

Fremsat den 26. februar 2020 af klima-, energi- og forsyningsministeren (Dan Jørgensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om fremme af energibesparelser i bygninger, afskrivningsloven og ligningsloven samt ophævelse af en række love under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets område

(Tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer m.v.)

§ 1

I lov om fremme af besparelser i energiforbruget, jf. lovbekendtgørelse nr. 881 af 23. august 2019, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel ophæves og i stedet indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet på baggrund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28 og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2002 af 11. december 2018 om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 210.

2) Loven indeholder bestemmelser, der har været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, EU-Tidende 2015, nr. L 241, side 1.«

2. I § 1, stk. 1, § 2, stk. 1, og § 3 ændres »forbrugerne« til: »energiforbrugerne«.

3. I § 1, stk. 2, nr. 2, ændres »aktiviteterne og« til: »aktiviteterne,«.

4. I § 1, stk. 2, nr. 3, ændres »information.« til: »information og«.

5. I § 1, stk. 2, indsættes som nr. 4:

»4) fremme energibesparelser og energieffektiviseringer gennem tilskud.«

6. I § 2 a ændres »kapitel 5« til: »lovens område«.

7. Efter kapitel 2 indsættes:

»Kapitel 3

Tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer

§ 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan forud for påbegyndelse af et projekt om energibesparelser og energieffektiviseringer og efter ansøgning give tilsagn om tilskud til følgende:

- 1) Private bygningsejere, der gennemfører projekter med henblik på at opnå energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse, samt til energimærkning af bygninger anvendt som dokumentation ved ansøgning om tilskud til sådanne energibesparelser- og energieffektiviseringsprojekter.
- 2) Virksomheder, der gennemfører projekter med henblik på at opnå energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse.
- 3) Virksomheder, der gennemfører projekter med henblik på at opnå energibesparelser og energieffektiviseringer overvejende i procesenergi.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud efter stk. 1, herunder om følgende:

- 1) Tilskudsberettigede foranstaltninger, herunder gennem udformning af en positivliste og negativliste.
- 2) Tilskudsberettigede omkostninger, tilskudsprocenter, tilskudsloft, tilskuddets størrelse og beregning.
- 3) Den dokumentation, der skal tilvejebringes for at kunne opnå tilsagn og for at kunne få udbetalt tilskud efter dette kapitel, herunder om krav til ansøger om ekstern kvalitetssikring af ansøgningen.
- 4) Betingelser for at kunne opnå tilsagn om tilskud.
- 5) Vilkår i tilsagn.
- 6) Kriterier for prioritering af ansøgninger om tilskud.

Stk. 3. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om ansøgning om tilsagn og udbetaling af tilskud, herunder om:

- 1) Ansøgningsproceduren.
- 2) Ansøgningsperioder.
- 3) Tilskudspuljernes størrelse pr. ansøgningsrunde.

§ 8. Det er en betingelse for udbetaling af tilskud, at projektet om energibesparelser og energieffektiviseringer er gennemført, og at omkostninger til projektet er afholdt forud for ansøgning om udbetaling.

§ 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren fører kontrol med, at reglerne i dette kapitel og regler udstedt i medfør heraf samt eventuelle vilkår i tilsagn overholdes.

Stk. 2. Ministeren og de, der er særligt bemyndiget dertil, jf. § 19, har, hvis det skønnes nødvendigt for at tilvejebringe oplysninger til brug for kontrolopgaver i henhold til dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf, mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til fysiske installationer og konstruktioner i virksomheder, hvortil der er givet tilsagn om tilskud til energibesparelser eller energieffektiviseringer efter denne lov. På tilsvarende måde har ministeren og de, der er særligt bemyndiget dertil, jf. § 19, adgang til virksomheders regnskaber, forretningsbøger, papirer m.v., herunder materiale, der opbevares i elektronisk form.

Stk. 3. Tilsagnsmottager og af denne bemyndigede personer skal yde den fornødne vejledning og hjælp ved kontrollens gennemførelse og skal på begæring udlevere eller indsende det i stk. 2 nævnte materiale til ministeren eller de, der er særligt bemyndiget dertil.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om kontrol af de foranstaltninger, der ydes tilskud til efter dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf.

§ 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at tilsagn om tilskud efter § 7, stk. 1, kan bortfalde helt eller delvist, hvis

- 1) tilsagnsmottageren eller af denne bemyndigede personer har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger eller har fortiet oplysninger af betydning for ansøgningen om tilsagn eller udbetaling af tilskud,
- 2) betingelserne for tilskuddet eller vilkår i tilsagnet ikke længere opfyldes eller
- 3) tilsagnsmottageren eller af denne bemyndigede personer tilsidesætter sine pligter i medfør af § 9, stk. 3, eller regler fastsat i medfør af § 9, stk. 4.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan ved afgørelse om helt eller delvist bortfald af tilsagn, jf. stk. 1, bestemme, at ydede tilskud skal tilbagebetales.

Stk. 3. Ministeren kan i særlige tilfælde efter ansøgning ændre et allerede meddelt tilsagn.«

8. I § 13, stk. 2, nr. 3, indsættes efter »projektering«: », tjenesteydelser«.

9. I § 15, stk. 3, udgår », dog som præciseret i regler udstedt i medfør af § 16, stk. 1, nr. 1«.

10. § 16, stk. 1, nr. 1, ophæves.

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 1 og 2.

11. I § 17, stk. 2, ændres »nr. 2 og 3.« til: »nr. 1 og 2«.

12. I § 21, stk. 1, indsættes efter »energiforsyningsvirksomheder,«: »tilsagnsmottagere omfattet af kapitel 3,«.

13. I § 22, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »undlader at afgive oplysninger«: »af betydning for afgørelser truffet i henhold til lovens § 7, stk. 2, eller § 9, stk. 3, eller«.

§ 2

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 841 af 21. august 2019 foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

- »1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 75, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25.

oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet på baggrund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2002/EU af 11. december 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 210.«

2. § 4, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår energimærkningen mister sin gyldighed.«

3. I § 12, stk. 1, ændres »energikonsulent« til: »virksomhed eller person«.

4. I § 21, stk. 1, nr. 7, udgår »privatejede«.

5. I § 21, stk. 1, indsættes efter nr. 7 som nye numre:

»8) ved køb af bygninger eller dele af bygninger inden for den statslige forvaltning, skal sikre, at bygninger opfylder visse energikrav,

9) ved køb af bygninger eller dele af bygninger uden for den statslige forvaltning tilskyndes til at sikre, at bygninger opfylder visse energikrav.«

Nr. 8 og 9 bliver herefter nr. 10 og 11.

6. I § 25, stk. 4, 2. pkt., indsættes efter »energikonsulenter«: »samt virksomheder, der beskæftiger dem,«.

7. Efter § 25 indsættes:

»§ 25 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov, af bestemmelser fastsat i henhold til loven eller af EU-retsakter om forhold omfattet af loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder udstede regler om anvendelse af et bestemt digitalt system. Ved fastsættelse af regler efter 1. pkt. skal der fastsættes regler om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse personer og virksomheder. Der kan endvidere fastsættes regler om klageadgang, der afviger fra den klageadgang, der i øvrigt gælder på det enkelte område.

Stk. 2. En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden.«

8. I § 28, stk. 2, nr. 1, ændres »energikonsulenter« til: »virksomheder eller personer«.

§ 3

Lov nr. 129 af 25. februar 1998 om statstilskud til produktrettede energibesparelser ophæves.

§ 4

Lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 84 af 3. februar 2000, ophæves.

§ 5

Lov nr. 3 af 3. januar 1992 om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler ophæves.

§ 6

Lov nr. 4 af 3. januar 1992 om statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet ophæves.

§ 7

Lov nr. 5 af 3. januar 1992 om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme ophæves.

§ 8

Lov nr. 1050 af 23. december 1992 om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger ophæves.

§ 9

Lov nr. 420 af 1. juni 1994 om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme ophæves.

§ 10

Lov nr. 407 af 14. juni 1995 om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger ophæves.

§ 11

Lov nr. 1024 af 23. december 1998 om statstilskud til forskning og teknologisk udvikling på energiområdet ophæves.

§ 12

I afskrivningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1147 af 29. august 2016, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 1577 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

1. § 44, stk. 1, nr. 4, ophæves.

Nr. 5-9 bliver herefter nr. 4-8.

§ 13

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019, som ændret senest ved lov nr. 93 af 31. januar 2020, foretages følgende ændringer:

1. § 7 F, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) tilskud til private bygningsejere, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse, samt til energimærkning af bygninger anvendt som dokumentation ved ansøgning om tilskud til sådanne energibesparelser- og energieffektiviseringsprojekter efter § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget,«.

2. § 7 F, stk. 1, nr. 4 og 5 ophæves.

Nr. 6 og 7 bliver herefter nr. 4 og 5.

3. § 7 F, stk. 1, nr. 8, ophæves.

Nr. 9-11 bliver herefter nr. 6-8.

4. § 7 F, stk. 3, ophæves.

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2020, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 5 og 7, og § 13, nr. 1. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

- 2.1. Forslag til ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget (energispareloven)
 - 2.1.1. Udvidelse og tydeliggørelse af energisparelovens formålsbestemmelse
 - 2.1.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.2. Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.1.2. Tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger
 - 2.1.2.1. Gældende ret
 - 2.1.2.1.1. Energispareordningen i forhold til bygninger
 - 2.1.2.1.2. Abonnementsordning for varmepumper i helårshuse
 - 2.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.1.2.2.1. Tilskudspulje til energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger (bygningsspuljen)
 - 2.1.2.2.2. Tilskudspulje til individuelle varmepumper ved skrotning af oliefyr (skrotningsordningen)
 - 2.1.3. Tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i produktionserhverv og i privat handels og service (erhvervspuljen)
 - 2.1.3.1. Gældende ret
 - 2.1.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.1.4. Præcisering af hjemmel til fastsættelse af regler med henblik på at fremme energibesparelser ved offentlige institutioners m.v. køb af tjenesteydelser
 - 2.1.4.1. Gældende ret
 - 2.1.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.1.5. Ophævelse af ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om definitionen af store virksomheder, der skal gennemføre energisyn
 - 2.1.5.1. Gældende ret
 - 2.1.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.2. Forslag til ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger
 - 2.2.1. Udvidelse af hjemmel til at gøre energimærke ugyldigt
 - 2.2.1.1. Gældende ret
 - 2.2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2.2. Pligtmæssig digital kommunikation
 - 2.2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2.3. Energikrav ved indgåelse, forlængelse eller genforhandling af lejeaftaler med offentlige institutioner og virksomheder m.v.
 - 2.2.3.1. Gældende ret
 - 2.2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2.4. Hjemmel til fastsættelse og tilskyndelse til overholdelse af energikrav ved offentlige institutioner og virksomheders m.v. køb af bygninger
 - 2.2.4.1. Gældende ret
 - 2.2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.3. Love under Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets ressort, der foreslås ophævet
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
- 2.4. Forslag til ændringer i afskrivningsloven og ligningsloven

- 2.4.1. *Gældende ret*
- 2.4.2. *Skatteministeriets overvejelser og lovforslagets indhold*
3. *Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter*
4. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
6. *Administrative konsekvenser for borgerne*
7. *Miljømæssige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en udmøntning af energiaftalen af 29. juni 2018 (i det følgende benævnt energiaftalen af 2018), som er indgået mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti.

Lovforslaget indeholder således forslag til ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, jf. lovbekendtgørelse nr. 881 af 23. august 2019 (i det følgende benævnt energispareloven).

Med energiaftalen af 2018 er der enighed om ikke at forlænge den nuværende energispareordning, der udløber i 2021. I henhold til energiaftalen af 2018 indføres i stedet en markedsbaseret tilskudspulje i 2021-2024, som målrettes besparelser i procesenergi i industri- og serviceerhverv og energiforbrug i bygninger. Puljen udmøntes via udbud, hvor aktører byder ind med en given mængde besparelser til en given pris. Der fastsættes et årligt loft for puljen på 500 mio. kr. (2018-priser) samt et tilskudsloft. Af den samlede pulje målrettes 200 mio. kr. til energibesparelser i bygninger. For besparelser i erhverv gælder det, at der kan søges om tilskud til projekter, hvor over 50 pct. af besparelserne findes inden for procesenergi.

Efter folketingsvalget den 5. juni 2019 blev principperne for udmøntning af energiaftalen af 2018 for så vidt angår puljen på 500 mio. kr. årligt, forelagt forligskredsen den 26. september 2019. Forligskredsen tilsluttede sig disse principper, som dermed ligger til grund for lovforslaget. Med henblik på at opnå så høj additionalitet som muligt målrettes støtten energibesparelser og energieffektiviseringer, der ikke ville være blevet gennemført eller gennemført i et mindre omfang i fravær af et tilskud. I henhold til energiaftalen af 2018 skal indsatsen indrettes således, så der sikres så høj additionalitet som mulig.

Det fremgår endvidere af energiaftalen af 2018, at parterne ønsker at udfase oliefyr og i stedet fremme brugen af individuelle varmepumper til opvarmning af bygninger uden for de kollektive fjernvarme- og gasnet. Videre fremgår, at der derfor etableres en pulje i 2021-2024 på 20 mio. kr. årligt

med tilskud til installation af individuelle varmepumper i forbindelse med skrotning af oliefyr.

For at kunne udmønte energiaftalen af 2018 skal der tilvejebringes et nyt hjemmelsgrundlag for at kunne iværksætte tilskudsordninger med det formål at fremme energibesparelser og energieffektivisering. Da energispareloven i dag ikke indeholder hjemmel til at kunne yde tilskud, foreslås loven ændret, herunder lovens formålsbestemmelse udvidet.

Energiaftalen af 2018, som er grundlag for lovforslaget for så vidt angår energieffektiviseringer og energibesparelser, udløber ved udgangen af 2024. Den foreslåede hjemmel er udformet således, at den i videst muligt omfang også vil kunne anvendes til udmøntning af fremtidige tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer, hvis der fremover indgås politiske aftaler om tilskud til energibesparelser eller energieffektiviseringer, herunder om finansieringen heraf. Sådanne fremtidige ordninger vil dog også skulle være forenelige med de statsstøtteretlige krav.

Endvidere foreslås der indsat enkelte ændringer i energispareloven og lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 841 af 21. august 2019, for at tilpasse visse bestemmelser i lovene, der udgør hjemmel til implementering af direktivforpligtelser, således at hjemmel til at gennemføre direktivets forpligtelser udtrykkeligt vil fremgå af lovgivningen.

Herudover foreslås det at etablere hjemmel i lov om fremme af energibesparelser i bygninger til at kunne fastsætte regler om at gøre energimærket ugyldigt i bestemte tilfælde, hvor en berigtigelse ikke vil være tilstrækkeligt retvisende, samt at indsætte hjemmel til at kunne fastsætte regler om, at kommunikation skal ske digitalt.

Desuden indeholder lovforslaget ud fra et ønske om regelsanering forslag om ophævelse af en række forskellige love, som tidligere har hjemlet specifikke tilskudsordninger til energibesparelser m.v. Disse love vurderes at have udtjent deres formål og foreslås ophævet som led i en regelsanering på området.

Endvidere foreslås, at tilskud til private bygningsejere bliver fritaget for beskatning. Endelig foreslås en række ændringer

i skattelovgivningen som følge af de foreslåede ændringer i energispareloven og ophævelsen af en række tilskudslove.

De foreslåede tilskudsordninger vil i vid udstrækning udgøre statsstøtte og vil skulle godkendes af, henholdsvis anmeldes til Europa-Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Kommissionens statsstøtteregler. Der henvises i øvrigt til lovforslagets kapitel 8 om forholdet til EU-retten.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Forslag til ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget (energispareloven)

2.1.1. Udvidelse og tydeliggørelse af energisparelovens formålsbestemmelse

2.1.1.1. Gældende ret

Den gældende energisparelov har i henhold til § 1, stk. 1, til formål at fremme energibesparelser og energieffektivisering hos forbrugere i overensstemmelse med klima- og miljømæssige hensyn og hensyn til forsyningsikkerhed og samfundsøkonomi. Besparelsesindsatsen skal medvirke til at opfylde såvel nationale som internationale energi- og miljøpolitiske målsætninger og rammer for energibesparelsesindsatsen. Efter lovens § 1, stk. 2, skal loven inden for de i stk. 1 nævnte målsætninger særligt sikre prioriteringen af energibesparelsesaktiviteter, fremme samarbejde og koordinering om udførelsen af aktiviteterne og fremme en effektiv anvendelse af energi gennem kampagner, markedssituation og information. Loven indeholder imidlertid ikke hjemmel til at yde tilskud til de energibesparende og energieffektiviserende foranstaltninger, som ønskes støttet med tilskud.

I forhold til tilgrænsende lovgivning er der en grænseflade mellem energispareloven og lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 841 af 21. august 2019 (i det følgende benævnt lov om fremme af energibesparelser i bygninger). Lov om fremme af energibesparelser i bygninger har til formål at fremme energibesparelser og øge effektiviteten inden for al anvendelse af energi i bygninger og øge andelen af energi fra vedvarende energikilder. Herudover har loven til formål at medvirke til at reducere vandforbruget i bygninger. Selvom lov om fremme af energibesparelser i bygninger indeholder reguleringen af energibesparelser m.v. i bygninger, indeholder den ikke hjemmel til at yde tilskud.

2.1.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har overvejet, i hvilken lovmæssig sammenhæng, der kan foreslås et hjemmelsgrundlag for at kunne yde tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer.

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger indeholder ikke hjemmel til at yde tilskud, mens energispareloven tidligere har indeholdt hjemmel til at yde tilskud til projekter og

demonstrationsprogrammer og til aktiviteter, der havde til formål at bidrage til at fremme realiseringen af omkostningseffektive energibesparelser gennem kampagner, videnformidling, markedsintroduktion og udvikling og formidling af standardiserede energibesparende produkter og løsninger. Hjemlen blev indført ved lov om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser og lov om afgift af elektricitet og om ophævelse af lov om Elsparefonden, jf. lov nr. 1516 af 27. december 2009, hvor "Center for Energibesparelser" blev etableret i et selvstændigt kapitel 3 i loven, som skulle bidrage til fremme af energibesparelser og varetage de generelle energispareopgaver. Ved lov om ændring af lov om fremme af energibesparelser, jf. lov nr. 574 af 18. juni 2012, blev bl.a. lovens kapitel 3 ophævet og "Center for Energibesparelser" dermed nedlagt som følge af Energiaftalen af 22. marts 2012 om den danske energipolitik 2012-2020, hvorefter en række konkrete tiltag, som blev gennemført af "Center for Energibesparelser", blev omprioriteret.

Da energispareloven tidligere har indeholdt hjemmel til tilskud til energibesparelser, som dengang dog fokuserede på kampagner m.v., foreslås, at energisparelovens formålsbestemmelse fremover tydeligt vil angive, at den også omfatter hjemmel til at kunne yde tilskud til energibesparelser og energieffektivisering for at kunne fremme lovens målsætninger, herunder gennem tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, til produktionserhverv og i privat handel og service.

Samtidig foreslås en præcisering af, at loven omfatter energibesparelser og energieffektiviseringer hos energiforbrugere, hvilket er mere retvisende end den nuværende formulering "hos forbrugere" i lovens § 1, stk. 1, og § 2, stk. 1, og § 3.

Tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger og virksomheder foreslås derfor hjemlet ved den foreslåede ændring af energispareloven. Med en udtrykkelig udvidelse af energisparelovens formålsbestemmelse til også at omfatte tilskud vil det være tydeligt, at tilskudshjemlen også for så vidt angår bygninger henhører under energispareloven.

2.1.2. Tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger

2.1.2.1. Gældende ret

Der er i dag og frem til udgangen af 2020 mulighed for økonomisk understøttelse af energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, jf. afsnittene 2.1.2.1.1 og 2.1.2.1.2 nedenfor.

2.1.2.1.1. Energispareordningen i forhold til bygninger

Den gældende energispareordning bygger på en særlig regulering, hvor net- og distributionselskaber forpligtes til at sikre realiseringen af energibesparelser for at bidrage til målet om at nedbringe energiforbruget i overensstemmelse med

ationale og EU-målsætninger, herunder gennem energispareprojekter i bygninger.

I 1999 blev det indført i lov om elforsyning, at elselskaberne skulle fremme energibesparelser, herunder udføre energirådgivning, information m.v., jf. lov nr. 375 af 2. juni 1999. I 2000 blev tilsvarende bestemmelser indført i lov om naturgasforsyning, jf. lov nr. 449 af 31. maj 2000, og i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000. Disse bestemmelser indeholder ikke mål for årlige energibesparelser.

Den nuværende model for regulering af energispareforpligtelsen stammer fra 2006. Her blev der ved lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet Danmark, lov om planlægning, lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lov nr. 520 af 7. juni 2006, foretaget en række ændringer i bl.a. lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning. Ændringerne var en opfølgning af en politisk aftale fra juni 2005 om den fremtidige energispareindsats. Ændringerne betød, at net- og distributionsvirksomhederne fik konkrete energispareforpligtelser med årlige sparemål. Forsyningssekskabernes forpligtelse til at gennemføre energibesparelser fremgår i dag af § 22, stk. 1, nr. 5, i lov om elforsyning, af § 14, stk. 1, nr. 4, i lov om naturgasforsyning og af § 28 b, stk. 1, i lov om varmforsyning. Disse bestemmelser indeholder ikke konkrete mål for årlige energibesparelser. Af disse bestemmelser fremgår således, at net- og distributionsvirksomheder skal sikre realiseringen af dokumenterbare energibesparelser, der gennemføres ved konkrete energispareprojekter. Energispareordningen er tariffinansieret ud fra et hvile-i-sigselv-princip, som indebærer, at energiselskaberne kan få dækket alle deres omkostninger til energispareindsatsen hos deres energiforbrugere.

Lovændringerne blev fulgt op af energispareaftalen af 22. august 2006 mellem transport- og energiministeren og el-, naturgas- og oliebrancherne. Denne energispareaftale fra 2006 er siden blevet afløst af energispareaftalerne fra 2009 og 2012 og senest af den nugældende energispareaftale fra 2016. Aftalerne fra 2009, 2012 og 2016 omfatter også fjernvarmebranchen. Aftalen indgået med brancherne er en såkaldt offentligretlig aftale, som bl.a. er karakteriseret ved, at aftalen er indgået til delvis erstatning for offentligretlig regulering. Det er desuden karakteristisk for en offentligretlig aftale, at det offentlige i et vist omfang typisk vil kunne følge op på aftalevilkårene.

Som følge af lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet Danmark, lov om planlægning, lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lov nr. 520 af 7. juni 2006, fremgår det ligeledes af de nævnte forsyningslove, at ministeren kan udstede regler, som regulerer energispareindsatsen. Adgangen til at udstede en be-

kendtgørelse blev anvendt i 2006, hvor bekendtgørelse om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder (energisparebekendtgørelsen) trådte i kraft. Bemyndigelserne er i dag udmøntet i bekendtgørelse nr. 864 af 26. august 2019 om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder, hvor disse forpligtes til realisering af energibesparelser i slutforbruget, som ikke ville være blevet realiseret uden net- og distributionsvirksomhedernes indsats. Herudover indeholder bekendtgørelsen regler om net- og distributionsvirksomhedernes dokumentations- og opgørelsesmetoder samt krav til samarbejdet om energispareaktiviteter og net- og distributionsvirksomhederne, suppleret med krav til de virksomheder, der vælger at være uden for samarbejdet og aftalen.

Det er ministeriets vurdering, at den reguleringsmodel, som anvendes i Danmark, er i overensstemmelse med EU-reglerne, der følger af Energieffektivitetsdirektivet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF. Direktivet indeholder en række minimumskrav til medlemsstaternes energibesparelser, herunder krav til ordninger for energispareforpligtelser og de mulige politiktiltag, som medlemsstaterne kan anvende for at opfylde deres forpligtelser til at opnå energibesparelser, jf. direktivets artikel 7.

Af direktivets artikel 7, stk. 9, litra c, fremgår, at sådanne politiktiltag bl.a. kan omfatte regler eller frivillige aftaler, der fører til anvendelse af energieffektiv teknologi eller energieffektive teknikker og har den virkning, at de reducerer energiforbruget i slutanvendelserne.

Energieffektivitetsdirektivet er bl.a. gennemført ved udstedelse af energisparebekendtgørelsen, som er blevet notificeret til Europa-Kommissionen.

2.1.2.1.2. Abonnementsordning for varmepumper i helårshuse

Ud over net- og distributionsselskabernes energispareforpligtelse og støtte til energispareprojekter gennem energispareordningen ydes der frem til udgangen af 2020 gennem en abonnementsordning tilskud til varmepumper til bygningsopvarmning i helårshuse. Der er tale om varmepumper til hel eller delvis erstatning af eksisterende fossilt baserede opvarmningssystemer, som er registreret i Bygnings- og Bolligisteret (BBR).

Der har med hjemmel i akt nr. 109 af 15. juni 2016 været udbetalt tilskud i henhold til bekendtgørelse nr. 807 af 23. juni 2016 om tilskud til nye forretningskoncepter for varmepumper. Hjemlen er siden videreført i de fortløbende finanslove som tekststammærkning nr. 120 ad 29.11.07 og 29.24.18.

Bekendtgørelse nr. 807 af 23. juni 2016 om tilskud til nye forretningskoncepter for varmepumper er fastsat som et led i udmøntningen af Aftale om den danske energipolitik 2012-2020.

Abonnementsordningen er baseret på en varmeløsning, hvor en virksomhed (energitjenesteleverandøren) påtager sig ejerskabet og ansvaret for installationen, vedligeholdelsen og driften af varmepumpen, mens boligejeren betaler et engangsbeløb for tilslutning samt en løbende fast betaling og en betaling for den leverede varme. Den enkelte varmekunde undgår derved en stor investering, usikkerhed om varmeøkonomi, teknisk valg af varmepumpemodel og vedligeholdelse.

Efter gældende ordning ydes støtten til delvis dækning af fire energitjenesteleverandørers omkostninger til indkøb af varmepumper, der installeres hos tredjepart, dvs. energitjenesteleverandørerne kan ikke modtage tilskud til varmepumper, der installeres hos dem selv.

Støtten er givet på baggrund af en offentlig indkaldelse af ansøgninger og efterfølgende tilsagn er blevet prioriteret efter en objektiv pointmodel med vægt på kriterier, der skal understøtte udbredelsen af forretningskonceptet.

Ordningen udløber med udgangen af 2020.

2.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er med energiaftalen af 2018 indgået aftale om ikke at forlænge den nuværende energispareordning, der udløber med udgangen af 2020, men i stedet etablere en tilskudspulje til energibesparelser målrettet bygninger, der er beskrevet nedenfor under afsnit 2.1.2.2.1 Endvidere er der med energiaftalen af 2018 indgået aftale om at etablere en støttepulje til individuelle varmepumper ved skrotning af oliefyre, den såkaldte skrotningsordning, som er beskrevet nedenfor under afsnit 2.1.2.2.2. Under afsnit 2.1.3 beskrives udmøntningen af tilskudspuljen, der følger af energiaftalen af 2018 for så vidt angår tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i produktionserhverv og i privat handel og service.

2.1.2.2.1. Tilskudspulje til energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger (bygningsspuljen)

Det fremgår af energiaftalen af 2018, at der skal foretages en modernisering af energispareindsatsen med henblik på at forøge indsatsens effekt og målrette indsatsen til områder, hvor energieffektiviseringer giver større nytte for forbrugerne og samfundet end i dag. Som led i udmøntningen af energiaftalen af 2018 foreslås det at indføre en tilskudspulje, hvor 200 mio. kr. årligt (2018-priser) i perioden 2021-2024 skal målrettes energibesparelser i bygninger, og som i lovforslaget benævnes bygningsspuljen.

Med lovforslaget foreslås det, at klima, energi og forsyningsministeren kan meddele tilsagn om tilskud og udbetale tilskud til private bygningsejere og virksomheder, der gennemfører energibesparelser- og energieffektiviseringsprojekter i deres bygninger, samt til energimærkning af bygninger anvendt til dokumentation. Det foreslås endvidere, at tilskudsordningen målrettes bygninger, hvor hovedanvendel-

sen er helårsbeboelse. Det er hensigten, at der med hjemlen vil blive fastsat regler om at afgrænse disse bygninger med udgangspunkt i Bygnings- og Boligregistrets systematik, jf. bekendtgørelse nr. 1010 af 24. oktober 2012 om ajourføring af Bygnings- og Boligregistret med senere ændringer. Endvidere forventes det, at der i forhold til afgrænsningen af bygningsejerne vil blive taget udgangspunkt i de oplysninger, der fremgår af registreret i Bygnings- og Boligregistret om ejerforhold.

Det foreslås, at erhvervsbygninger og offentlige bygninger ikke falder ind under ordningens anvendelsesområde. I forhold til erhvervsbygninger begrundes dette med, at ejere af erhvervsbygninger forventes at kunne ansøge om tilskud under den foreslåede erhvervspulje, hvis over 50 pct. af energibesparelserne i henhold til energiaftalen af 2018 bliver fundet inden for procesenergi, jf. nedenfor under afsnit 2.1.3.2. I forhold til offentlige bygninger begrundes det bl.a. med, at statslige institutioner er underlagt energikrav, der følger af cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner og kommuners og regioners låneadgang gennem kommunekredit.

Med lovforslaget forudsættes det, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilskud, og regler om ansøgning om tilsagn og udbetaling. Det foreslås endvidere, at der kan fastsættes regler om udformning af en positivliste. Det er forventningen, at der vil blive fastsat regler, så der alene vil blive ydet tilskud til de energiforbedringsprojekter, der baseres på tiltag, der kommer til at fremgå af en særligt udarbejdet liste kaldet positivliste. Det er vurderingen, at anvendelsen af en positivliste kan være med til at understøtte en så høj additionalitet som mulig og store energibesparelser, målrettet de energibesparelser, der ikke ville være blevet gennemført eller gennemført i mindre omfang i fravær af et tilskud.

Endvidere er det forventningen, at der vil blive fastsat regler, så de støttede energiforbedringsprojekter vil blive afgrænset, således at de kun vil omfatte projekter over et fastlagt minimumsstøtteniveau, herunder for at fremme højst mulig additionalitet og reducere antallet af støttede energiforbedringsprojekter, der fører til små energibesparelser. Det forventes, at der vil kunne fastsættes supplerende kriterier, som f.eks. om CO₂ reduktion.

I forhold til at fastsætte regler vedrørende kriterier for prioritering er det hensigten at udmønte bygningsspuljen som en konkurrencebaseret tilskudsordning, hvor ansøgninger prioriteres ud fra de enkelte projekters samlede energibesparelse pr. m² opvarmet boligareal, således at de projekter, der opnår størst energibesparelse, vil blive prioriteret frem for dem med mindre besparelser. Det er forventningen, at en sådan konkurrencemodell både understøtter de omfattende, såkaldt dybe renoveringer og en så høj additionalitet som mulig. Det forventes endvidere, at de regler, der vil blive fastlagt, understøtter, at tilskudsordningen målrettes de energimæssigt mest ineffektive bygninger og bygningsdele.

For så vidt angår dokumentationskrav er det forventningen, at der i medfør af bemyndigelsen vil blive fastsat regler om dokumentation både i forbindelse med ansøgning om tilsagn og udbetaling. Det forventes, at det bl.a. skal dokumenteres, hvilket energimæssigt udgangspunkt bygningen har, og at energireoveringsprojekterne gennemføres som forudsat i ordningens krav og betingelser, herunder som fastsat i ordningens positivliste. Det er forventningen, at dokumentationen bl.a. vil kunne omfatte tro- og loveerklæringer og fakturaer for gennemførte energiforbedringsprojekter. Endvidere er det forventningen, at der som dokumentation af bygnings energimæssige udgangspunkt bl.a. vil kunne tages afsæt i den pågældende bygnings energimærkning, som udarbejdet i overensstemmelse med regler i eller fastsat i medfør af regler i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Udgifterne til udarbejdelse af energimærker vil for visse bygningsejere, herunder ejere af enfamiliehuse, kunne forventes at udgøre et relativt stort beløb set i forhold til tilskuddet til den udførte renovering. Derfor foreslås det med lovforslaget, at der kan gives tilsagn om tilskud til energimærkning af bygninger anvendt som dokumentation på tilskudsordningen. Med udgangspunkt i denne bemyndigelse forventes det, at der vil blive fastsat regler, således at der i nærmere afgrænsede tilfælde vil kunne ydes tilskud til udarbejdelse af et energimærke. Der henvises til lovforslagets specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 7, for så vidt angår forslag til § 7, stk. 1, nr. 1, i energispareloven.

Det er i forbindelse med udmøntning af ordningen hensigten, at der vil være flere ansøgningsrunder hvert år. Fastlæggelsen af ansøgningsrunders antal vil både skulle tage hensyn til, at bygningsejere skal have mulighed for at ansøge relativt hyppigt, og tage hensyn til administrationen af ordningen. Tilskudsordningen forventes at blive tilrettelagt med henblik på at gøre det enkelt for bygningsejere at ansøge om tilskud, korte sagsbehandlingstider, samt at gøre det enkelt at få et overblik over, hvad der kan søges om tilskud til. Det foreslås med lovforslaget, at ansøgning som udgangspunkt vil skulle ske digitalt.

Idet tilskudsordningens effekt afhænger af, at bygningsejere og interessenter har kendskab til ordningen, vil de blive søgt inddraget i forbindelse med tilskudspuljens udmøntning og der vil blive etableret partnerskaber med centrale aktører. Det forventes, at regeringen på finansloven vil lægge op til at anvende en mindre del af tilskudspuljens midler til understøttende aktiviteter. Disse midler forventes bl.a. anvendt til målrettet information til bygningsejere, kampagneaktiviteter, samarbejde og partnerskaber med relevante parter, herunder brancheforeninger, forsyningsselskaber og kommuner, samt udvikling af simple værktøjer, som kan anvendes understøttende.

Tilskudsordningen forventes at indeholde elementer af statsstøtte, og da der kun vil blive ydet tilskud til bestemte projekter, der er baseret på tiltag, der kommer til at fremgå af en positivliste, kan ordningen endvidere udgøre en skjult handelshindring. Der vil således ved positivlistens udarbej-

delse skulle tages højde for de regler, der gælder for tekniske handelshindringer på det indre marked inden for rammerne af informationsproceduredirektivet. Der henvises til lovforslagets afsnit 8 om forholdet til EU-retten.

Energiaftalen af 2018, som er grundlag for lovforslaget for så vidt angår energibesparelser og energieffektivisering, udløber ved udgangen af 2024. Lovforslaget er søgt udformet på en sådan måde, at det i videst muligt omfang kan anvendes, hvis der fremover indgås politiske aftaler om tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer, herunder om finansiering heraf. Derfor foreslås hjemlen i det omfang, det er muligt, at kunne anvendes til udmøntning af sådanne fremtidige politiske aftaler. Dette kan være til udmøntningen af fremtidige energiaftaler, nationale klimaplaner el.lign. Dog vil det skulle sikres, at sådanne fremtidige ordninger også er forenelige med de statsstøtteretlige krav.

2.1.2.2. Tilskudspulje til individuelle varmepumper ved skrotning af oliefyrr (skrotningsordningen)

Der er med energiaftalen af 2018 indgået aftale om at fremme brugen af varmepumper ved udfasningen af oliefyrr til opvarmning af bygninger uden for de kollektive fjernvarme- og gasnet. I henhold til energiaftalen af 2018 indføres skrotningsordningen, som er en pulje i 2021-2024 på 20 mio. kr. årligt (2018-priser) med tilskud til installation af individuelle varmepumper i forbindelse med skrotning af oliefyrr.

Det foreslås, at tilskudsmodellen for skrotningsordningen udmøntes som en abonnementsordning, der bygger videre på erfaringerne fra den gældende ordning ”varmepumper på abonnement”, som udløber med udgangen af 2020. Varmepumper udbudt som abonnementsløsning er den model, der forventes at medføre den højeste additionalitet og dermed størst effekt af tilskudsmidlerne. Med henblik på at opnå en geografisk udbredelse af ordningen, som samtidig er fleksibel for virksomhederne, forventes en del af puljens midler reserveret til de enkelte regioner.

Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet har efter indgåelsen af energiaftalen af 2018 konkretiseret udmøntningen af initiativet med henblik på at opnå så høj additionalitet for udmøntningen af puljen som mulig. Det er tanken, at skrotningsordningen skal baseres på en varmeløsning, hvor en virksomhed (energitjenesteleverandøren) vil skulle påtage sig ejerskabet og ansvaret for installationen, vedligeholdelsen og driften af varmepumpen, mens boligejeren vil skulle betale et engangsbetrag for tilslutning og derefter et fast abonnement samt en betaling for den leverede varme. Den enkelte varmekunde vil derved undgå en stor investering, usikkerhed om varmeøkonomi, teknisk valg af varmepumpe og drift og vedligehold.

Med den foreslåede skrotningsordning reduceres initialomkostningen hos energiforbrugeren, som i 2019-tal antages at udgøre mellem 90.000 og 150.000 kr. til køb og installation af en varmepumpe. De stadig aktive oliefyrr er hovedsageligt placeret i tyndere befolkede områder, som ofte oplever

lavere ejendomsværdier. Her kan lånefinansiering, der gives med sikkerhed i ejendommen, og som optages til brug for indkøb og installation af varmepumpen, være vanskelig at opnå. Denne barriere vil blive reduceret med skrotningsordningen. Den foreslåede ordning vil også fremme en effektiv installation af varmepumperne og dermed en optimering af virkningsgraden, idet energileverandørens økonomiske rentabilitet vil afhænge af, at varmepumpen drives effektivt.

Med henblik på at opnå så mange konverteringer af oliefyr til varmepumper som muligt forventes tilskudsmidlerne at blive tildelt efter en konkurrencebaseret model, hvor en række prækvalificerede virksomheder kan opnå tilsagn i takt med antallet af abonnemeter, der tegnes. Det samlede tilsagn for den enkelte energitjenesteleverandør vil derfor være afhængigt af antallet af kontrakter med energiforbrugerne. Da tilsagnene således ikke vil blive reserverede til de enkelte energitjenesteleverandører, vil der blive tale om, at energitjenesteleverandørerne konkurrerer om de tilsagn, der vil blive til rådighed. En energitjenesteleverandør, som ønsker at kunne opnå tilskud til levering af varmepumper på abonnement efter den foreslåede skrotningsordning, vil skulle ansøge om at blive prækvalificeret. Herefter vil der foretages en vurdering af, om energitjenesteleverandøren opfylder betingelser, vilkår og kriterier for ordningen, hvorefter der træffes afgørelse om, hvorvidt energitjenesteleverandøren kan blive prækvalificeret. Prækvalificeringen vil svare til at blive forhåndsgodkendt til at kunne opnå tilsagn fra tilskudspuljen for konkrete projekter om skrotning af oliefyr mod installation af varmepumper på abonnement. Prækvalificering vil ikke betyde, at energitjenesteleverandøren vil have krav på en andel af tilskudsmidlerne, men den vil blive en forudsætning for at kunne søge om konkrete tilsagn inden for tilskudspuljen. Formålet med prækvalifikationen vil blive at identificere leverandører, der har kompetencer og risikovilligt kapital, samt et tilstrækkeligt set-up til effektivt at kunne installere varmepumper på abonnement.

Når en energitjenesteleverandøren er blevet prækvalificeret efter den foreslåede skrotningsordning, vil energitjenesteleverandøren kunne indgå kontrakter med oliefyrsejere om levering af varmepumper på abonnement mod skrotning af oliefyret. Efter kontraktindgåelse mellem oliefyrsejeren og energitjenesteleverandøren vil energitjenesteleverandøren kunne ansøge om tilsagn, og kontrakten mellem oliefyrsejeren og energitjenesteleverandøren vil blive betinget af, at energitjenesteleverandøren opnår konkret tilsagn. Når tilsagnet er givet til energitjenesteleverandøren til den enkelte konvertering fra oliefyr til varmepumper på abonnement, vil energitjenesteleverandøren kunne foretage installationen af varmepumpen. Tilsagnet vil blive betinget af, at konverteringen opfylder ordningens betingelser og vilkår, samt at der kommer til at være midler til rådighed i puljen. Udbetaling af tilskud vil ske ved indsendelse af dokumentation for konverteringen.

Det er således energitjenesteleverandøren, der vil blive tilskudsmodtager, idet tilskuddet ydes til energitjenesteleverandørens indkøb af varmepumpen. Det forventes, at virk-

somheder løbende vil kunne ansøge om at blive prækvalificeret.

Tilskudsmidlerne vil blive opdelt i henholdsvis en tilskudspulje, som ikke er geografisk reserveret, samt i en pulje til hver af de fem regioner. Udbetalingen af tilskudsmidlerne vil først foregå fra de reserverede regionale puljemidler, og når en regionalt reserveret andel er opbrugt, vil fremtidige udbetalinger i den pågældende region foregå fra den tilskudspulje, som ikke er geografisk reserveret. På den måde vil størstedelen af tilskudsmidlerne have mulighed for at blive brugt, hvor efterspørgslen er størst, mens der sikres, at en mindre andel af tilskudsmidlerne vil blive reserveret til hver region.

Da ordningen skal fremme brugen af varmepumper ved skrotning af oliefyr i bygninger uden for de kollektive fjernvarme- og gasnet, foreslås det, at skrotningsordningen vil kunne tilbydes helårshuse, sommerhuse, som lovligt anvendes som helårshuse, samt helårshuse med liberalt erhverv, så længe bygningerne er uden for de kollektive fjernvarme- og gasnet.

Den foreslåede tilskudsordning vil udgøre statsstøtte og skal anmeldes til Europa-Kommissionen i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler. Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 8 om forholdet til EU-retten.

Energiaftalen af 2018, som er grundlag for lovforslaget for så vidt angår energibesparelser og energieffektivisering, udløber ved udgangen af 2024. Lovforslaget er søgt udformet på en sådan måde, at det i videst muligt omfang kan anvendes, hvis der fremover indgås politiske aftaler om tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer, herunder om finansiering heraf. Derfor foreslås hjemlen i det omfang, det er muligt at kunne anvendes til udmøntning af sådanne fremtidige politiske aftaler. Dette kan være til udmøntningen af fremtidige energiaftaler, nationale klimaplaner el.lign. Dog vil det skulle sikres, at sådanne fremtidige ordninger også er forenelige med de statsstøtteretlige krav.

2.1.3. Tilskud til energibesparelser og energieffektivisering i produktionserhverv og i privat handel og service (erhvervspuljen)

2.1.3.1. Gældende ret

Den gældende energispareordning bygger på en særlig regulering, hvor net- og distributionsvirksomheder inden for el, fjernvarme og naturgas forpligtes til at sikre realiseringen af energibesparelser for at bidrage til målet om at nedbringe energiforbruget i overensstemmelse med nationale og EU-målsætninger for 2020, herunder gennem energispareprojekter til procesenergi i industri- og serviceerhverv.

Net- og distributionsvirksomhedernes energispareforpligtelser blev indført i de såkaldte forsyningslove i 2006, og den gældende energispareordning og den gældende energisparebekendtgørelse er udførligt beskrevet ovenfor under afsnit 2.1.2.1. Hovedprincippet er, at forsyningselskaberne skal

sikre realiseringen af dokumenterbare energibesparelser, der gennemføres ved konkrete energispareprojekter. Energispareordningen er finansieret ud fra et hvile-i-sig-selv-princip, som indebærer, at energiselskaberne kan få dækket alle deres omkostninger til energispareindsatsen hos deres energiforbrugere.

Energispareaftalen fra 2012, og senest den nu gældende energispareaftale fra 2016, er en såkaldt offentligretlig aftale, som bl.a. er karakteriseret ved, at aftalen er indgået til delvis erstatning for offentligretlig regulering.

Som følge af lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet Danmark, lov om planlægning, lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lov nr. 520 af 7. juni 2006, kan ministeren udstede regler, som regulerer energispareindsatsen. Adgangen til at udstede en bekendtgørelse blev anvendt i 2006, hvor energisparebekendtgørelsen trådte i kraft. Bemyndigelserne er i dag udmøntet i bekendtgørelse nr. 864 af 26. august 2019 om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder, hvor disse forpligtes til realisering af energibesparelser i slutforbruget, som ikke ville være blevet realiseret uden net- og distributionsvirksomhedernes indsats. Herudover indeholder bekendtgørelsen regler om net- og distributionsvirksomhedernes dokumentations- og opgørelsesmetoder samt krav til samarbejdet om energispareaktiviteter og net- og distributionsvirksomhederne, suppleret med krav til de virksomheder, der vælger at være uden for samarbejdet og aftalen.

Den reguleringsmodel, som anvendes i Danmark, er i overensstemmelse med EU-reglerne, der følger af Energieffektivitetsdirektivet, jf. Europaparlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF. Direktivet indeholder en række minimumskrav til medlemsstaternes energieffektiviseringer, herunder en række krav til ordninger for energiforpligtelser og de mulige politiktiltag, som medlemsstaterne kan anvende.

Af direktivets art. 7, stk. 9, litra c, fremgår, at sådanne politiktiltag bl.a. kan omfatte regler eller frivillige aftaler, der fører til anvendelse af energieffektiv teknologi eller energieffektive teknikker og har den virkning, at de reducerer energiforbruget i slutanvendelserne.

Energieffektivitetsdirektivet er bl.a. gennemført ved udstedelse af energisparebekendtgørelsen, som er blevet notificeret til Europa-Kommissionen.

2.1.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I henhold til energiaftalen af 2018 foreslås en markedsbaseret tilskudspulje i 2021-2024, som målrettes besparelser i procesenergi i industri- og serviceerhverv og energiforbrug i bygninger. Det fremgår således af energiaftalen af 2018, at

der skal etableres en markedsbaseret tilskudspulje med et loft på 500 mio. kr. årligt (2018-priser), hvor 200 mio. kr. årligt målrettes energibesparelser i bygninger (bygningsspuljen), og 300 mio. kr. årligt målrettes procesenergi i industri- og serviceerhverv (erhvervsspuljen).

Det fremgår af energiaftalen af 2018, at der skal foretages en modernisering af energispareindsatsen med henblik på at forøge indsatsens effekt og målrette indsatsen til områder, hvor energieffektiviseringer er mere nyttige for forbrugerne og samfundet end i dag.

Med lovforslaget forudsættes det derfor, at erhvervsspuljen udmøntes som en konkurrencebaseret tilskudsmodel, hvor slutbrugerne (de omfattede virksomheder) ansøger om tilskud på baggrund af konkrete energispareprojekter. Projekterne vil konkurrere om de midler, der er afsat til puljen ud fra et primært tildelingskriterium om færrest støttemidler per sparet kWh over projektets (energibesparelsernes) levetid med henblik på at opnå flest mulige besparelser for puljemidlerne. Der vil kunne fastsættes sekundære tildelingskriterier, som eksempelvis størrelsen af den samlede besparelse, besparelsernes levetid eller fortrængt CO₂ over projektets levetid, der vil kunne anvendes i tilfælde af eksempelvis prislighed mellem to eller flere projekter.

I henhold til energiaftalen af 2018 vil der kunne søges om tilskud til projekter, hvor over 50 pct. af besparelsen findes i procesenergi. Ved procesenergi forstås som udgangspunkt den andel af virksomhedens energiforbrug, der ikke anvendes til rumopvarmning, opvarmning af brugsvand eller til komfortkøling. Virksomheders procesenergiforbrug er generelt pålagt lave afgifter sammenlignet med øvrigt energiforbrug. Der er dermed som udgangspunkt et mindsket økonomisk incitament til at gennemføre energibesparende tiltag i procesenergi. Denne barriere søger erhvervsspuljen at overkomme. Med erhvervsspuljen skal der som udgangspunkt kunne gives tilskud til energispareprojekter i private virksomheder inden for produktionserhvervene for landbrug, skovbrug, gartneri, fiskeri og fremstillingsvirksomheder samt desuden i bygge- og anlægsvirksomheder, engroshandel, detailhandel og privat service. Indsatsen vil som udgangspunkt blive rettet mod besparelser i alle anvendelser af alle energiformer i de ovenfor nævnte sektorer, dvs. fossile brændsler, fjernvarme, el og vedvarende energiformer. I forbindelse med konverteringer, herunder også fra fossile brændsler til vedvarende energi, vil der udelukkende kunne medregnes en eventuel energibesparelse i forbindelse med konverteringen.

Ordningen foreslås afgrænset, således at offentlige virksomheder, tiltag inden for transportområdet eller i kollektiv energiforsyning og energikonvertering ikke vil falde ind under ordningens anvendelsesområde. Denne foreslåede afgrænsning skal sikre, at der ikke ydes støtte til områder, der enten er underlagt krav om opnåelse af energibesparelser i henhold til Energieffektiviseringsdirektivet eller til områder, hvor energibesparelser eller energieffektiviseringer sikres via andre tiltag.

Med forslaget vil der være mulighed for gennem en såkaldt negativliste at undtage visse aktiviteter fra at kunne få tilskud om tilskud på baggrund af blandt andet erfaringer fra den eksisterende energispareordning. Dette vil bl.a. skulle kunne understøtte og sikre, at det vil være muligt at undtage besparelser på de områder, hvor der er ringe mulighed for på tilstrækkelig vis at kontrollere eller dokumentere projekterne, herunder eksempelvis energiforbruget før projektets påbegyndelse (før-situationen). Endvidere vil der kunne undtages projekttyper, hvor den teknologiske udvikling gør, at aditionaliteten af besparelserne vil være lav.

Midlerne i puljen vil blive udbudt i en eller flere årlige runder. Hyppigheden af udbudsrunder vil både skulle tage hensyn til, at afviste ansøgere skal kunne have mulighed for, inden for en overskuelig tidshorisont at søge igen, evt. med en revideret ansøgning, samt ud fra hensyn til administrationen af ordningen. Det er hensigten, at der vil blive fastlagt klare kriterier og krav for realisering, opgørelse og indberetning af besparelserne, jf. de specielle bemærkninger.

Den foreslåede støtteordning vil udgøre statsstøtte og skal godkendes af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler. Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 8 om forholdet til EU-retten.

Energiaftalen af 2018, som er grundlag for lovforslaget for så vidt angår energibesparelser og energieffektivisering, udløber ved udgangen af 2024. Lovforslaget er søgt udformet på en sådan måde, at det i videst muligt omfang kan anvendes, hvis der fremover indgås politiske aftaler om tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer, herunder om finansiering heraf. Derfor foreslås hjemlen i det omfang, det er muligt at kunne anvendes til udmøntning af sådanne fremtidige politiske aftaler. Dette kan være til udmøntningen af fremtidige energiaftaler, nationale klimaplaner el.lign. Dog vil det skulle sikres, at sådanne fremtidige ordninger også er forenelige med de statsstøtteretlige krav.

2.1.4. Præcisering af hjemmel til fastsættelse regler med henblik på at fremme energibesparelser ved offentlige institutioners m.v. køb af tjenesteydelser

2.1.4.1. Gældende ret

Af energieffektiviseringsdirektivets artikel 6, stk. 1, følger, at medlemsstaterne skal sikre, at deres statslige forvaltning kun køber produkter, tjenesteydelser og bygninger, samt indgår nye lejeaftaler om bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, for så vidt det er i overensstemmelse med omkostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed, bæredygtighed generelt, teknisk egnethed, og at der på området er tilstrækkelig konkurrence. Artikel 6, stk. 1, henviser til direktivets bilag III om energieffektivitetskrav ved statslige indkøb af produkter, tjenesteydelser og bygninger.

Endvidere fremgår af direktivets artikel 6, stk. 3, at medlemsstaterne skal tilskynde offentlige organer, herunder på regionalt og lokalt niveau, til under behørig hensyntagen til deres respektive beføjelser og administrative struktur og

med den statslige forvaltning som forbillede kun at købe produkter, tjenesteydelser og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet.

I medfør af § 13, stk. 2, i energispareloven kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at offentlige institutioner m.v. nævnt i lovens § 14 skal udføre en række nærmere angivne energibesparelsesaktiviteter vedrørende bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de ejer eller lejer.

Af § 13, stk. 2, nr. 3, fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner m.v. skal udføre energibesparelsesaktiviteter til fremme af energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering og vedligeholdelse. Bestemmelsen er udmøntet i cirkulære nr. 9015 af 10. januar 2020 om energieffektivisering i statens institutioner, hvoraf der fremgår, at statens institutioner ved indkøb af produkter og tjenesteydelser skal overholde de energikrav, der er fastsat i cirkulæret.

Bemyndigelserne forudsættes alene anvendt, hvor der efter forhandlinger i henhold til lovens § 13, stk. 1, med ovennævnte offentlige institutioner m.v. eller deres repræsentanter om energibesparelsesaktiviteter ikke er opnået de ønskede resultater.

2.1.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Bestemmelsen i § 13, stk. 2, nr. 3, i energispareloven relaterer sig til implementering af den del af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, der omhandler energikrav ved indkøb af produkter.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at formuleringen af §13, stk. 2, nr. 3, kan give anledning til tvivl om bemyndigelsens rækkevidde. Med lovforslaget foreslås derfor, at bestemmelsen præciseres, således at det af bestemmelsen udtrykkeligt fremgår, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om udførelse af energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., også omfatter køb af tjenesteydelser. Det bemærkes endvidere, at den brede kreds af omfattede offentlige institutioner m.v., jf. lovens § 14, opretholdes, herunder for at fastholde det brede anvendelsesområde, der følger af cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner, således at energikrav ved indkøb af tjenesteydelser fortsat gælder for cirkulærets omfattede statsinstitutioner. Der fastholdes således i hjemmelsbestemmelsen et bredere anvendelsesområde end forudsat i energieffektivitetsdirektivets artikel 6.

2.1.5. Ophævelse af ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om definitionen af store virksomheder, der skal gennemføre energisyn

2.1.5.1. Gældende ret

Energispareloven og bekendtgørelse nr. 1146 af 20. november 2019 om obligatorisk energisyn i store virksomheder in-

deholder regler om obligatorisk energisyn for store virksomheder.

Bestemmelserne om energisyn er fastsat som led i gennemførelsen af forpligtigelser i energieffektivitetsdirektivets artikel 8, stk. 4, om, at medlemsstaterne skal sikre, at virksomheder, der ikke er små og mellemstore virksomheder (SMV'er), foretager energisyn.

Det følger af § 15, stk. 1, i energispareloven, at store virksomheder som minimum hvert fjerde år beregnet fra datoen for det foregående energisyn dels skal lade foretage energisyn på en uafhængig måde ved kvalificerede eksperter, dels skal indsende dokumentation til klima-, energi- og forsyningsministeren om det foretagne energisyn.

Det fremgår af § 15, stk. 3, i loven, at der ved store virksomheder forstås virksomheder, som ikke falder ind under kategorierne mikrovirksomheder eller små og mellemstore virksomheder i henhold til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder. Dog kan klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af § 16, stk. 1, nr. 1, fastsætte regler om præcisering af, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af store virksomheder. Det fremgår af forarbejderne til § 16, stk. 1, nr. 1, jf. Folketingstidende 2013-2014, A, L121 som fremsat, side 21, at det vurderedes mest hensigtsmæssigt at fastsætte de nærmere kriterier for, hvornår en virksomhed er "stor" ved bekendtgørelse. Det var således ministeriets opfattelse, at Kommissionens forståelse af en stor virksomhed ikke var entydig. Da den nærmere fastlæggelse heraf i et vist omfang ville basere sig på nationale regler, var vurderingen derfor, at der var behov for at bemyndige ministeren til at kunne fastlægge præcise kriterier.

Afgrænsningen i bekendtgørelsen af, hvilke virksomheder der er underlagt krav om energisyn, er dog ændret med bekendtgørelse nr. 1146 af 20. november 2019 om obligatorisk energisyn i store virksomheder, således at den samme afgrænsning, der fremgår af § 15, stk. 3, i loven, nu også fremgår af bekendtgørelsen, som dermed bringes i overensstemmelse med kravet i artikel 8, stk. 4, i energieffektivitetsdirektivet og Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, og små og mellemstore virksomheder. Det henvises navnlig til, at der af præciseringen i den tidligere bekendtgørelse fremgik, at store virksomheder skulle afgrænses til virksomheder, der samlet set både opfyldte kravet til antal ansatte og årlig omsætning eller kravet til antal ansatte og årlig balance. Afgrænsningen i loven sammenholdt med præciseringen i bekendtgørelsen afveg således fra direktivets afgrænsning af, hvornår en virksomhed skal underlægges krav om energisyn. Kommissionens henstilling 2003/361/EF, sammenholdt med kravet i direktivets artikel 8, opstiller to alternative kriterier for, hvornår en virksomhed skal underlægges krav om energisyn, nemlig enten antal ansatte eller årlig omsætning eller balance. Virksomhederne kan vælge, om de vil lægge den årlige omsætning eller den årlige balance til grund. Op-

fylder en virksomhed enten kriteriet om årligt ansatte eller det finansielle kriterium (årlig omsætning eller årlig balance), skal det underlægges krav om energisyn. Med den tidligere bekendtgørelse var det lagt til grund, at begge kriterier skulle være opfyldt.

Bekendtgørelse nr. 1146 af 20. november 2019 om obligatoriske energisyn i store virksomheder trådte i kraft den 1. januar 2020, hvorefter afgrænsningen af store virksomheder, der skal undergives energisyn, bringes i overensstemmelse med kravet og den afgrænsning, der følger af artikel 8 i energieffektivitetsdirektivet.

2.1.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at den afgrænsning af virksomheder, som ikke er omfattet af krav om energisyn, jf. lovens § 15, stk. 3, er i overensstemmelse med den afgrænsning, der er fastsat i energieffektivitetsdirektivet. Det er på baggrund heraf ministeriets vurdering, at afgrænsningen derfor ikke bør kunne præciseres ved bekendtgørelse.

Det foreslås derfor, at bemyndigelsen til klima-, energi- og forsyningsministeren i § 16, stk. 1, nr. 1, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om præcisering af, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af store virksomheder, ophæves. Den foreslåede ophævelse vil indebære, at afgrænsning af virksomheder, der ikke vil være omfattet af krav om energisyn, således vil følge af lovens § 15, stk. 3, og ikke fremover vil kunne præciseres ved bekendtgørelse.

2.2. Forslag til ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger

2.2.1. Udvidelse af hjemmel til at gøre energimærke ugyldigt

2.2.1.1. Gældende ret

Energimærkning udarbejdes for bygninger. Energimærkning består af tre elementer: et energimærke, en energiplan og dokumentation for energimærkningen og anden relevant information. Energimærker er en standardiseret og dokumenteret opgørelse over en bygnings energimæssige tilstand beregnet ud fra en normal brug af bygningen. Heri indgår energiforbruget til opvarmning, varmt brugsvand, køling, ventilation og eventuelt belysning. Energimærket udtrykkes på en skala fra A2020 til G, hvor A2020 er bedst. Energiplanen er en dokumenteret oversigt over forslag til energibesparende foranstaltninger og råd om, hvordan energiforbruget kan reduceres. Dokumentationen indeholder de væsentligste forudsætninger for energimærkningen og de registreringer fra gennemgangen af bygningen og dens installationer, der er brugt ved beregningen af energimærket og ved vurderingen af energibesparelser i energiplanen.

I medfør af den gældende bestemmelse i § 4, stk. 2, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger fastsætter klima-, energi- og forsyningsministeren regler om gyldigheden af energimærkninger. Der kan fastsættes forskellige gyldighedsperioder for forskellige kategorier af energimærkninger. Bestemmelsen indeholder hjemmel til, at Energistyrelsen kan fastsætte gyldighedsperioden for energimærkning på op til 10 år. Den gældende § 4, blev indsat i lov nr. 585 af 24. juni 2005 om fremme af energibesparelser i bygninger. Af forarbejderne fremgår det, at formålet med § 4, stk. 2, er at fastsætte, hvor lang en tidsperiode energimærkningen skal gælde, jf. Folketingstidende 2004-05, tillæg A, L136 som fremsat, side 5806. Derimod fremgår det ikke, at der er bemyndigelse til at fastsætte betingelser for gyldigheden ud over det der fremgår af § 4, stk. 3 og 4.

Det følger af § 4, stk. 3, at en energimærkning mister sin gyldighed, såfremt der er gennemført tilbygninger eller andre ændringer, som i væsentligt omfang påvirker bygningens energimæssige ydeevne. Ministeren fastsætter nærmere regler herom.

Formålet er at sikre, at energimærkningen afspejler bygningens energimæssige tilstand.

Efter de gældende regler vil en energimærkning således ikke være gyldig, hvis der efter udarbejdelsen af energimærkningen er gennemført ændringer, som i væsentligt omfang påvirker bygningens energimæssige ydeevne.

Det følger endvidere af § 4, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder og personer, der er berettigede til at udarbejde energimærkninger efter regler udstedt i medfør af § 3, stk. 6, eller §§ 24 eller 24 a, skal indberette udarbejdede energimærkninger til et register, jf. § 25, og at energimærkningens gyldighed kan gøres afhængig af, at energimærkningen er indberettet til registeret.

En energimærkning får gyldighed, når det certificerede energimærkningsfirma har indberettet de oplysninger, der indgår i energimærkningen, til Energistyrelsen, og Energistyrelsen derefter har sendt energimærkningsrapporten med energimærkningsnummer til det certificerede energimærkningsfirma.

Viser det sig efterfølgende, at der er fejl og mangler i en energimærkning, kan Energistyrelsen påbyde det certificerede energimærkningsfirma at berigtige energimærkningen. Ved berigtigelse retter det certificerede energimærkningsfirma fejl og mangler i det eksisterende energimærkning, hvorfor den oprindelige gyldighedsdato ikke ændrer sig.

2.2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af den foreslåede ændring, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil blive bemyndiget til at fastsætte regler om, hvornår energimærkningen mister sin gyldighed.

Lovforslaget lægger ikke op til at ændre på klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse til at fastlægge, hvornår tilbygninger eller ændringer i væsentligt omfang påvirker bygningens energimæssige ydeevne, så det medfører at energimærkningen mister sin gyldighed. Forslaget er derfor tiltænkt som en udvidelse af bemyndigelsesbestemmelsen.

Formålet er at sikre tilliden til kvaliteten i energimærkningsordningen samt sikre retvisende energimærkninger, og at data fra energimærkningsordningen er af høj kvalitet. Mangelfulde eller misvisende energimærkninger kan i dag ikke gøres ugyldige, men alene berigtiges af certificeret energimærkningsfirmaer. Ved berigtigelse retter det certificerede energimærkningsfirma fejl og mangler i det eksisterende energimærke.

Med den foreslåede udvidelse vil det være muligt at fastsætte nærmere regler om, at allerede indberettede og offentliggjorte energimærkninger kan gøres ugyldige. Det vil bl.a. gøre sig gældende i forhold til indholdet af energimærkningerne, også i de tilfælde, hvor der hverken er sket tilbygninger eller andre ændringer på bygningen. Særligt i de tilfælde, hvor energimærker er mangelfulde eller giver et misvisende billede af bygningens energimæssige tilstand, og hvor energimærkningerne ikke kan bringes til at give et retvisende billede, f.eks. fordi det certificerede energimærkningsfirma ikke længere eksisterer og dermed ikke kan berigtige energimærket. Energimærkninger, som ikke er retvisende, vil først søges rettet gennem berigtigelse.

2.2.2. Pligtmæssig digital kommunikation

2.2.2.1. Gældende ret

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger har ingen bestemmelser vedrørende pligtmæssig digital kommunikation, herunder om obligatorisk brug af selvbetjeningsløsninger.

Det er således efter gældende ret muligt at indgive ansøgninger, anmeldelser, indberetning m.v. til myndighederne på papir, telefonisk eller ved personligt fremmøde. Dette gælder dog kun i det omfang, der ikke gælder særlige formkrav og lignende. I en række bekendtgørelser udstedt med hjemmel i loven, findes der således regler om, at særlige ansøgningsblanketter m.v. skal udfyldes, hvilket indebærer et krav om skriftlighed.

2.2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at kunne pålægge borgere og virksomheder pligt til at kommunikere digitalt med myndigheder, herunder ved anvendelse af digitale selvbetjeningsløsninger, skal dette være hjemlet i lov.

Folketingets partier indgik i januar 2018 en aftale om digitaliseringsklar lovgivning, som skal sikre et mere enkelt og klart lovgrundlag, som er let at forstå og omsætte til sikre og

brugervenlige digitale løsninger. Som følge af den politiske aftale foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren får en bemyndigelse til at fastsætte regler om pligtsæsig digital kommunikation inden for lov om fremme af energibesparelser i bygningers områder, herunder bestemmelser fastsat i henhold til lovene samt EU-retsakter om forhold omfattet af lovene. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan herunder fastsætte regler om pligtsæsig brug af selvbetjeningsløsninger i ansøgningsager mv.

Der findes allerede i dag en række bestemmelser i lovgivningen vedrørende pligtsæsig digital kommunikation, herunder obligatorisk brug af selvbetjeningsløsninger.

Med lov om Digital Post fra offentlige afsendere er der indført krav om brug af digital post ved direkte kommunikation med borgere og virksomheder. Der er dog fastsat mulighed for fritagelse for digital kommunikation.

Dette lovforslag lægger sig op ad den fremgangsmåde, der blev fulgt bl.a. ved ovennævnte lovforslag med de fornødne tilpasninger, så bestemmelserne er tilpasset lov om fremme af energibesparelser i bygningers områder.

I lovforslaget lægges der op til, at klima-, energi- og forsyningsministeren får en bemyndigelse til at udstede regler om pligtsæsig digital kommunikation inden for lov om fremme af energibesparelser i bygninger, herunder bestemmelser fastsat i henhold til loven, samt EU-retsakter om forhold omfattet af lovene. Dette betyder, at der ved bekendtgørelse vil kunne fastsættes regler om, at borgere og virksomheder har pligt til at kommunikere digitalt med den ansvarlige myndighed, herunder via bestemte digitale systemer som f.eks. ved selvbetjeningsløsninger mv., ved forespørgsler, ansøgninger, anmeldelser, indberetning m.v., og at svaret fra myndigheden sendes digitalt.

De ansvarlige myndigheder er de myndigheder, som er tilagt kompetencer efter lov om fremme af energibesparelser i bygningers områder. Dette er i første omgang klima-, energi- og forsyningsministeren. Endvidere er det Energistyrelsen, som i medfør af bekendtgørelse nr. 1068 af 25. oktober 2019 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser har fået tilagt en række af ministerens kompetencer efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Endvidere omfattes kommunikation mellem borgere eller virksomheder og Energiklagenævnet.

Det er i første omgang hensigten at udnytte bestemmelsen på området for lov om fremme af energibesparelser i bygninger til at fastsætte regler om pligtsæsig brug af digitale selvbetjeningsløsninger på ansøgning om registrering som certificeret energimærkningsfirma, som Energistyrelsen administrerer. Bemyndigelserne vil kunne anvendes på alle områder inden for lov om fremme af energibesparelser i bygningers områder, hvor det er hensigtsmæssigt at etablere selvbetjeningsløsninger.

Generelt gælder det for bemyndigelserne, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at en forespørgsel, ansøgning m.v. fra virksomheder og borgere til myndigheder, som ikke indgives digitalt, skal afvises, dog efter behørig vejledning efter forvaltningsloven.

Bemyndigelserne omfatter også ministerens svar på henvendelser m.v. fra borgere og virksomheder. Det er her hensigten i vidt muligt omfang at anvende borgernes og virksomhedernes e-Boks til brug for meddelelser m.v. fra myndigheder, da der ikke findes et centralt register over e-mailadresser. Ministeren kan endvidere med bemyndigelsen fastsætte regler for digital kommunikation fra ministeren eller institutioner under ministeriet. Dette kunne f.eks. være, at et svar på en henvendelse i den digitale selvbetjeningsløsning sendes tilbage til afsenderen via den digitale selvbetjeningsløsning.

Ved indførelsen af regler om digital kommunikation vil der samtidigt blive fastsat regler om muligheden for at opnå fritagelse, når borgeren ikke må forventes at kunne anvende den digitale selvbetjeningsløsning, samt i andre ekstraordinære situationer. Hvis særlige forhold gør sig gældende, vil borgeren eller virksomheden således kunne ansøge m.v. på anden vis. Dette gælder f.eks. i forhold til borgere, der savner digitale kompetencer.

Lovforslaget ændrer ikke på borgernes eller virksomhedernes rettigheder efter anden lovgivning eller efter de love, der er omfattet af lovforslaget. Det er alene måden, hvorpå borgeren skal ansøge, anmelde, indberette m.v., der slås fast som digital kommunikation, i det omfang ministeren udnytter bemyndigelsen. Det betyder f.eks., at forvaltningsloven gælder fuldt ud. Selvbetjeningsløsningen vil blive udarbejdet, så der tages højde for forvaltningslovens regler om vejledningspligt, partsrepræsentation, partshøring m.v.

Udvekslingen af personoplysninger vurderes at kunne rummes inden for databeskyttelseslovgivningen og databeskyttelseslovens regler, herunder regler for datasikkerhed. Udveksling af øvrige oplysninger kan rummes inden for forvaltningslovens videregivelsesregler.

Endelig foreslås det, at der kan fastsættes regler om klageadgang, der afviger fra den klagestruktur, der i øvrigt gælder på det enkelte område. Der vil bl.a. kunne fastsættes regler om, at klagen først skal sendes til myndigheden, der har truffet afgørelse, med henblik på, at myndigheden vurderer, om afgørelsen skal ændres, eller om afgørelsen skal overendes til den overordnede myndighed med en udtalelse.

2.2.3. Energikrav ved indgåelse, forlængelse eller genforhandling af lejeaftaler med offentlige institutioner og virksomheder m.v.

2.2.3.1. Gældende ret

Det følger af artikel 6, stk. 1, i energieffektiviseringsdirektivet, at medlemsstaterne skal sikre, at deres statslige forvaltning kun køber produkter, tjenesteydelser og bygninger samt

indgår nye lejeaftaler om bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, for så vidt det er i overensstemmelse med omkostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed, bæredygtighed generelt, teknisk egnethed, og at der på området er tilstrækkelig konkurrence. Artikel 6, stk. 1, henviser til direktivets bilag III om energieffektivitetskrav ved statslige indkøb af produkter, tjenesteydelser og bygninger, hvoraf bl.a. energikrav vedrørende køb af bygninger og indgåelse af nye lejeaftaler for bygninger fremgår, jf. energieffektivitetsdirektivets bilag III, litra f.

Endvidere fremgår det af direktivets artikel 6, stk. 3, at medlemsstaterne skal tilskynde offentlige organer, herunder på regionalt og lokalt niveau, til under behørig hensyntagen til deres respektive beføjelser og administrative struktur og med den statslige forvaltning som forbillede kun at købe produkter, tjenesteydelser og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet.

I medfør af § 21 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler med krav til offentlige institutioner og virksomheder m.v. nævnt i lovens § 22, stk. 1, om at gennemføre rentable energibesparelser og om at udføre andre nærmere angivne energibesparelsesaktiviteter m.v.

Af lovens § 21, stk. 1, nr. 7, fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v. ved indgåelse, forlængelse eller genforhandling af lejeaftale for privatejede bygninger eller dele heraf skal sikre, at det pågældende lejemål opfylder visse energikrav.

Bestemmelsen er udmøntet i cirkulære nr. 9015 af 10. januar 2020 om energieffektivisering i statens institutioner, hvoraf det fremgår, at der ved statens institutioners indgåelse af lejeaftaler om bygninger skal overholde de energikrav, der er fastsat i cirkulæret.

2.2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Bestemmelsen i § 21, stk. 1, nr. 7, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger relaterer sig til implementeringen af den del af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, der omhandler energikrav ved indgåelse af lejeaftaler.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at bemyndigelsen i § 21, stk. 1, nr. 7, er mangelfuld i forhold til at kunne gennemføre energieffektivitetsdirektivets forpligtelser om at fastsætte høje energikrav ved den statslige forvaltnings indgåelse af lejeaftaler om bygninger. Den gældende bestemmelse er afgrænset til privatejede bygninger, hvilket er en begrænsning i forhold til de forpligtelser, der følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 6 sammenholdt med direktivets bilag III, der finder anvendelse i forhold til indgåelse af lejeaftaler om bygninger generelt.

Med lovforslaget foreslås derfor, at begrænsningen til privatejede bygninger udgår af energisparelovens § 21, stk. 1, nr. 7, i loven. Den foreslåede ændring vil indebære, at be-

myndigheden til at fastsætte regler i relation til offentlige institutioner og virksomheders indgåelse af lejeaftaler omfatter fastsættelse af regler om energikrav ved indgåelse af lejeaftaler om bygninger generelt og ikke kun de privatejede.

Den foreslåede ændring vil indebære korrekt gennemførelse på dette punkt af artikel 6 i energieffektivitetsdirektivet. Samtidigt bemærkes det, at den brede kreds af omfattede offentlige institutioner og virksomheder m.v., jf. § 22, stk. 1, opretholdes, herunder for at opretholde det brede anvendelsesområde, der følger af cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner, således at energikrav ved indgåelse af lejeaftale fortsat gælder i forhold til cirkulærets omfattede statsinstitutioner. Der fastholdes således i hjemmelsbestemmelsen et bredere anvendelsesområde, end forudsat i energieffektivitetsdirektivets artikel 6.

2.2.4. Hjemmel til fastsættelse og tilskyndelse til overholdelse af energikrav ved offentlige institutioner og virksomheders m.v. køb af bygninger

2.2.4.1. Gældende ret

Det følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 1, at medlemsstaterne skal sikre, at deres statslige forvaltning kun køber produkter, tjenesteydelser og bygninger samt indgår nye lejeaftaler om bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, for så vidt det er i overensstemmelse med omkostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed, bæredygtighed generelt, teknisk egnethed, og at der på området er tilstrækkelig konkurrence. Artikel 6, stk. 1, henviser til direktivets bilag III om energieffektivitetskrav ved statslige indkøb af produkter, tjenesteydelser og bygninger, hvoraf bl.a. energikrav vedrørende køb af bygninger og indgåelse af nye lejeaftaler for bygninger fremgår, jf. energieffektivitetsdirektivets bilag III, litra f.

Endvidere fremgår det af direktivets artikel 6, stk. 3, at medlemsstaterne skal tilskynde offentlige organer, herunder på regionalt og lokalt niveau, til under behørig hensyntagen til deres respektive beføjelser og administrative struktur og med den statslige forvaltning som forbillede kun at købe produkter, tjenesteydelser og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet.

Den forpligtelse, der følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, om at sikre, at den statslige forvaltning kun køber bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, samt om at tilskynde øvrige statslige institutioner med den statslige forvaltning som forbillede at overholde de samme energikrav, er gennemført i dansk ret ved cirkulære nr. 9015 af 10. januar 2020 om energieffektivisering i statens institutioner med hjemmel i lovens § 2 a. Der kan med hjemmel i denne bestemmelse fastsættes regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område.

2.2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der af ordensmæssige grunde ud over lovens § 2 a bør indsættes en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren i § 21, stk. 1, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, således at det af loven vil fremgå, at der er hjemmel til at gennemføre energieffektivitetsdirektivets artikel 6 for så vidt angår energikrav ved køb af bygninger.

Det foreslås derfor, at der i loven indsættes en bemyndigelse til ministeren til at kunne fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i lovens § 22, stk. 1, ved køb af bygninger eller dele af bygninger inden for den statslige forvaltning, skal sikre, at bygningen opfylder visse energikrav.

Af samme grunde foreslås det, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v. ved køb af bygninger eller dele af bygninger, der ikke er en del af den statslige forvaltning, tilskyndes til at sikre, at bygningen opfylder visse energikrav, således at det af loven også udtrykkeligt fremgår, at der er hjemmel til at gennemføre energieffektivitetsdirektivets artikel 6, for denne del af bygningsmassen.

2.3. Love under Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets ressort, der foreslås ophævet

Idet der med lovforslaget foreslås hjemmel til at etablere en række tilskudsordninger, har Klima-, Energi og Forsyningsministeriet gennemgået en række ældre love med samme eller lignende målsætninger. Ministeriet har identificeret en række love, der har været hjemmelsgrundlag for tilskudsordninger i perioder helt tilbage fra 1990'erne, men som i en årække ikke har været bragt i anvendelse. Det skyldes, at lovene ikke har haft tilknyttede bevillinger. Da disse love har udtømt deres indhold og ikke længere vurderes at være knyttet til et politisk mandat og dermed tidssvarende, og da der ikke er aktive tilskudsordninger eller bevillinger knyttet til dem mere, foreslås de ophævet ud fra et regelsaneringshensyn. De enkelte love og ministeriets overvejelser fremgår nedenfor.

2.3.1. Gældende ret

Lov nr. 129 af 25. februar 1998 om statstilskud til produktrettede energibesparelser, som ændret ved lov nr. 1516 af 27. december 2009, var et led i opfølgningen af den daværende energihandlingsplan Energi21, indeholdende mål for CO₂ reduktion i 2005, og senere ændringer som følge af energiaftalen fra 2008. Der har været givet tilskud til udvikling, udbredelse og anvendelse af produkter, som er egnede til at fremme varme- og elbesparelser i alle typer bygninger.

I henhold til lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser kunne der i finansårene 2009-2011 ydes tilskud til fremme af varmepumper, kampagner til fremme af energibesparelser i bygninger og til en skrotningsordning, hvori ineffektive oliiefyr blev skrottet og erstattet med mere effektive opvarmningssystemer.

Efter lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 84 af 3. februar 2000, kunne der frem til finansåret 2001 ydes tilskud op til 30 pct. af investeringsomkostningerne til projekter, der førte til mere effektiv energiudnyttelse eller energibesparelser i erhvervslivets energianvendelse. Tilskud kunne ydes til alle landplacerede erhvervsvirksomheder og fiskefartøjer, men dog ikke transportmidler. Loven blev vedtaget som en del af en lovpakke, der i 1992 fulgte op på beslutningsforslag B 52, jf. Folketingstidende 1990-91 (1. samling), tillæg A, side 3607, som pålagde regeringen en række tiltag, der havde til formål at nedbringe CO₂-udledningen.

Efter lov om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler, jf. lov nr. 3 af 3. januar 1992, som ændret ved lov om ændring af visse ikrafttrædelsespunkter i CO₂-pakken, jf. lov nr. 143 af 3. marts 1992, kunne der som udgangspunkt i finansårene 1992-1996 ydes tilskud til anlægsaktiviteter som led i omstillingen fra kulfyrede fjernvarmeverker til naturgasbaseret decentral kraftvarme og til fremme af anvendelsen af biobrændsler i områder, hvor der ikke er udlagt til kul- eller naturgasbaseret kraftvarme eller affaldsforbrænding. Af bemærkninger til loven fremgår, at tilskudsordningen var forventet at gælde i en periode på 5 år fra projektets begyndelse, jf. Folketingstidende 1991-92, tillæg A, spalte 2067, men blev forlænget, primært med fokus på støtte til fremme af biobrændsler.

Loven blev vedtaget som en del af en lovpakke, der i 1992 fulgte op på et beslutningsforslag B 52, som pålagde regeringen en række tiltag, der havde til formål at nedbringe CO₂-udledningen.

Lov om statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet, jf. lov nr. 4 af 3. januar 1992, blev vedtaget som en del af en lovpakke til opfølgning på beslutningsforslag B 52 i 1992. Lovens formål er at fremskynde færdiggørelsen af fjernvarmenettet. Efter loven kunne der ydes tilskud til projekter forbundet med udbygningen af fjernvarmenettet. Tilskuddet kunne ydes til selskaber, der ejer eller driver fjernvarmenet, herunder også kommunale forsyningsselskaber med op til 50 pct. for renovering af anlæg og op til 100 pct. ved nyanlæg. Efter bemærkninger til loven var ordningen tiltænkt en varighed på 6 år, jf. Folketingstidende 1991-92, tillæg A, spalte 2075, og havde senest bevilling på finansloven 1998.

Lov nr. 5 af 3. januar 1992 om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme blev vedtaget som en del af en lovpakke til opfølgning af beslutningsforslag B 52 i 1992. Loven hjemler, at der kan gives tilskud til installation af centralvarme og varmt brugsvand i boliger opført før 1950 uden vandbaseret opvarmningssystem med henblik på at gøre det muligt at tilslutte boligen til kraftvarmeforsyning. Tilskud kunne kun ydes til boliger anvendt som helårsbeboelse, og det var betinget af, at boligen var beliggende i et område udlagt til kraftvarmeforsyning efter bestemmelser i lov om varmeforsyning.

Efter bemærkningerne til loven er støtteordningen tidsbegrænset til 10 år, jf. Folketingstidende 1991-92, tillæg A, spalte 2085, og den seneste bevilling til loven er fra 2001. Der ydes således ikke længere tilskud efter loven.

Lov nr. 1050 af 23. december 1992 om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger, som ændret ved lov nr. 128 af 25. februar 1998, om ændring af lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger og lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme (Tilskudsudbetaling, arbejdets igangsættelse m.v.) og lov nr. 1087 af 13. december 2000, om ændring af lov om social pension, lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love, har til formål at gennemføre energibesparende foranstaltninger i boliger, der bebos af pensionister, som modtager personligt tillæg til betaling af varmeudgifter (varmetillæg) efter lov om social pension. Tilskuddet udgør 50 pct. af udgifterne til de energibesparende foranstaltninger i pensionisten bolig. Tilskudsberettiget modtager kan både være pensionisten selv eller ejeren af boligen, som udlejes til pensionisten. Det er en betingelse for tilskuddet, at der anbefales en energibesparende foranstaltning om rumopvarmning og varmt brugsvand i en energiplan for bygning efter lov om fremme energi- og vandbesparelser i bygninger.

Der har ikke været afsat bevillinger til loven på finansloven siden år 2003. Der ydes således ikke længere tilskud efter loven.

Lov nr. 420 af 1. juni 1994 om statstilskud til fremme af slutning til kulkraftvarme har til formål at øge rentabiliteten af kraftvarmeforsyningsvirksomhederne. Loven hjemler, at der kan gives tilskud til forsyningsvirksomhederne, som skal benytte tilskuddet til at give forbrugerne en besparelse. Tilskuddet er givet som en kompensation for forhøjelsen af kulafgiften. Det fremgår af bemærkninger til loven, at ordningen forventes at ophøre ved udgangen af år 2000, jf. Folketingstidende 1993-94 (1. samling), tillæg A, spalte 7465.

Der har ikke været afsat bevillinger til loven på finansloven siden år 2000. Der ydes således ikke længere tilskud efter loven.

Lov nr. 407 af 14. juni 1995 om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger indførte et tilskud til at fremme omstillingen af elopvarmede bygninger til centralvarme i områder, hvor der ikke er mulighed for kollektiv forsyning. Tilskuddet kan bl.a. andet gives ved installation af centralvarmeanlæg, vandbaseret radiatorsystem og varmt vand i bygninger, som er elopvarmede. Tilskuddet kan gives til energiforbrugeren, som eksempelvis kunne være ejere af privat bolig eller staten, hvis bygningen er til offentlig brug. Det fremgår af bemærkninger til loven, at ordningen forventedes at ophøre 1999 og dermed vare i alt fem år, jf. Folketingstidende 1994-95, tillæg A, side 2802.

Der har ikke været afsat bevillinger til loven på finansloven siden år 1999. Der ydes således ikke længere tilskud efter loven.

Lov nr. 1024 af 23. december 1998 statstilskud til forskning og teknologisk udvikling på energiområdet hjemler en tilskudsordning, som yder tilskud til energiforskningsprojekter og teknologiske udviklingsprojekter inden for energiområdet. Tilskud er ydet særligt med henblik til udvikling af nye energikilder, fremme bedre og renere energiudnyttelse, forbedring af efterforsknings- og energiindvindingsmetoder samt energibesparelser.

Der har senest været bevilling til loven på finansloven i 2007. Efter samme anmærkning på efterfølgende finanslove er der givet bevillinger efter lov nr. 555 af 6. juni 2007 om et Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram. Der er således ikke bevilling til lov om statstilskud til forskning og teknologisk udvikling på energiområdet, og der gives midler til energiforskning efter anden lovgivning.

2.3.2. Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

For så vidt angår lov nr. 129 af 25. februar 1998 om statstilskud til produktrettede energibesparelser, som ændret ved lov nr. 1516 af 27. december 2009, er det er Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit indhold af flere årsager. Loven var et direkte led i opfølgningen af den daværende regerings energihandlingsplan Energi21, som indeholdt mål for CO₂ reduktionen i 2005 og ændringer som følge af energiaftale fra 2008. Herudover er den tilskudsordning, som loven danner ramme om, ikke blevet forlænget ud over finansåret 2011. Målsætningen for dele af loven vil med forslaget til ændring af energispareloven til opfølgning af energiaftalen 2018 blive erstattet af nye bestemmelser, der vil give mulighed for bl.a. at give tilskud til varmepumper i forbindelse med skrotning af oliiefyr.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser med tilhørende forskrifter af regelsaneringshensyn ophæves den 1. juli 2020, jf. lovforslagets § 3.

For så vidt angår lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 84 af 3. februar 2000, er det Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at loven, der har været koblet til tidligere politiske aftaler og delvist erstattes af forslaget om ændringen af energispareloven, har udtømt sit indhold, bl.a. fordi der ikke har været bevillinger til loven på finansloven siden finansloven 2001.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud med energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder med tilhørende forskrifter af regelsaneringshensyn ophæves den 1. juli 2020, jf. lovforslagets § 4.

For så vidt angår lov om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler, jf. lov nr. 3 af 3. januar 1992, som ændret ved lov nr. 143 af 3. marts 1992, er det Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at loven i dag energipolitisk ikke længere er tidssvarende og har udtømt sit indhold, herunder også fordi der ikke har været bevillinger til loven på finanslove siden finansloven 2002.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsel med tilhørende forskrifter af regelsaneringshensyn ophæves den 1. juli 2020, jf. lovforslagets § 5.

For så vidt angår lov nr. 4 af 3. januar 1992 om statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenettet er det Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit indhold, da der ikke har været bevillinger til loven på finanslove siden finansloven 1998, da disse i henhold til den bagvedliggende politiske aftale skulle være tidsbegrænsede til 6 år.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet med tilhørende forskrifter af regelsaneringshensyn ophæves den 1. juli 2020, jf. lovforslagets § 6.

For så vidt angår lov nr. 5 af 3. januar 1992 om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme er det Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit indhold, da disse i henhold til den bagvedliggende politiske aftale skulle være tidsbegrænsede til 10 år og der ikke har været bevillinger til loven på finanslove siden finansloven 2001.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme med tilhørende forskrift af regelsaneringshensyn ophæves den 1. juli 2020, jf. lovforslagets § 7.

For så vidt angår lov nr. 1050 af 23. december 1992 om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger, som ændret ved lov nr. 128 af 25. februar 1998 og lov nr. 1087 af 13. december 2000, er det Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at loven delvist erstattes med muligheden for med hjemmel i forslaget om ændringen af energispareloven at kunne søge tilskud til energibesparende foranstaltninger. Loven vurderes desuden at have udtømt sit umiddelbare indhold, da der ikke har været bevillinger til loven på finanslove siden finansloven 2003, samt fordi loven synes at have haft et socialpolitisk sigte, som i dag kan håndteres i anden lovgivning.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger med tilhørende forskrifter af regelsaneringshensyn ophæves den 1. juli 2020, jf. lovforslagets § 8.

For så vidt angår lov nr. 420 af 1. juni 1994 om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme er det Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har

udtømt sit indhold, da der ikke har været bevillinger til loven på finanslove siden finansloven 2000 og den ikke ligger inden for rammerne af regeringens politiske målsætninger.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme med tilhørende forskrifter af regelsaneringshensyn ophæves den 1. juli 2020, jf. lovforslagets § 9.

For så vidt angår lov nr. 407 af 14. juni 1995 om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger er det Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit indhold og ikke rammer regeringens politiske målsætninger i dag, og fordi der ikke har været bevillinger til loven på finanslove siden finansloven 1999.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger med tilhørende forskrifter af regelsaneringshensyn ophæves den 1. juli 2020, jf. lovforslagets § 10.

For så vidt angår lov nr. 1024 af 23. december 1998 statstilskud til forskning og teknologisk udvikling på energiområdet er det Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit indhold, da der ikke har været bevillinger til loven på finanslove siden finansloven 2007, og der ydes tilskud til udvikling, demonstration og markedsintroduktion efter anden lovgivning.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til forskning og teknologisk udvikling på energiområdet med tilhørende forskrifter af regelsaneringshensyn ophæves den 1. juli 2020, jf. lovforslagets § 11.

2.4. Forslag til ændringer i afskrivningsloven og ligningsloven

2.4.1. Gældende ret

Efter afskrivningslovens § 44, stk. 1, nr. 4, kan udgifter til anskaffelse af aktiver straks afskrives, hvis udgiften er helt eller delvist betalt af tilskud, der er ydet efter lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder, jf. bekendtgørelse nr. 1147 af 29. august 2016 af lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Offentlig støtte er efter gældende ret som udgangspunkt skattepligtig indkomst, medmindre der er særskilt hjemmel til skattefritagelse.

Det følger af ligningslovens § 7 F, stk. 1, nr. 3, 4, 5 og 8, og stk. 3, at følgende tilskud ikke medregnes til den skattepligtige indkomst, dvs. tilskud efter lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme, tilskud efter lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger, tilskud efter lov om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger, tilskud til forbrugere til køb og installation af energieffektive produkter og til fjernvarmetilslutning, som nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2 og 5, i lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser, og kompensation i

henhold til lov om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme, jf. bekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019 af lov om påligningen af indkomstskat til staten.

2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Som en konsekvens af, at lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme, lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger, lov om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger, lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser samt lov om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme foreslås ophævet, foreslås bestemmelser i afskrivningsloven, jf. bekendtgørelse nr. 1147 af 29. august 2016 af lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven) og ligningsloven, jf. bekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019 af lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), der henviser til de nævnte love, ophævet.

Som følge af, at lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 4, foreslås som konsekvens af lovforslaget en ændring i afskrivningsloven.

Samtidig foreslås indsat en bestemmelse i ligningsloven, hvorefter tilskud til private bygningsejere, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger til helårsbeboelse samt til energimærkning af bygningen anvendt som dokumentation ved ansøgning om tilskud til sådanne energibesparelser- og energieffektiviseringsprojekter, efter den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget, ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Det foreslåede tilskud ydes som led i en tilskudsordning, der udmønter energiaftalen af 2018, for så vidt angår bygninger, der ejes af private bygningsejere og som anvendes til helårsbeboelse.

Baggrunden for den foreslåede skattefritagelse er et ønske om at tilskynde private bygningsejere til gennemførelse af energiforbedringsprojekter. En beskatning af tilskuddet må forventes at forringe tilskyndelsen hertil. Tilskuddet fastsættes således ud fra en forudsætning om, at det ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 13.

3. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter

Lovforslaget vurderes ikke at have direkte regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter.

Den foreslåede hjemmel til etableringen af skrottningsordningen for olieforventes at have en afledt positiv effekt for landdistrikterne, da målgruppen for ordningen er områder uden for de kollektive fjernvarme- og naturgasnet. I lyset af puljens størrelse forventes dog ikke væsentlige effekter for landdistrikterne.

Med henblik på at opnå geografisk udbredelse af skrottningsordningen, som samtidig skal være fleksibel for virksomhederne,

forventes en del af puljens midler reserveret til de enkelte regioner.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringsomkostninger for det offentlige

Der forventes i overensstemmelse med energiaftalen af 2018 i perioden 2021-2024 årligt afsat 500 mio. kr. (2018-priser), hvoraf 300 mio. kr. årligt målrettet energibesparelser i erhverv (erhvervspuljen) og 200 mio. kr. om året er målrettet energibesparelser i bygninger (bygningsspuljen). Af de 200 mio. kr., der årligt målrettes bygninger, forventes der med hjemmel i en bemærkning i finansloven bevilling til at anvende en mindre del til understøttende aktiviteter, herunder til målrettet information til bygningsejere, kampagneaktiviteter og samarbejde og partnerskaber med relevante parter. Derudover etableres en tilskudspulje med henblik på at kunne yde tilskud til varmepumper (skrottningsordningen), hvortil der forventes afsat 20 mio. kr. årligt (2018-priser) i perioden 2021-2024.

Den foreslåede skattefritagelse af tilskud til private bygningsejere efter lov om fremme af besparelser i energiforbruget vil ikke medføre et egentligt mindreprovenu, da de aktuelle tilskudsbeløb udmåles under forudsætning af, at de fritages for indkomstbeskatning. Skattefritagelsen vil dog have karakter af en skatteudgift svarende til skatteværdien af den del af den afsatte tilskudspulje, der er skattefritaget. Skatteudgiften skønnes til ca. 60 mio. kr.

Endvidere er der i lovforslaget foreslået enkelte ændringer i energispareloven og lov om fremme af energibesparelser i bygninger for at tilpasse visse bestemmelser i lovene, der vil udgøre hjemmel til implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 6 om offentlige organers indkøb.

I energisparelovens foreslås indsat en præcisering, der vil indebære, at det udtrykkeligt vil fremgå af bemyndigelsesbestemmelsen i § 13, stk. 2, nr. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren også vil kunne fastsætte regler med krav til offentlige institutioner m.v. om energikrav ved køb af tjenesteydelser.

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger foreslås en ændring, der indebærer, at det vil fremgå af bemyndigelsesbestemmelsen i § 21, stk. 1, nr. 7, at ministeren vil kunne fastsætte regler med krav til offentlige institutioner og virksomheder m.v., om energikrav ved indgåelse af lejeaftale om bygninger generelt, således at bemyndigelsen ikke vil være begrænset til privatejede bygninger. Endvidere foreslås en bemyndigelse til ministeren, således at ministeren i medfør af lovens § 21 også vil kunne fastsætte regler med krav til offentlige institutioner og virksomheder m.v., om køb af bygninger eller dele af bygninger inden for den statslige forvaltningen, hvorefter det skal sikres, at bygningen opfylder visse energikrav. Samtidigt foreslås en bemyndigelse til ministeren, hvorefter ministeren vil kunne fastsætte regler med krav til offentlige institutioner og virksomheder m.v. køb af bygninger eller dele af bygninger, der ikke er en del af den

statslige forvaltning, hvorefter det tilskyndes til at sikre, at bygningen opfylder visse energikrav.

De foreslåede lovændringer vil ikke som sådan føre til økonomiske konsekvenser for det offentlige, da udmøntningen af energieffektivitetsdirektivets krav til offentlige organer, sker ved administrative forskrifter, herunder ved cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner.

Lovforslaget forventes ikke at have økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.

Med hensyn til de implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige forventes lovforslaget at omfatte administrative og it-relaterede omstillings- og driftskonsekvenser og omkostninger.

Folketingets partier indgik i januar 2018 en aftale om digitaliseringsklar lovgivning, som skal sikre et mere enkelt og klart lovgrundlag, som er let at forstå og omsætte til sikre og brugervenlige digitale løsninger. Digitaliseringsstyrelsens vejledning herom fra maj 2018 indeholder syv principper, som er vurderet. Lovforslaget baseres på en udbygning af et eksisterende tilskudsadministrationssystem (TAS-sagsbehandlingssystemet), der vil skulle kunne omfatte elektroniske ansøgninger og dermed tage højde for behovet for sikre og brugervenlige digitale løsninger og med en mere direkte adgang til digitalt at indberette og dokumentere nødvendige oplysninger. Automatisk sagsbehandling vil kun kunne foregå i begrænset omfang som følge af tilskudsordningernes natur. Der vil i forbindelse med sagsbehandlingen blive anvendt data fra offentligt tilgængelige registre. De fleste oplysninger, der vil blive lagt til grund i sagsbehandlingen, vil i et vist omfang være undtaget fra partshøringspligten i medfør af forvaltningslovens § 19, stk. 1, nr. 1, da ansøgerne selv meddeler dem, eller fordi det er oplysninger af autentisk præg omfattet af undtagelsen til partshøring, jf. forvaltningslovens § 19, stk. 2. Det vil eksempelvis kunne være oplysning fra folkeregisteroplysninger eller uomtvistede oplysninger fra skattemyndighederne om skattepligtig indkomst, og i det hele taget oplysninger, der som følge af, at de hidrører fra vedkommende offentlige myndighed, har et tilsvarende autentisk præg. Eventuelle øvrige oplysninger, der ikke falder ind under ovennævnte, vil være underlagt partshøringspligten efter gældende forvaltningsretlig regler.

Efter forvaltningslovens § 20 vil myndigheden efter anmodning fra en part kunne ændre afgørelsen, og myndigheden kan undlade at foretage partshøring, hvis sagens karakter og hensynet til parten selv taler for det. Efter disse regler vil den myndighed, der har truffen afgørelse i en sag, efter anmodning fra en part som altovervejende hovedregel kunne ændre en truffen afgørelse til fordel for parten, når der fremkommer nye oplysninger om afgørelsesgrundlagets faktiske omstændigheder. I sådanne tilfælde kan myndigheden i almindelighed ændre afgørelsen med virkning fra det tidspunkt, hvor den oprindelige afgørelse blev truffet.

For så vidt angår anvendelsen af oplysninger fra offentligt tilgængelige registre gælder i udgangspunktet forvaltningslovens § 28 om videregivelse af oplysninger fra en forvaltningsmyndighed, og for så vidt angår videregivelse af oplysninger om fysiske personer gælder herudover særligt persondatareglerne. Udvekslingen af personoplysninger vurderes at kunne rummes inden for databeskyttelseslovgivningen og databeskyttelseslovens regler, herunder regler for datasikkerhed. Udveksling af øvrige oplysninger kan rummes inden for forvaltningslovens videregivelsesregler.

Der foreslås desuden i lighed med anden lovgivning indsat en generel hjemmel til at fastsætte regler om digital kommunikation i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovforslagets § 2, nr. 8, der muliggør, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtsmæssig digital kommunikation mellem myndigheder og borgere eller virksomheder.

Da størstedelen af kommunikationen med myndigheder allerede i dag sker digitalt, vurderes bestemmelserne ikke at vil medføre administrative konsekvenser for det offentlige.

På denne baggrund vurderes lovforslaget digitaliseringsklart.

Der bliver ingen implementeringsomkostninger for kommuner eller regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

I relation til de foreslåede tilskudsordninger er tilskuddene bl.a. målrettet de direkte omstillingsomkostninger forbundet med de frivillige energieffektiviserende foranstaltninger. Efterfølgende, løbende efterlevelsomkostninger forventes at ligge under 10 mio. kr. årligt og vil delvist blive kompenseret af løbende energibesparelser og dermed færre udgifter.

Det forventes, at de omfattede virksomheder på sigt vil kunne høste besparelser i forhold til et mere effektivt energiforbrug og reducere energiomkostninger og dermed medvirke til en øget konkurrenceevne.

Administrative krav i forbindelse med ansøgning om tilsagn om tilskud og efterfølgende krav om dokumentation med henblik på udbetaling af støtten antages i forhold til væsentlige omstillingsomkostninger og/eller løbende konsekvenser for virksomhederne for hver ordning ikke at overstige 4 mio. kr. årligt på samfundsplan.

Der stilles som udgangspunkt ikke specifikke krav til særlige teknologier til realiseringen af energibesparelser. Dog kan der forventes fastsat specifikke krav, som bl.a. af hensyn til dokumenterbarhed af energibesparelserne vil medføre, at kun enkelte teknologiske løsninger i praksis er anvendelige.

Lovforslaget vurderes følgelig ikke at ville påvirke virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller. Principperne for

agil erhvervsrettet regulering rettet mod virksomhedernes anvendelse af nye teknologier vurderes derfor ikke at være relevante. I relation til de digitale erhvervsrettede løsninger vil ansøgnings-, indberetnings- og dokumentationssystemer blive udformet så enkle som muligt.

Herudover er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet blevet opmærksom på at der har været en uoverensstemmelse mellem på den ene side afgrænsningen af kredsen af små og mellemstore virksomheder, som i henhold til energieffektivitetsdirektivet kan undtages fra krav om energisyn, og på den anden side dansk lovgivnings afgrænsning af energisynsforpligtelsens anvendelsesområde, der indebærer, at virksomheder, der i henhold til direktivet forudsættes undergivet energisyn, ved bekendtgørelse har været undtaget herfra med hjemmel i lov om fremme af besparelser i energiforbruget. Der er rettet op herpå ved bekendtgørelse nr. 1146 af 20. november 2019 med hjemmel i gældende bestemmelse i lov om fremme af besparelser i energiforbruget med henblik på at sikre, at energisynsforpligtelsen pålægges i overensstemmelse med direktivets krav.

Loven henviser allerede som udgangspunkt til den afgrænsning og definition af små og mellemstore virksomheder, som energieffektivitetsdirektivet forudsætter. Med lovforslaget foreslås det, at ministerens bemyndigelse til ved bekendtgørelse at præcisere, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af store virksomheder, udgår, således at det af loven utvetydigt vil fremgå, at den kreds af ”store virksomheder”, der er forpligtede til at få foretaget energisyn, er i overensstemmelse med den afgrænsning, der følger af energieffektivitetsdirektivet. Lovændringen vil ikke som sådan føre til økonomiske konsekvenser for erhvervet, da udmøntningen af energieffektivitetsdirektivets krav til energisyn, som nævnt, er sket ved bekendtgørelse med hjemmel i gældende ret og med ikrafttræden den 1. januar 2020. Der er ved bekendtgørelsens udarbejdelse foretaget en vurdering af de erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Der foreslås indsat bestemmelser i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, som vil muliggøre, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtmæssig digital kommunikation inden for anvendelsesområdet for lov om fremme af energibesparelser i bygninger. Da størstedelen af kommunikationen med virksomheder allerede i dag sker digitalt, vurderes de foreslåede bestemmelser ikke at ville medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

I forbindelse med etablering af den foreslåede hjemmel til at kunne yde tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer til private bygningsejere vil lovforslaget have administrative konsekvenser for borgere. Der vil blive stillet administrative krav i forbindelse med såvel ansøgning om tilsagn om tilskud som i forbindelse med dokumentation med henblik på udbetaling af støtten.

Der foreslås indsat bestemmelser i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, der muliggør, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtmæssig digital kommunikation inden for anvendelsesområdet for lov om fremme af energibesparelser i bygninger. Da næsten al kommunikation med borgere inden for området for lov om energibesparelser i bygninger i forvejen foregår via e-mail og lign., vurderes lovforslaget ikke at ville have omstillingsmæssige konsekvenser for borgere. Hvis særlige forhold gør sig gældende, vil borgeren dog kunne ansøge m.v. på anden vis. Dette gælder f.eks. i forhold til borgere, der savner digitale kompetencer.

7. Miljømæssige konsekvenser

Idet lovforslagets formål er at give mulighed for at støtte energibesparelser i såvel erhverv som i boliger, forventes det at have positive miljømæssige konsekvenser, herunder for klimaet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at tilskudspuljerne vil bidrage positivt til regeringens målsætning om at reducere udledningen af drivhusgasser med 70 pct. frem mod 2030, da tilskudspuljerne vil bidrage til at reducere Danmarks energiforbrug. Den endelige reduktion af drivhusgasser som følge heraf afhænger af de enkelte projekter. Herudover medfører reduktion af energiforbruget et mindre træk på de vedvarende energiressourcer og begrænser behovet for udbygning med vind og sol og dermed behovet for lokaliteter til nye vindmøller på land og kystnært vedvarende energi. Derudover vil en del af reduktionen af energiforbruget være i fossile brændsler, hvilket har en direkte klimaeffekt.

Miljøeffekten af abonnementsordningen for varmpumper er at reducere CO₂ udledningerne og andre partikler fra afbrænding af fyringsolie. Reduktionen af energiforbruget vil være i fossile brændsler, hvilket har en direkte klimaeffekt.

Forslaget forventes i mindre grad at understøtte delmål 7.3. under FN's verdensmål om fordobling af den globale hastighed for forbedring af energieffektiviteten inden 2030 positivt ved bl.a. at underbygge udviklingen og udbredelsen af energieffektive løsninger i Danmark.

8. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget foreslås fastsat bestemmelser i energispareloven for at tilvejebringe hjemmel for tilskudsordninger, der vil bidrage til opfyldelse af energisparemålet, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2002 af 11. december 2018 om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet. Retsakten reviderer en række artikler i energieffektivitetsdirektivet, herunder direktivets artikler 7, 7a og 7b om medlemsstaternes energispareforpligtelse. I henhold hertil skal alle medlemslande i perioden 2021-2030 årligt opnå nye kumulative energibesparelser svarende til 0,8 pct. af det nuværende endelige energiforbrug.

De tre tilskudsordninger kommer alle til at indeholde elementer af statsstøtte, i det omfang tilskuddet opfylder betingelserne for statsstøtte, jf. TEUF artikel 107, stk. 1.

For så vidt angår tilskudsordningen, der udmønter tilskudspuljen i energiaftalen af 2018 i forhold til bygninger (bygningpuljen), vil der med en målretning mod boliger i udgangspunktet ikke være tale om statsstøtte omfattet af TEUF artikel 107, stk. 1, i de situationer, hvor der alene ydes tilskud til private bygningsejere, og hvor der hverken direkte eller indirekte er knyttet erhvervsmæssige aktiviteter til bygningen. Tilskudsordningen vil derimod indebære statsstøtte i de situationer, hvor der ydes tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i udlejningsbygninger, der udlejes til boligformål, og hvor der ydes tilskud til private boliger, der udlejer lokaler til erhverv eller værelser til boligformål. Idet en række af de tilskud, som ydes under ordningen, vil opfylde betingelserne for statsstøtte, jf. TEUF artikel 107, stk. 1, notificeres ordningen til Europa-Kommissionen. Den foreslåede ordning forventes at blive indrettet under henholdsvis Europa-Kommissionens generelle gruppefritagelsesforordning for statsstøtte (Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), herunder forordningens artikel 38, og Europa-Kommissionens de minimis-forordning (Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013), eller kun under Europa-Kommissionens de minimis-forordning. Der vil alene være behov for at notificere ordningen til Europa-Kommissionen for så vidt angår den del, der indrettes under gruppefritagelsesforordningen, idet de minimis-støtte gennemføres uden forudgående anmeldelse og uden egentlig notificering. Gruppefritagelsesforordningen er tidsbegrænset til udgangen af 2020, men Europa-Kommissionen har tilkendegivet, at forordningens gyldighedsperiode formentlig vil blive forlænget indtil udgangen af 2022.

Da der gennem bygningpuljen kun vil blive ydet tilskud til bestemte projekter, der er baseret på tiltag, der fremgår af en særligt udarbejdet positivliste, kan ordningen endvidere udgøre en skjult handelshindring. Der vil således ved positivlistens udarbejdelse skulle tages højde for de regler, der gælder for tekniske handelshindringer på det indre marked inden for rammerne af informationsproceduredirektivet.

For så vidt angår skrotningsordningen vil der blive ydet tilskud til en energitjenesteleverandørs indkøb af varmepumpe, når denne erstatter opvarmning med oliefyr i bygninger uden for de kollektive fjernvarme- og gasnet. Den foreslåede ordning udgør statsstøtte, jf. TEUF artikel 107, stk. 1, og skal derfor som udgangspunkt anmeldes til Europa-Kommissionen. Den foreslåede ordning forventes dog at kunne indrettes under Europa-Kommissionens generelle gruppefritagelsesforordning for statsstøtte (Kommissionens forordning (EU) Nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), herunder forordningens artikel 41, hvorfor en notificering til Europa-Kommissionen

samtidigt med ordningens ikrafttrædelse vil være tilstrækkelig. Gruppefritagelsesforordningen er tidsbegrænset til udgangen af 2020, men Europa-Kommissionen har tilkendegivet, at det er hensigten, at forordningens gyldighedsperiode vil blive forlænget indtil udgangen af 2022.

For så vidt angår erhvervspuljen vil der blive ydet tilskud til energispareprojekter til procesenergi i industri- og serviceerhverv. Den foreslåede ordning vil udgøre statsstøtte, jf. TEUF artikel 107, stk. 1, og vil derfor som udgangspunkt skulle anmeldes til Europa-Kommissionen. Den foreslåede ordning forventes enten at kunne anmeldes til Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (2014/C 200/01), herunder retningslinjernes afsnit 13 og 18 f., eller indrettes under Europa-Kommissionens generelle gruppefritagelsesforordning for statsstøtte. Europa-Kommissionen har tilkendegivet, at såvel retningslinjernes gyldighedsperiode som gruppefritagelsesforordningen formentlig vil blive forlænget indtil udgangen af 2022. Det undersøges for øjeblikket, hvorvidt det vil være muligt at tilrettelægge ordningen efter gruppefritagelsesforordningen. Indretningen af ordningen efter enten gruppefritagelsesforordningen eller retningslinjerne vil blandt andet få betydning for tidshorisonten. Hvis tilskudsordningen anmeldes til Europa-Kommissionen efter retningslinjerne, vil den først kunne træde i kraft, når og i det omfang Europa-Kommissionen godkender ordningen. I tilfælde af anmeldelse under retningslinjerne tages således blandt andet forbehold for, at Europa-Kommissionen kan stille vilkår i forhold til indretning af støtteordningen, herunder hvilke anlæg der kan omfattes af ordningen og beregningsgrundlaget for støttesatsen. Det foreslås i givet fald, at klima-, energi-, og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ordningens ikrafttræden under hensyntagen til Europa-Kommissionens godkendelse. Det forventes, at ordningen kan træde i kraft den 1. juli 2020 med henblik på at kunne få virkning senest den 1. januar 2021, når den nugældende energispareordning udløber.

I forhold til erhvervspuljen bemærkes endvidere, at det er hensigten at fastsætte regler, hvorefter der ikke vil blive ydet tilskud til bestemte projekttyper, der er medtaget på en negativliste. En sådan negativliste vil kunne udgøre en skjult handelshindring. Der vil således ved negativlistens udarbejdelse skulle tages højde for de regler, der gælder for tekniske handelshindringer i det indre marked inden for rammerne af informationsproceduredirektivet.

Endvidere foreslås med lovforslaget en præcisering af hjemmelsgrundlaget i energispareloven og ændring af hjemmelsgrundlaget i lov om fremme af energibesparelser i bygninger med henblik på at sikre en udtrykkelig hjemmel til implementering af forpligtelser, der følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 6 om offentlige organers indkøb for så vidt angår køb af tjenesteydelser, samt om energieffektivitetskrav ved køb af bygninger og indgåelse af lejeaftale om bygninger.

Med lovforslaget foreslås det ligeledes at ændre en bestemmelse i energispareloven, hvorefter afgrænsningen af virksomheder, der er forpligtede til at foretage energisyn efter energieffektivitetsdirektivets artikel 8 implementeres, samt at ophæve en bestemmelse, der giver ministeren en bemyndigelse til at præcisere afgrænsningen af de forpligtede virksomheder. Den foreslåede ophævelse vil indebære, at afgrænsning af virksomheder, der ikke vil være omfattet af krav til energisyn, som følger af lovens § 15, stk. 3, vil være i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivet og Kommissionens henstilling, og ikke fremover vil kunne ændres ved bekendtgørelse.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden 8. november til 6. december 2019 været i høring hos nedenstående myndigheder og organisationer:

Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademisk Arkitektforening, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgiverne (industri - håndværk), Arbejdstilsynet, Asfaltindustrien, Biofos A/S, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Bygnings- og Energikonsulenter (BfBe), Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Små og Mellemstore Vindmøller, Branchen Forbrugerelektronik, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Bureau Veritas, Bopa Law, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeriets Kvalitetskontrol, Byggeskadefonden, Cerius, CO-industri, Copenhagen Merchants, Chevron Danmark, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), DANICA RESOURCES APS, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas Distribution, Dansk Gas Forening, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Miljøteknologi, Dansk Shell A/S, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Dansk Ventilation, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder - DANSKE ARK, Danske Bygningskonsulenter, Danske Commodities A/S, Danske Maritime, Danske Regioner, Danske Tegl, Danske Udlejere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, De frie Energiselskaber, DEA Deutsche Erdoel AG, DELTA Dansk Elektronik, DENFO - Danske Energiforbrugere, Det Økologiske Råd, DI – Organisation for erhvervslivet, DKCPC, DLA Piper Danmark, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Institut for Vindenergi, DTU – Myndighedsbetjening, E. ON Danmark A/S, EjendomDanmark, EK-pro, Energi Danmark, Energi Fyn, Ener-

giform Danmark, Energiklagenævnet, Energinet, Energisammenslutningen, Energitjenesten, Energy Systems, Eniig, Equinor, Erhvervsakademi Dania (EADania), Erhvervsflyvnings Sammenslutning (ES-DAA), European Energy, Eurowind Energy A/S, EWE Energie AG, Fagligt Fælles Forbund (3F), Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet - FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Krakka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark (FPD), Foreningen for Slutbrugere af Energi, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Kommune, FSR Danske revisorer, Glasindustrien, Greenpeace, GreenTech Advisor, GreenWays, GTS (Godkendt Teknologisk service), Havarikommissionen, Hess ApS, HMN GasNet, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR Vind A/S, HOFOR el og varme, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Ineos Danmark, IT-Branchen, Kjærgaard A/S, KlimaEnergi A/S, Kommunernes Landsforening, Konstruktørforeningen, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Københavns Erhvervsakademi (KEA), Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, LCA Center, Lejernes Landsorganisation (LLO), Lundsby Biogas, Mærsk Drilling, Mærskolie og Gas A/S, Maabjerg Energy Center – MEC, NEAS Energy A/S, NGF Nature Energy, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Noreco, Nævnenes Hus, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, Parcelhusejernes Landsforening, Plastindustrien, Radius Elnet A/S, Realkreditforeningen, Realkreditrådet og Finansrådet – FinansDanmark, Reel Energi Oplysning (REO), Regstrup Natur og miljøforening, SE, SEAS-NVE, Siemens Gamesa, Solar Elements A/S, Solar Lightning Consultants ApS, Solaropti, Solenergi Danmark A/S, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, Statens ByggeforskningsInstitut, Syd Energi, Synergi, SVMDanmark, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, T-REGS, TREFOR/EWII, UCL Erhvervsakademi og Professionshøjskole, University College Nordjylland (UCN act2learn), Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Vestas Wind systems A/S, Vindenergi Danmark, VNG Danmark AS, Wind Denmark, Wind Estate A/S, Wintershall Nordssee B. V., WWF Verdensnaturfonden, Vinduesindustrien, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Der forventes i 2018-tal afsat 500 mio. kr. årligt til energibesparelser i erhverv og bygninger, samt 20 mio. kr. årlig til støtte til varmepumper i perioden 2021-2024.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Der forventes administrative og it-relaterede omstillings- og driftskonsekvenser. Der overvejes en udbygning af eksisterende tilskudsadministrationssystemer.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Det forventes, at de omfattede virksomheder på sigt vil kunne høste besparelser i forhold til et mere effektivt energiforbrug og reducere energiomkostninger og dermed medvirke til en øget konkurrenceevne.	Direkte omstillingsomkostninger antages at blive dækket af tilskuddet. Efterfølgende, løbende efterlevelsomkostninger forventes at ligge under 10 mio. kr. årligt og blive delvist kompenseret af løbende energibesparelser og dermed færre udgifter.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Administrative krav i forbindelse med ansøgning om tilsagn om tilskud og efterfølgende krav om dokumentation med henblik på udbetaling af støtten antages i forhold til væsentlige omstillingsomkostninger og/eller løbende konsekvenser for virksomhederne for hver ordning ikke at overstige 4 mio. kr. årligt på samfundsplan. Der kan forventes fastsat specifikke krav, som bl.a. af hensyn til dokumenterbarhed af energibesparelserne medfører, at enkelte teknologiske løsninger i praksis er anvendelige.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	I forbindelse med tilskudsmulighed til energibesparelser og energieffektiviseringer til private bygningsejere vil lovforslaget have administrative konsekvenser for borgere med administrative krav i forbindelse med såvel ansøgning om tilsagn om tilskud, som i forbindelse med dokumentation med henblik til udbetaling af støtten.
Regionale konsekvenser	Den foreslåede hjemmel til etableringen af skrotningsordningen forventes at have en afledt positiv effekt for landdistrikterne, som dog ikke forventes at være væsentlig.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Det vurderes, at tilskudspuljerne vil bidrage positivt til regeringens målsætning om at reducere udledning af drivhusgasser med 70 pct.	Ingen

	<p>Herudover medfører reduktion af energiforbruget et mindre træk på de vedvarende energiressourcer og begrænser behovet for udbygning med vind og sol og dermed behovet for lokaliteter til nye vindmøller på land og kystnært vedvarende energi. Derudover vil en del af reduktionen af energiforbruget være i fossile brændsler, hvilket har en direkte klimaefekt.</p> <p>Miljøeffekten af abonnementsordningen for varmepumper er at reducere CO₂ udledningerne og andre partikler fra afbrænding af fyringsolie.</p>	
Forholdet til EU-retten	<p>Med lovforslaget foreslås fastsat bestemmelser i energispareloven for at tilvejebringe hjemmel for tilskudsordninger, der vil bidrage til opfyldelse af energisparemålet, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2002 af 11. december 2018 om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet. Retsakten reviderer en række artikler i energieffektivitetsdirektivet, herunder direktivets artikler 7, 7a og 7b om medlemsstaternes energispareforpligtelse. I henhold hertil skal alle medlemslande i perioden 2021-2030 årlige opnå nye kumulative energibesparelser svarende til 0,8 pct. af det nuværende endelige energiforbrug.</p> <p>Tilskudsordninger indeholder alle elementer af statsstøtte, i det omfang tilskuddet opfylder betingelserne for statsstøtte, jf. TEUF artikel 107, stk. 1</p> <p>I lovforslaget indgår desuden forslag om, at i energispareloven og i lov om energibesparelser i bygninger indsætte præciseringer, ændringer og nye bestemmelser, der udgør hjemmel til at implementere energieffektiviseringsdirektivet.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der foreslås indsat en *fodnote 1* til lovens titel således, at det fremgår, at lov om fremme af besparelser i energiforbruget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet på baggrund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28 og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2018/2002 af 11. december 2018 om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 210.

Endvidere foreslås indsat en *fodnote 2* til lovens titel således, at det fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der har været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationsfundets tjenester, EU-Tidende 2015, nr. L 241, side 1.«

Til nr. 2

Det fremgår af energisparelovens formålsbestemmelse, § 1, stk. 1, at loven skal fremme energibesparelser og energieffektivisering hos forbrugerne i overensstemmelse med klima- og miljømæssige hensyn og hensyn til forsyningssik-

kerhed og samfundsøkonomi. Formålsbestemmelsen blev senest ændret ved lov nr. 1516 af 27. december 2009 om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser og lov om afgift af elektricitet og om ophævelse af lov om El-sparefonden, hvor hensigten var at afspejle udviklingen i den energipolitiske dagsorden siden lovens vedtagelse i 2000. Det skulle bl.a. tydeliggøres, at energispareindsatsen skulle medvirke til at opfylde såvel nationale som internationale energi- og miljøpolitiske målsætninger og rammer for energispareindsatsen. Af bemærkningerne til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2009-10 A, L4 som fremsat, side 11, fremgår, at der med ”forbrugerne” sigtes til slutbrugere af energi, dvs. husholdninger, erhvervsvirksomheder, offentlige og private institutioner. Tilsvarende ordvalg findes i lovens § 2, stk. 1, hvorefter loven finder anvendelse på effektivisering og reduktion af energianvendelsen i produkter, anlæg, processer og information til forbrugerne om energiforbrug og energibevidst adfærd og i § 3, som definerer kollektive energiforsyningsvirksomheder.

Det foreslås, at ordlyden af § 1, stk. 1, § 2, stk. 1, og § 3 ændres fra ”forbrugere” til ”energiforbrugere”.

Baggrunden for den foreslåede ændring er at tydeliggøre, at det er slutbrugere af energi og ikke forbrugere i bredere forstand, der menes.

Til nr. 3

Det foreslås, at der i § 1, stk. 2, nr. 2 bliver fjernet ”og”, for at der kan blive indsat en ny nr. 4 i lovens § 1, stk. 2, jf. nedenfor til lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 4

Det foreslås, at der i § 1, stk. 2, nr. 3 bliver indsat et ”og”, for at der kan blive indsat en ny nr. 4 i lovens § 1, stk. 2, jf. nedenfor til lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 5

Lovens gældende formålsbestemmelse nævner i § 1, stk. 2, at loven skal fremme sine målsætninger særligt ved at sikre prioriteringen af energibesparelsesaktiviteter, fremme samarbejde og koordinering om udførelse af aktiviteterne og fremme en effektiv anvendelse af energi gennem kampagner, markedsintroduktion og information. Loven indeholder i dag ikke hjemmel til at kunne yde tilskud til energieffektiviseringer og energibesparelser.

Loven har tidligere indeholdt hjemmel til at yde tilskud i kapitel 3, som dog nu er ophævet.

Det foreslås, at der i § 1, stk. 2, indsættes et nyt nr. 4, hvoraf det vil fremgå, at lovens målsætning endvidere er at ”fremme energibesparelser og energieffektiviseringer gennem tilskud.

Til nr. 6

I henhold til energisparelovens § 2 a kan klima-, energi-, og forsyningsministeren i dag fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens kapitel 5 om obligatoriske energisyn m.v. for store virksomheder. Bestemmelsen er således begrænset til at gælde inden for lovens kapitel 5. Den er tænkt anvendt ved mindre ændringer eller justeringer af energieffektivitetsdirektivet eller ved gennemførelse af andre retsakter i medfør af direktivet, der overvejende er af teknisk karakter, eller hvis det viser sig, at der er behov for yderligere regler for at gennemføre energieffektiviseringsdirektivet. Bemyndigelsen kan også tænkes anvendt i tilfælde, hvor Danmark er forpligtet til at gennemføre en ændring af energieffektiviseringsdirektivet i national lovgivning, og hvor den enkelte medlemsstat ikke overlades noget betydningsfuldt skøn i forhold til gennemførelsen af indholdet af direktivet. Endelig kan bemyndigelsen anvendes, hvor ændring eller nyaffattelse af tværgående EU-retsakter, som f.eks. en henstilling fra Kommissionen, har direkte betydning for lovens kapitel 5.

Bemyndigelsen i § 2 a foreslås udvidet til hele lovens område for at sikre, at Danmarks forpligtelser over for EU kan gennemføres inden for hele energisparelovens område.

Med forslaget til ændring af energisparelovens § 2 a vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler til opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område og ikke kun inden for lovens kapitel 5, som vedrører obligatoriske energisyn m.v. for store virksomheder.

Bemyndigelsen forventes anvendt ved mindre ændringer eller justeringer af energieffektivitetsdirektivet eller ved gennemførelse af andre retsakter i medfør af direktivet, der overvejende er af teknisk karakter, eller hvis det viser sig, at der er behov for yderligere regler for at gennemføre direktivet. Bemyndigelsen kan også tænkes anvendt i tilfælde, hvor Danmark er forpligtet til at gennemføre en ændring af direktivet i national lovgivning, og hvor den enkelte medlemsstat ikke overlades noget betydningsfuldt skøn i forhold til gennemførelsen af indholdet af direktivet. Endelig er det hensigten, at bemyndigelsen vil kunne anvendes, hvor ændring eller nyaffattelse af tværgående EU-retsakter, som f.eks. en henstilling fra Kommissionen, har direkte betydning for lovens område. Bestemmelsen forventes anvendt som supplement til de bemyndigelser, der indgår i loven i øvrigt.

Til nr. 7

Der er ikke i gældende ret regler, som giver mulighed for at yde tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer til bl.a. udmøntningen af energiaftalen af 2018.

Det foreslås derfor, at der efter kapitel 2 indsættes et nyt *kapitel 3* bestående af §§ 7-10 under overskriften ”Tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer”.

Af den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 1, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren forud for påbegyndel-

se af et projekt om energibesparelser og energieffektiviseringer og efter ansøgning vil kunne give tilsagn om tilskud til nærmere opregnede ansøgere, der ønsker at gennemføre sådanne projekter, jf. nr. 1-3.

Da formålet med at kunne yde tilskud er, at det skal have en tilskyndende effekt for at iværksætte projekterne og dermed være additionelt, og da det ikke er meningen at yde tilskud til projekter, der alligevel vil blive gennemført, foreslås dermed, at det er en overordnet betingelse for at yde tilskud, at projektet ikke er påbegyndt, inden der gives tilsagn. Dette er endvidere en betingelse efter EU's statsstøtteregler.

Den foreslåede betingelse om, at tilsagn skal være givet forud for projektets påbegyndelse, indebærer, at der ikke er indgået aftaler om arbejder eller leverancer m.v. eller påbegyndt arbejder eller gennemført indkøb m.v. i relation til det tilskudsberettigede projekt, før tilsagn om tilskud skriftligt er meddelt. Ved "påbegyndelse af et projekt" forstås i overensstemmelse med definition 44 i Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (2014/C 200/01) enten påbegyndelse af arbejdet i investeringsprojektet eller det første bindende tilsagn om køb af udstyr eller indgåelse af andre forpligtelser, som gør investeringen irreversibel, alt efter hvad der indtræffer først. Køb af grunde og forberedende arbejde såsom indhentning af tilladelser og indledende gennemførlighedsundersøgelser ville blive betragtet som en påbegyndelse af projektet. I forbindelse med virksomhedsovertagelser vil projektets påbegyndelse være tidspunktet for erhvervelsen af aktiver, der er direkte knyttet til den erhvervede virksomhed.

Det foreslås med § 7, stk. 1, nr. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren forud for påbegyndelsen af et projekt om energibesparelser og energieffektiviseringer og efter ansøgning kan give tilsagn om tilskud til private bygningsejere, der gennemfører projekter med henblik på at opnå energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse, samt til energimærkning af bygninger anvendt som dokumentation ved ansøgning om tilskud til sådanne energibesparelser- og energieffektiviseringsprojekter.

Dette er i overensstemmelse med energispareindsatsen, der indgår som led i gennemførelsen af energiaftalen af 2018, hvorefter der indføres en tilskudspulje (bygningsspuljen), hvor 200 mio. kr. årligt (2018-priser) i perioden 2021-2024 målrettes energibesparelser i bygninger, jf. de almindelige bemærkninger under afsnit 2.1.2.2.1.

Den foreslåede tilskudsordning vil have til formål at fremme flest mulige additionelle energibesparelser pr. m² i helårsboliger. Endvidere vil tilskudsordningen erstatte energispareordningen, som udløber med udgangen af 2020, jf. afsnit 2.1.2.1. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede tilskudsordning vil være målrettet bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse. Det forventes, at der ved afgrænsningen af de bygninger, der betragtes

som helårsbeboelse, vil blive taget udgangspunkt i den systematik, der fremgår af Bygnings- og Boligregistret, jf. bekendtgørelse nr. 1010 af 24. oktober 2012 om ajourføring af Bygnings- og Boligregistret med senere ændringer. Det foreslås, at tilskudsmodtagere afgrænses til bygningsejerne, og det forventes, at der i forhold til tilskudsmodtagere som udgangspunkt lægges de oplysninger til grund, der fremgår af registreret i Bygnings- og Boligregistret om ejerforhold. Der foreslås med lovforslaget ligeledes en afgrænsning, således at erhvervsbygninger og offentlige bygninger ikke vil være omfattede af ordningens anvendelsesområde. Baggrunden for forslaget om afgrænsningen i forhold til erhvervsbygninger er, at ejere af erhvervsbygninger i henhold til energiaftalen af 2018 forventes at kunne ansøge om tilskud under erhvervspuljen, hvis over 50 pct. af besparelserne findes inden for procesenergi, jf. nedenfor i de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 7 (forslag til § 7, stk. 1, nr. 3). Baggrunden for forslaget om afgrænsningen i forhold til offentlige bygninger er, at de er omfattet af andre indsatser.

Den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1, vil således give hjemmel til at yde tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer til private bygningsejere, dvs. ejere af private bygninger, der anvendes til helårsbeboelse, herunder stuehuse, parcelhuse, rækkehuse og etageejendomme, inkl. ejerlejlighedsforeninger, andelsboligforeninger og private udlejningsejendomme. Fritidshuse er ikke omfattet af tilskudsordningen, ligesom fritidshuse, der kan anvendes til helårsbeboelse, heller ikke er omfattet af tilskudsordningen.

Endvidere fremgår det af den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1, at ministeren vil kunne give tilskud efter denne bestemmelse til dokumentation anvendt ved ansøgning om tilsagn, hvilket forventes udmøntet som krav om revisende energimærkning. Adgangen til ministeren til at kunne yde tilskud til energimærkning foreslås som led i, at der med tilskudsordningen lægges op til, at der som grundlag for at kunne dokumentere, at energispareprojekterne opfylder de betingelser, der fremgår af ordningens positivliste, vil blive taget afsæt i data fra bygningens energimærkning, jf. de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 7 (forslag til § 7, stk. 2, nr. 3, i energispareloven).

Udgifter til udarbejdelse af energimærkning, der forventes lagt til grund som dokumentation for overholdelse af tilskudsordningens krav vedrørende de tilskudsberettigede energiforbedringstiltag, vil dog for visse bygningsejere, herunder ejere af enfamiliehuse, kunne udgøre et relativt stort beløb set i forhold til det ydede tilskud til den udførte renovering. Der lægges derfor med tilskudsordningen op til, at der skal kunne ydes tilskud hertil.

Adgangen til at give tilsagn om tilskud til energimærkning anvendt til ansøgning, jf. den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1, vil ikke være omfattet af projektbegrebet i den forstand, der er beskrevet ovenfor, dvs. selve projektet, der har til formål at opnå energibesparelser og energieffektiviseringer. For så vidt angår adgangen til at give tilsagn om tilskud til energi-

mærkning forudsættes det, i det omfang der er tale statsstøtte efter EU's statsstøtteregler, at det kun vil omfatte tilskud, der vil være omfattet af statsstøttereglerne om de-minimis, og hvorefter der bl.a. ikke er krav om, at et projekt ikke må være påbegyndt, før tilsagn gives.

Adgang til at give tilsagn om tilskud til energimærkning anvendt til ansøgning om udbetaling af tilskud forventes at kunne indgå som en del af ministerens adgang til at give tilsagn om tilskud til private bygningssejere, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger til helårsbeboelse, da det vil blive betragtet som en del af det tilskudsberettigede energibesparelserprojekt. Det forudsættes dog også her, i det omfang der er tale om statsstøtte efter EU's statsstøtteregler, at det kun vil omfatte tilskud, der vil være omfattet af statsstøttereglerne om de-minimis.

Det er hensigten, at de nærmere krav til ydelse af tilskud med ophæng i den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1, med hjemmel i bl.a. den foreslåede § 7, stk. 2 og 3, vil blive fastsat i en bekendtgørelse om tilskud til udmøntning af energiaftalen af 2018 for så vidt angår bygningspuljen.

Herudover foreslås bestemmelsen i § 7, stk. 1, nr. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren forud for påbegyndelse af projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer og efter ansøgning kan give tilsagn om tilskud til virksomheder, der gennemfører energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse.

Det er hensigten, at der med bestemmelsen kan ydes tilskud under bygningspuljen til bygninger, som ansøger selv ejer, og til bygninger under skrotningsordningen, som ansøger, som er energitjenesteleverandør, ikke selv ejer, men hvis ejere energitjenesteleverandøren har en aftale med.

For så vidt angår bygningspuljen foreslås fastsat hjemmel til at udmønte den del af bygningspuljen, der følger op på energiaftale af 2018, vedrørende energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, der gennemføres af virksomheder m.v. i bygninger til helårsbeboelse. Der vil i forhold til bygningspuljen være krav om, at der skal være tale om bygninger, som de selv ejer.

Til forskel fra tilsagn om tilskud, der gives til private bygningssejere efter den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1, vil tilsagn om tilskud efter denne bestemmelse kunne gives til virksomheder, der gennemfører energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse, som de selv ejer. Ved afgrænsningen af de bygninger, der betragtes som helårsbeboelse forventes det, at der tages udgangspunkt i den systematik, der fremgår af Bygnings- og Boligregistret, jf. bekendtgørelse nr. 1010 af 24. oktober 2012 om ajourføring af Bygnings- og Boligregistret med senere ændringer. Ligeledes forventes det, at tilskudsmodtagere afgrænses til bygningssejere, og at der i forhold til tilskudsmodtagere som udgangspunkt lægges de op-

lysninger til grund, der fremgår af registreret i Bygnings- og Boligregistret om ejerforhold. Med hjemmel i denne bestemmelse vil der således kunne ydes tilskud til virksomheder, herunder aktieselskaber, anpartsselskaber eller andet selskab (undtagen interessentskab) samt almene boliger. For så vidt angår almene boliger bemærkes, at de er regulerede under selskabsskatteloven, dog således at de undtages fra skattepligten ved overholdelse af nærmere fastsatte betingelser, jf. bekendtgørelse nr. 1164 af 6. september 2016 af selskabsskatteloven med senere ændringer. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under afsnit 2.1.2.2.1 og de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 7, (forslag til § 7, stk. 1, nr. 1).

Samtidigt foreslås det, at § 7, stk. 1, nr. 2, skal kunne give hjemmel til udmøntning af skrotningsordningen, hvor der sker en konvertering fra oliefyrr til varmepumper i helårshuse, jf. de almindelige bemærkninger under afsnit 2.1.2.2.2. Den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 2, er endvidere i overensstemmelse med, hvad der er aftalt i energiaftalen af 2018, hvorefter parterne har ønsket at udfase oliefyrr og i stedet fremme brugen af individuelle varmepumper til opvarmning af bygninger uden for de kollektive fjernvarme- og gasnet.

Det er hensigten, at krav til ydelse af tilskud med ophæng i den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 2, med hjemmel i bl.a. den foreslåede bemyndigelse i § 7, stk. 2 og 3, udmøntes i en bekendtgørelse, der bl.a. skal udmønte energiaftalen af 2018 for så vidt angår tilskud under bygningspuljen og skrotningsordningen.

Med § 7, stk. 1, nr. 3, foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren forud for påbegyndelsen af et projekt om energibesparelser og energieffektiviseringer og efter ansøgning kan give tilsagn om tilskud til private virksomheder, der gennemfører projekter med henblik på at opnå energibesparelser og energieffektiviseringer overvejende i procesenergi (erhvervspuljen). Dette er i overensstemmelse med, hvad der er aftalt i energiaftalen af 2018, hvorefter det er tanken at indføre en markedsbaseret tilskudspulje i 2021 – 2024, som bl.a. målrettes besparelser, som for over 50 pct. findes i procesenergi i industri- og serviceerhverv. Ordningen foreslås som en erstatning af den nuværende energispareordning, jf. afsnit 2.1.3.1 i de almindelige bemærkninger. Med den foreslåede bestemmelse lægges der op til, at der vil kunne ydes tilskud til gennemførelse af energibesparende projekter i virksomheder, der anvender energi til procesformål og vil som udgangspunkt kun omfatte besparelsetiltag, der resulterer i besparelser i det endelige energiforbrug i Danmark. Det forventes, at indsatsen som udgangspunkt vil omfatte brancher, processer og anvendelser inden for landbrug, skovbrug, gartneri, fiskeri, fremstillingsvirksomheder, bygge- og anlægsvirksomheder, engroshandel, detailhandel og privat service. Det forventes således, at der ikke vil kunne medregnes energibesparelser i konverterings- og energiproduktionssektoren. Indsatsen vil skulle indrettes, så den vil kunne fremme højst mulig additionalitet.

Herudover er det til opfølgning af energiaftalen af 2018 og frem til og med 2024 et krav, at det skal være over 50 pct. af besparelserne i et projekt, der findes inden for procesenergi. Det vil sige, at i hvert projekt defineret som den samlede energibesparelse, som én ansøger søger om tilskud til, skal over 50 pct. af besparelsen bestå af procesenergi. Et projekt vil som udgangspunkt kunne bestå af flere tiltag på anlæg eller bygninger i samme virksomhed. Omfattede tiltag vil eksempelvis kunne være effektivisering af industrielle processer såsom bl.a. opvarmning/kogning, tørring, inddampning og brænding/sintring. Procesenergi defineres som udgangspunkt som den andel af virksomhedens energiforbrug, der ikke anvendes til rumopvarmning, opvarmning af brugsvand eller til komfortkøling.

I den foreslåede § 7, stk. 2, gives en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler om tilskud til de ordninger, der er nævnt i § 7, stk. 1, herunder en række specifikke forhold som nævnt under numrene 1) – 6).

Efter den foreslåede bestemmelse vil der kunne fastsættes regler om de specifikke ordningers udmøntning. Der vil således i de specifikke ordninger kunne foretages en nærmere afgrænsning af de ansøgningsberettigede virksomheder, som fremgår af den foreslåede § 7, stk. 1. Dermed vil det i ansøgningsrunderne inden for puljerne være muligt at kunne målrette op til halvdelen af tilskudspuljen yderligere mod mere specifikke ansøgersegmenter med henblik på energibesparelser og energieffektiviseringer, herunder med henblik på også at fremme mest mulig CO₂-reduktion.

Der vil dog ikke kunne foretages en nærmere afgrænsning af tilskudsberettigede personer, som anført i den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1, da denne afgrænsning af personkredsen er lagt til grund ved skattefritagelse, efter lovforslagets § 13, nr. 1, som er underlagt delegationsforbuddet efter grundlovens § 43. Dog vil der stadig være mulighed for at målrette projekterne inden for tilskudspuljerne mod bestemte, afgrænsede målsætninger som eksempelvis fortrængning af fossilt forbrug ud over målsætningen om energibesparelser og energieffektiviseringer, dog således at det overordnede primære formål inden for energisparelovens rammer stadig er energibesparelser.

Af forslag til § 7, stk. 2, nr. 1, fremgår det, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud efter stk. 1, bl.a. om tilskudsberettigede foranstaltninger, herunder gennem udformning af en positivliste og negativliste. Det er hensigten at optage foranstaltninger, tiltag, projekttyper m.v., der vil kunne ydes tilskud til, henholdsvis ikke kunne ydes tilskud til i henhold til sådanne opstillinger. Disse foranstaltninger forventes afgrænset i en bekendtgørelse for hver enkelt ordning.

Baggrunden for at kunne udforme henholdsvis en positivliste, der forventes anvendt i bygningspuljen, eller en negativliste, der forventes anvendt ved udmøntning af erhvervsapul-

jen, er at fremme en så høj additionalitet som mulig samt af hensyn til en ressourceeffektiv forvaltning. Der vil således være mulighed for at kunne undtage visse aktiviteter, f.eks. på baggrund af erfaringer fra den eksisterende energispareordning samt med henblik på at kunne sikre muligheden for tilstrækkelig kontrol eller dokumentation. Der skal i den sammenhæng kunne sikres, at det er muligt at undtage energibesparende tiltag på områder, hvor f.eks. den teknologiske udvikling eller projektets tilbagebetalingstid gør, at additionaliteten af besparelserne vil være for lav. Der vil tillige kunne tages højde for, at visse aktiviteter kan undtages, hvor dokumentation af energibesparelsen erfaringsmæssigt er særlig vanskeligt at frembringe og kontrollere.

Med hensyn til bygningspuljen, forventes de tilskudsberettigede foranstaltninger afgrænset til energiforbedringstiltag, der fremgår af en særligt udarbejdet positivliste over energiforbedringstiltag, der vurderes at fremme en så høj additionalitet som muligt. På denne positivliste vil energiforbedrede tiltag, der omhandler bygningens klimaskærm, energiforsyning og drift kunne indgå.

Det forventes, at det af positivlisten vil fremgå, at tilskud forudsætter, at den energimæssige stand af den pågældende bygningsdel bringes op til et givent niveau. Positivlisten forventes at indeholde standardværdier eller lignende for de forskellige bygningsdele, som sammen med bygningens tilstand før tiltagets gennemførelse vil udgøre grundlaget for beregningen af tilskuddet. Herudover vil der ved tilskudsordningens udmøntning kunne fastsættes et minimumsstøtteniveau i forhold til muligt tilskud for energireoveringer.

Positivlistens udformning sammenholdt med et minimumsstøtteniveau for muligt tilskud vil have til hensigt at målrette tilskudsordningens midler, således at energiforbedringer tilskyndes i bygninger i energimæssigt dårlig stand, og der fremmes en så høj additionalitet som muligt.

For at kunne holde positivlisten opdateret forventes det, at listens oplysninger vil blive revideret i takt med bl.a. den teknologiske udvikling i branchen, samt af hensyn til optimering af additionalitet og eventuelle kontrolhensyn.

Endvidere foreslås det, at bestemmelsen hjemler, at ministeren kan fastsætte nærmere regler for den foreslåede skrotningsordning som beskrevet under afsnit 2.1.2.2.2 under de almindelige bemærkninger. Det er tanken, at ordningen udmøntes som en abonnementsordning, hvor en energitjenesteleverandør påtager sig ejerskabet og ansvaret for installationen, vedligeholdelsen og driften af varmepumpen, mens boligejeren betaler et engangsbeløb for tilslutning af varmepumpen og derefter et fast abonnement samt betaling for den leverede varme.

Det forventes, at der under skrotningsordningen vil kunne gives tilskud til en energitjenesteleverandørs indkøb af varmepumpe, når varmepumpen erstatter opvarmning med olie-fyr og bygningen befinder sig uden for de kollektive fjernvarme- og gasnet. Det forventes, at der under skrotningsord-

ningen vil blive taget udgangspunkt i, at ordningen omfatter bygninger registreret som helårshuse; dog vil sommerhuse anvendt som helårsbeboelse, helårshuse med liberalt erhverv, m.v. også kunne omfattes af ordningen.

Tilskudsniveaue og beregning af tilskud vil tage udgangspunkt i at sikre størst mulig additionalitet og udbredelse af ordningen.

Gennem erhvervspuljen vil der kunne gives tilskud til private virksomheder, der gennemfører projekter med henblik på energibesparelser og energieffektiviseringer overvejende i procesenergi, jf. den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 3. Det forventes, at de tilskudsberettigede foranstaltninger vil udgøres af energibesparende projekter i alle energiformer, dvs. fossile brændsler, fjernvarme, el og vedvarende energiformer i de pågældende virksomheder. Det forventes, at indsatsen vil blive rettet mod besparelser i det endelige energiforbrug i Danmark og som udgangspunkt kun vil omfatte besparelses tiltag, der resulterer i reduktioner i virksomhedens endelige energiforbrug. Indsatsen vil omfatte private virksomheder, der har et procesenergiforbrug, da det er en betingelse, at mindst 50 pct. af besparelsen skal være i procesenergi, og som udgangspunkt kun brancher, processer og anvendelser inden for produktionserhvervene inden for landbrug, skovbrug, gartneri, fiskeri, fremstillingsvirksomheder, bygge- og anlægsvirksomheder, engroshandel, detailhandel og privat service. Med den foreslåede bemyndigelse er det tanken, at de tilskudsberettigede foranstaltninger afgrænses af en negativliste over projektyper, der ikke er støtteberettigede og dermed ikke vil kunne komme i betragtning for tilskud, og som vil fremgå af bekendtgørelsen om ordningen. Det vil sige, at alle tiltag i de omfattede sektorer, der ikke er opført på listen, som udgangspunkt vil være støtteberettigede.

Det forventes, at listen over projektyper, der ikke er støtteberettigede, primært vil blive udarbejdet med henblik på at sikre så høj additionalitet som muligt og en sikker forvaltning. Baggrunden herfor er, at der vil kunne være visse foranstaltninger, hvor effekten af det energibesparende projekt er uforholdsmæssig svær at dokumentere og kontrollere. Det forventes, at der tillige vil kunne tages højde for, at visse aktiviteter kan undtages, da det erfaringsmæssigt er særlig vanskeligt at dokumentere en før-situation på tilstrækkelig vis, dvs. at dokumentere energiforbruget før en mulig gennemførelse af et energispareprojekt.

I forlængelse af listen over projektyper, der ikke er støtteberettigede, vil der kunne udarbejdes specifikke opgørelsesmetoder og forudsætninger til beregning af energibesparelsen inden for bestemte teknologier, som vil skulle benyttes, hvilket også forventes at fremgå af bekendtgørelse om ordningen. Baggrunden herfor er, at der vil kunne være visse foranstaltninger, hvor effekten af det energibesparende projekt er svær at opgøre og dokumentere. For disse foranstaltninger vil der kunne udarbejdes en opgørelsesmetode, som skal benyttes, så det således er klart, hvordan besparelsen skal opgøres.

Herudover forventes det for så vidt angår udmøntningen af energiaftalen fra 2018 i perioden 2021-2024 at blive fastsat som et krav, at over 50 pct. af besparelserne i et tilskudsberettiget projekt findes inden for procesenergi. Dermed vil der også kunne ydes tilskud fra erhvervspuljen til besparelser i energiforbruget til rumvarme, opvarmning af vand og køling af komforthensyn i erhvervsvirksomheder. Der forventes dog at blive stillet som krav, at mængden af sparet energi inden for disse forbrug udgør mindre end 50 pct. af den samlede besparelse, som én ansøger søger om tilskud til i det støttede projekt.

Af forslaget til § 7, stk. 2, nr. 2, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilskudsberettigede omkostninger, tilskudsprocenter, tilskudsloft, tilskuddets størrelse og beregning.

Med hensyn til tilskudsordningen, der udmønter bygningspuljen, forventes det, at tilskuddet vil blive fastlagt på grundlag af den beregnede energibesparelse, dvs. den energibesparelse, som det gennemførte tilskud beregnes at realisere. Det forventes endvidere, at der vil blive taget udgangspunkt i et minimumsstøtteniveau i forhold til muligt tilskud for gennemførte energibesparelses tiltag. De nærmere krav forventes at blive fastsat i en bekendtgørelse, der vil fastlægge reglerne for tilskudsordningen.

Herudover er der ved udmøntningen af bygningspuljen lagt op til, at der vil kunne ydes tilskud til visse private bygningsejere til energimærkning som dokumentation anvendt til brug for ansøgning om tilsagn eller ansøgning om udbetaling af tilskud, jf. den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1. De nærmere regler herom, herunder om hvorvidt, der er tale om tilskudsberettigede omkostninger, samt den nærmere beregning af tilskuddet forventes ligeledes at blive fastsat i en bekendtgørelse om ordningen.

I de tilfælde, hvor tilskud vil udgøre statsstøtte, skal det sikres, at de EU-retlige statsstøtteregler overholdes, herunder støtteintensiteter fastsat i gruppefritagelsesforordningen, hvis støtten kan ydes i henhold til denne forordning, samt de minimis-forordnings støtteleft i de situationer, hvor støtten ikke vil kunne ydes i overensstemmelse med gruppefritagelsesforordningen.

Under skrotningsordningen er det hensigten, at der kan ydes tilskud til en energitjenesteleverandørs indkøb af varmepumpe, når varmepumpen erstatter opvarmning med oliefyr, og bygningen befinder sig uden for de kollektive fjernvarme- og gasnet, samt varmepumpen indkøbes til brug efter abonnementsordningen.

Det er hensigten, at tilskudsniveaue og beregning af tilskud vil tage udgangspunkt i at sikre størst mulig additionalitet og geografisk udbredelse af ordningen, således at formålet med fremme af varmepumper ved skrotning af oliefyr imødekommes.

Tilskuddets størrelse vil ikke gå videre end de beløbsgrænser, der fastsat i gruppefritagelsesforordningens artikel 41.

Derudover forventes det, at tilskuddet vil basere sig på en intervalbaseret støttestruktur, hvor støtten gradvist gradueres på en skala inddelt i intervaller. Her er det tanken, at der i det første interval ydes størst støtte til en energitjenesteleverandørs indkøb, og efterfølgende nedsættes støtten gradvist. Tanken hermed er at bidrage til at udligne konkurrencen i tilfælde af, at en energitjenesteleverandør er hurtigere til at afsætte varmepumper end de øvrige energitjenesteleverandører. Derudover er det forventningen, at den intervalbaserede nedtrappende støttestruktur i højere grad vil forberede energitjenesteleverandørerne til at kunne fortsætte ordningen uden tilskud. Tilskudsniveau og beregning af tilskud vil blive fastsat i bekendtgørelsen for ordningen.

Under erhvervspuljen er det tanken, at ordningen forventes at blive administreret i overensstemmelse med EU's retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi eller gruppefritagelsesforordningen. Dette betyder, at fastsættelse af tilskudsberettigede omkostninger, tilskudsprocenter, støt-teintensiteter, tilskuddets størrelse samt beregning heraf vil ske i overensstemmelse hermed. De tilskudsberettigede projekter vil konkurrere om de udbudte midler i puljen ud fra et kriterium om mindst mulige støttemidler per sparet kWh over levetiden, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7 (forslag til § 7, stk. 2, nr. 6, om kriterier for prioritering af ansøgninger). På den baggrund forventes tilskudsstørrelsen fastsat delvist på baggrund af ansøgningerne. Ministeren vil kunne fastsætte regler om et tilskudsloft.

Med bestemmelsen § 7, stk. 2, nr. 3, foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om den dokumentation, der skal tilvejebringes for at kunne opnå tilsagn om tilskud og for at kunne få udbetalt tilskud efter det foreslåede kapitel 3 i energispareloven, herunder krav til ansøger om ekstern kvalitetssikring af ansøgningen. Formålet med en sådan dokumentation er bl.a. at kunne understøtte en god og retvisende forvaltning af tilskudsmidlerne og sikre, at det ansøgte projekt lever op til de målsætninger om energibesparelse og energieffektivisering, som der med gennemførelse af projektet skal opnås. De forventede dokumentationskrav vil således direkte understøtte de konkrete betingelser, der forventes udmøntet i kommende bekendtgørelser om ordningerne og vilkår i de tilsagn, der forventes givet.

Klima-, energi og forsyningsministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at tiltag dokumenteres med projektreknskaber, tro- og loveerklæringer, revision m.v., herunder fastsætte en særlig regnskabs- og revisionsinstruks. Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, hvilken dokumentation der skal indsendes i forbindelse med ansøgning om udbetaling, herunder dokumentation for, at projektet er gennemført i overensstemmelse med projektbeskrivelsen og vilkår for tilsagnet, og at omkostningerne til projektet er afholdt. Der vil også kunne fastsættes regler om, at oplysninger m.v. skal bekræftes af en revisor.

Med hensyn til tilskudsordningen, der udmønter bygningspuljen, er det hensigten, at der vil blive fastsat regler om,

hvilken dokumentation, der skal indsendes i forbindelse med ansøgning om tilsagn om tilskud og ansøgning om udbetaling af tilskud, herunder dokumentation for, at projektet er gennemført i overensstemmelse med ordningens positivliste. Påkrævet dokumentation vil bl.a. kunne omfatte fakturaer for gennemførte energiforbedringsprojekter. Endvidere forventes det, at der ved tilskudsordningens administration vil blive taget afsæt i den pågældende bygnings energimærkning, som er udarbejdet i overensstemmelse med regler i eller fastsat i medfør af lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Det forventes, at der vil blive stillet krav om, at der skal ansøges på baggrund af energimærkning, der udgør retvisende information i forhold til de energiforbedringstiltag, som der ansøges om støtte til. Herved vil det sikres, at der af et certificeret energifirma i forbindelse med energimærkningen er foretaget en registrering af bygningens energimæssige karakteristika. Data fra energimærkningen vil kunne udgøre dokumentation for bygningens energimæssige tilstand og grundlag for en vurdering af, om forudsætningerne for tilskud efter positivlistens krav er opfyldt.

Med hensyn til skrotningsordningen forventes ordningen som nævnt ovenfor udmøntet som en tilskudsmodel med løbende mulighed for virksomheder til at blive prækvalificeret, hvorefter de kan tilbyde varmepumper på abonnement til varmekunder, hvortil virksomheden kan ansøge om tilskud til indkøb af varmepumper. Den foreslåede bestemmelse vil give mulighed for at fastsætte krav om dokumentation for, at virksomhederne kan blive prækvalificeret, herunder på basis af, at de har kompetencer, risikovillig kapital og et tilstrækkeligt set up til effektivt at kunne tilbyde varmepumper på abonnement. Det er forventningen, at udbetaling af tilskud vil kunne ske ved indsendelse af dokumentation for konverteringen i forhold til før- og eftersituationen, herunder gennem fakturaer, revisorpåtegninger, kontrakter for abonnemeter og billeder.

I forbindelse med energitjenesteleverandørens ansøgning om udbetaling vil der kunne fastsættes krav om, at der skal vedlægges dokumentation for projektets gennemførelse. Det vil være en forudsætning for at få udbetalt tilskud, at den ansvarlige myndighed, som forventes at være Energistyrelsen, modtager dokumentation for installationen. Af betingelser, som eksempelvis kan fastsættes, kan være, at ansøgningen bl.a. skal indeholde et projektreknskab med oplysninger om størrelsen af de afholdte og betalte støtteberettigede omkostninger, navn og CVR-nummer på virksomheden, hvor varmepumpen er indkøbt, fakturadato, start og slutdato for installationen, adressen hvorpå varmepumpen er installeret m.v. Der vil endvidere med henblik på at dokumentere varmepumpens installation og drift, f.eks. skulle vedlægges ansøgningen en skriftlig aftale mellem varmekunden og energitjenesteleverandøren. Det forventes, at energitjenesteleverandøren i forbindelse med indgåelse af aftale med varmekunden om en abonnementsordning vil skulle gøre varmekunden opmærksom på, at den skriftlige aftale mellem energitjenesteleverandøren og varmekunden vedlægges ansøg-

ning om tilsagn. Denne aftale vil skulle tjene som dokumentation for, at energitjenesteleverandøren opfylder de gældende betingelser over for Energistyrelsen. Derudover vil energitjenesteleverandøren skulle oplyse varmekunden om, at energitjenesteleverandøren skal videregive oplysninger om ordningen til Energistyrelsen, når Energistyrelsen udbeder disse oplysninger.

Under erhvervspuljen er det hensigten, at der vil blive fastsat regler om, hvilken dokumentation der skal indsendes i forbindelse med ansøgning om tilskud og anmodning om udbetaling af tilskud, herunder dokumentation for, at projektet er gennemført i overensstemmelse med projektbeskrivelsen og evt. vilkår for tilsagnet, og at omkostningerne til projektet er afholdt. Energistyrelsen forventes at fastsætte standardløsninger og standardværdier om f.eks. levetider, energipriser, driftstider og besparelsesmængder samt beregningsmetoder, der skal anvendes ved opgørelse og dokumentation af et energispareprojekt, der søges tilskud til. Der forventes at blive fastsatte regler om, at der skal indsendes projektregnskab for det projekt, der er givet tilsagn om tilskud til, og hvordan dette regnskab skal revideres. Der forventes også kunne fastsættes regler om, at oplysninger m.v. skal bekræftes af en revisor eller energifaglig tredjepart. Bestemmelsen giver også mulighed for, at ministeren kan fastsætte krav om, at ydelse af tilsagn eller tilskud betinges af, at den relevante dokumentation for et energispareprojekt udarbejdes eller gennemgås af en ekstern part. Dette kan være relevant i situationer, hvor dokumentationen ikke er tilstrækkelig til at kunne vurdere de forventede eller realiserede besparelser eller i situationer, hvor der efter dialog med ansøger fortsat er uenighed om dokumentationen. Det er forventningen, at sådanne eksterne parter vil bestå af registrerede energisynskonsulenter eller energifaglige med lignende kvalifikationer. Formålet med et krav om anvendelse af en ekstern part er at sikre kvaliteten i den udarbejdede dokumentation. Samtidig vil der kunne være situationer, hvor det vil være særligt vanskeligt at sikre en tilstrækkelig dokumentation af før-situationen, dvs. situationen før energispareprojektet gennemføres. Her vil det for at have mulighed for at kunne vurdere en ansøgning være væsentligt at kunne kræve en ekstern kvalitetssikring af udarbejdelse af ansøgningen.

Af forslaget til § 7, stk. 2, nr. 4, fremgår, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelser for at opnå tilsagn om tilskud. Det forventes, at betingelserne for de enkelte ordninger vil fremgå af de respektive bekendtgørelser og også vil kunne blive afspejlet i udformningen af evt. tro- og loveklæringer.

Med hensyn til tilskudsordningen, der udmønter bygningspuljen, vil bemyndigelsen give mulighed for at fastsætte nærmere krav, der skal opfyldes for at opnå tilsagn, i en bekendtgørelse. Denne bekendtgørelse vil kunne indeholde krav til, hvilke forhold, herunder af teknisk karakter, der skal være dokumenteret for, at der kan gives tilsagn om tilskud. Det bemærkes, at der ved tilskudsordningens udmøntning er lagt op til bl.a. at tage afsæt i energimærkningen for den pågældende bygning. Det forventes, at der vil blive stil-

let krav om, at der skal ansøges på baggrund af energimærkning, der udgør retvisende information i forhold til de energiforbedringstiltag, som der ansøges om støtte til.

Hvis der ydes tilskud til boligejere til gennemførelse af energiforbedrende projekter i private udlejningsejendomme med helårsboliger, forventes det, at ejeren vil blive pålagt at sikre, at tilskuddet fratrækkes i de forbedringsudgifter, som danner grundlag for en eventuel lejeforhøjelse i løbende lejeforhold og ved fastsættelse af leje ved indgåelse af nye lejeaftaler. Indbringes en sag om lejefastsættelse i en ejendom, hvor der er givet tilskud til energiforbedrende projekter, for huslejenævnet, påser nævnet, at der ikke beregnes lejeforhøjelse for den del af forbedringsudgifterne, som dækkes af tilskuddet eller at der for denne del af forbedringsudgifterne fastsættes leje ved indgåelse af nye lejeaftaler.

Under den foreslåede skrotningsordning er det tanken, at betingelserne for ordningen vil fremgå af bekendtgørelsen for ordningen. Efter den foreslåede skrotningsordning er det energitjenesteleverandøren, som vil kunne opnå tilsagn om tilskud efter ansøgning. Det er tanken, at bekendtgørelsen blandt andet kommer til at fastsætte betingelser om, at varmepumpen skal erstatte opvarmning af bygningen med olie, og at bygningen er uden for det kollektive fjernvarme- og gasnet. Endvidere vil betingelser om, at energitjenesteleverandøren står for tilbud om installation, drift og vedligeholdelse af varmepumpen samt levering af varme kunne fremgå af bekendtgørelsen. Derudover vil der kunne fastsættes betingelser om, at ansøger f.eks. skal være registreret med CVR-nr., at ansøger ikke kan modtage tilskud til varmepumper, der installeres hos dem selv, at installation gælder for nyetablerede anlæg, m.v. Derudover vil der kunne fastsættes lignende eller yderligere betingelser i forbindelse med fastlæggelsen af regler om ansøgningsproceduren og indkaldelsen af ansøgninger. Endvidere vil der kunne fastsættes betingelser vedrørende ejerskabsforhold og overdragelse af ejerskabsforhold, fakturering af varmeforbrug. Betingelserne vil kunne understøtte, at der sikres størst mulig additionalitet og mulighed for udnyttelse af puljens midler, samt at hensigten med ordningen er at fremme varmepumper ved skrotning af oliefyr.

Under udmøntning af erhvervspuljen er det tanken, at bestemmelsen vil kunne give mulighed for at fastsætte krav til, hvilke forhold af blandt andet teknisk og økonomisk karakter, der skal være dokumenteret for, at der kan gives tilsagn om tilskud. Der forventes at blive fastsat krav til opgørelse og dokumentation af før- og efter-situationen for det energibesparende projekt samt for tiltagets forventede effekt. Beskrivelse af før-situationen skal ske på en veldokumenteret måde, der er forståelig og gennemskuelig og redegøre for de aktiviteter, der fører til energibesparelsen. Beskrivelse af den forventede efter-situation skal redegøre for installationen og dets tekniske elementer, produktionsvolumen, samt hvilke aktiviteter der iværksættes for at opnå den konkrete besparelse. De enkelte elementer i beskrivelsen skal være identificerbare. I opgørelsen af projektets forventede effekt skal den samlede energibesparelse som udgangspunkt opgø-

res udtrykt som nettoforskellen mellem energiforbruget før og det estimerede energiforbrug efter gennemførelsen af energispareprojektet. Der forventes at blive fastsat krav til opgørelse og dokumentation af projekternes økonomiske forhold herunder f.eks. energipriser, investeringsomkostninger samt projekternes tilbagebetalingstid. Det forventes desuden, at der vil blive fastsat krav til opgørelse og dokumentation af den faktiske efter-situation forud for udbetaling af tilskud. Formålet med kriterier om tilbagebetalingstider er at undgå, at der ydes tilskud til projekter, der driftsøkonomisk skønnes at ville være rentable for virksomhederne at gennemføre uden tilskud, eller hvor tilskuddets effekt vurderes at være for lille. Der forventes derfor at være mulighed for at afvise projekter på baggrund af projektets tilbagebetalingstid.

Det er desuden hensigten, at der i bekendtgørelserne for tilskudsordningerne vil kunne fastsættes krav om, at tilsagnsmottager i hele perioden, hvor betingelserne for tilskud efter loven eller regler udstedt i medfør af loven skal opfyldes, skal underrette den ansvarlige myndighed, hvis betingelser for at modtage tilskud ikke længere er opfyldt. Tilsagnsmottageren vil dermed kunne pålægges en eksplicit underretningspligt og skal af egen drift underrette den tilsagnsgivende myndighed, hvis tilsagnsbetingelserne for at modtage tilskud ikke længere er opfyldt. Et sådan krav vil supplere energisparelovens § 21, stk. 1, der foreslås også at omfatte kapitel 3. Det vil medføre, at myndigheden bl.a. vil kunne pålægge tilsagnsmottagere omfattet af kapitel 3 at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i loven. Hermed er der tale om en oplysningspligt af egen drift.

Af forslag til § 7, stk. 2, nr. 5, fremgår, at ministeren vil kunne fastsætte regler om muligheden for at fastsætte vilkår i tilsagn.

Med hjemmel i denne bestemmelse vil der for de enkelte tilskudspuljer kunne fastsættes regler om, at der kan fastsættes specifikke vilkår i forbindelse med tilsagn om eksempelvis tidsfrister for påbegyndelse og afslutning af energispareprojekterne, herunder frist for anmodning om udbetaling af tilskud efter afslutning af energispareprojekterne. Desuden vil der kunne fastsættes specifikke vilkår om tilskudsmottagers oplysningsforpligtelse ved ændringer i ejerforhold, nøglemedarbejdere og andre ændringer, som har indflydelse på projektet, om afholdelse af udgifter til håndværkere og installatører, indkøb af materiel, aflæggelse af projektregnskab, revision, afrapportering, samt at administrerende myndighed til enhver tid vil kunne kræve oplysninger om projektets faglige og økonomiske status eksempelvis i form af en revisorpåtegnet opgørelse af projektets omkostninger på det gældende tidspunkt m.v. Endvidere vil der kunne fastsættes vilkår om, at tilskudsmottager skal stå til rådighed for og bidrage til erfaringsopsamling og evaluering af ordningen. Der henvises til energisparelovens § 21, som foreslås udvidet til også at gælde for det foreslåede nye kapitel 3.

Listen af vilkår er ikke udtømmende, og det er hensigten, at de fastsatte vilkår vil bidrage til størst mulig additionalitet og mulighed for udnyttelse af puljernes midler samt bidrage til at opfylde ordningernes formål om at fremme målsætningen med ordningerne og en god og retvisende forvaltning. Der vil således også kunne stilles krav om eksempelvis milepælsafrapporteringer til den administrerende myndighed undervejs i projektets gennemførelse.

Det vil af bekendtgørelsen tillige kunne fremgå, at der ud over en generel oplysningspligt, der vil kunne fremgå af bekendtgørelsen for den enkelte tilskudsordning, i tilsagn kan fastsættes specifikke vilkår om, at tilsagnsmottager i hele perioden, hvor betingelserne for tilskud efter loven eller regler udstedt i medfør af loven skal opfyldes, skal underrette den ansvarlige myndighed, hvis betingelser for at modtage tilskud ikke længere er opfyldt. Tilsagnsmottageren vil der med kunne pålægges en konkret og eksplicit underretningspligt og skal af egen drift underrette den tilsagnsgivende myndighed, hvis vilkår for at modtage tilskud ikke længere er opfyldt. Bestemmelsen vil supplere energisparelovens § 21, stk. 1, der foreslås også at omfatte kapitel 3, og som bl.a. pålægger tilsagnsmottagere omfattet af kapitel 3 at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i loven.

Af den foreslåede § 7, stk. 2, nr. 6, fremgår, at ministeren vil kunne fastsætte regler om kriterier for prioritering af ansøgninger om tilskud. Der vil kunne tages udgangspunkt i at fremme flest mulige energibesparelser og energieffektiviseringer, og formålet er at understøtte et konkurrenceelement blandt mulige ansøgninger, herunder at fremme størst mulig energibesparelser pr. tilskudskrone, samt at fremme så høj additionalitet som mulig.

Det er derfor ikke tanken, at ministeren vil dispensere fra de regler, der udmønter prioriteringskriterier, da det ville kunne svække målsætninger for de forventede ordninger. Herudover ville det kunne stride imod lighedsprincippet at dispensere i tilskudssystemer, der bl.a. indeholder et konkurrenceelement.

I forhold til bygningspuljen forventes konkurrencen om tilskud at være baseret på en prioritering af projekter med udgangspunkt i størst energibesparelse (kWh) pr. m² opvarmet areal. Det vil sige, at ansøgningerne vedrørende energiforbedringstiltag fra de projekter, der vil føre til de største beregnede energibesparelser pr. m² opvarmet areal, vil prioriteres og tildeles tilskud først. Denne model forventes anvendt med henblik på at fremme dybe renoveringer, hvor der vil ske en samtidig forbedring af flere bygningselementer, f.eks. både i forhold til tag og ydervægge. Dette vil tillige understøtte en så høj additionalitet som mulig. Det langsigtede behov for reduktion af energiforbruget forventes også understøttet af denne model.

Med hensyn til bygningspuljen bemærkes tillige, at ordningens konkurrencemodell vil skulle ses i sammenhæng med, at det forventes, at der vil blive anvendt en positivliste. Posi-

tivlisten forventes at indeholde en opstilling af energiforbedringstiltag, der kan opnå tilskud til, herunder beregnede besparelser, der ligger til grund for tilskuddet..

Såfremt en ansøgning inden for en tilsagnsramme for en given ansøgningsrunde ikke kan imødekommes, kan det overvejes at fastsætte regler, hvorefter en godkendt ansøgning, der rammer tærsklen for tilsagnsrammen, vil kunne imødekommes på tilsvarende måde som beskrevet nedenfor under erhvervspuljen.

Under skrottingsordningen vil bestemmelsen give mulighed for at kunne fastsætte kriterier, som virksomhederne skal opfylde for at blive prækvalificeret. Kriterierne vil kunne fastsættes med hensyn til at identificere virksomheder, der har kompetencer, risikovillig kapital og et tilstrækkeligt setup til effektivt at kunne tilbyde varmepumper på abonnement. Ved kriterier for skrotning vil der bl.a. kunne lægges vægt på omkostningseffektiviteten i forhold til varmepumpens tekniske egenskaber, projektlederens erfaring, kvalifikationerne blandt medarbejdere, organiseringen af projekterne, samt robustheden af virksomhedens økonomi m.v.

Med hensyn til skrottingsordningen bemærkes det endvidere, at ordningen forventes udmøntet som en tilskudsmodel med løbende mulighed for virksomheder at blive prækvalificeret og derefter kan tilbyde abonnementsordningen til varmekunder, hvortil virksomheden kan ansøge om tilskud til indkøb af varmepumper efter et først-til-mølle princippet i forhold til de afsatte midler. Dog skal dette ses i sammenhæng med den foreslåede § 7, stk. 2, nr. 2, om tilskudsniveauet og beregning af tilskud, som forventes at ville tage udgangspunkt i at sikre størst mulig additionalitet og geografisk udbredelse af ordningen, således at formålet med fremme af varmepumper ved skrotning af oliefyr imødekommes.

Erhvervspuljen søges udmøntet som en konkurrencebaseret tilskudsmodel, hvor midlerne i puljen vil blive udbudt i flere årlige ansøgningsrunder. Det forventes, at ansøgningerne vil konkurrere om de udbudte midler i puljen på baggrund af flest sparede kWh over projektets levetid pr. ansøgte tilskudsmidler. Efter hver ansøgningsrunde vil Energistyrelsen kunne give tilsagn om tilskud på baggrund af en sagsbehandling af ansøgningerne og en rangering af dem, således at det projekt med den laveste pris per kWh prioriteres foran det med de næstlaveste omkostninger og opefter. For hver ansøgningsrunde fastsættes en vejledende tilsagnsramme med en fast tærskelværdi for ansøgningsrunden,, på baggrund af hvilken afskæringsprisen bliver fastlagt. Afskæringsprisen er den pris per kWh, som den sidste ansøgning i prioritetsrækken kan komme i betragtning med, og tærskelværdien vil være grænsen for, hvor mange af de prioriterede ansøgninger, der vil kunne komme i betragtning i den pågældende ansøgningsrunde. Med den af de prioriterede og godkendte ansøgninger, der rammer denne tærskelværdi, vil afskæringsprisen blive fastlagt for den enkelte runde. De projekter, der er dyrere, vil herefter få afslag. Hvis et projekts pris ligger under denne tærskelværdi for den pågælden-

de ansøgningsrunde,, forventes det, at projektet vil kunne få tilsagn om tilskud, hvis ansøgningen i sin helhed efter sagsbehandlingen kan godkendes, og der er tilstrækkelige midler inden for samme år. Den reelle tilsagnsramme skal således ses samlet for hele året.

Der vil kunne fastsættes sekundære tildelingskriterier, som eksempelvis størrelsen af den samlede besparelse, besparelsernes levetid eller fortrængt CO₂ over projektets levetid, der vil kunne anvendes i tilfælde af eksempelvis prislighed mellem to eller flere projekter.

I den foreslåede § 7, stk. 3, gives en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om ansøgning om tilsagn og udbetaling af tilskud. Administrationen af tilskudsordningerne vil ske inden for de statslige rammer for tilskudsadministration og i overensstemmelse med anbefalingerne i bl.a. Moderniseringsstyrelsens vejledninger på området. Ansøgninger vil kunne opnå tilsagn inden for den bevillingsramme (tilsagnsramme) for puljen, der er afsat. Når projektet så er gennemført, vil der på baggrund af den krævede dokumentation, overholdelse af fastsatte frister m.v., kunne ansøges om udbetaling af tilskuddet, som inden for en udbetalingsramme og svarende til de tilsagn, der er givet, vil kunne udbetales.

Med bestemmelsen i § 7, stk. 3, nr. 1, om ansøgningsproceduren foreslås hjemmel til, at ministeren vil kunne fastsætte regler om fremsendelse af ansøgninger, hvem ansøgning skal fremsendes til, behandling af ansøgninger om tilsagn om tilskud og udbetaling af tilskud, herunder selve ansøgningsproceduren, ansøgningens form og indhold samt tidsfrister. Desuden vil der kunne fastsættes regler om, at der skal anvendes elektroniske standardblanketter, bl.a. til brug for kontrol, jf. også energisparelovens § 21, stk. 3, der omfatter hjemmel til at kunne stille krav om digital kommunikation, herunder ved ansøgninger. Bemyndigelsen vil således vedrøre den praktiske tilrettelæggelse af ansøgningsproceduren og de nærmere regler for, hvordan man skal søge, hvilke blanketter, der skal udfyldes. Det forventes, at ordningerne vil blive administreret af Energistyrelsen.

Fælles for tilskudsordningerne er, at der forventes at blive taget udgangspunkt i, at ansøgninger om tilsagn om tilskud og udbetaling af tilskud skal indgives elektronisk, og at der vil blive anvendt et elektronisk sagsbehandlingssystem, hvor der med hensyn til en række valideringer kan gennemføres samkøring med andre IT-systemer, herunder f.eks. så vidt angår tilskudsordningen om bygninger, BBR og energimærkedata.

Det er hensigten, at den ansvarlige myndighed, når ansøger har indsendt ansøgning om tilsagn om tilskud under bygnings- og erhvervspuljen, vil skulle kontrollere de indsendte oplysninger for, om projektet opfylder de tekniske krav og betingelserne for at opnå tilskud. Hvis det energibesparende projekt overholder de tekniske og økonomiske krav m.v., eventuelt efter at der er indhentet supplerende oplysninger hos ansøger, vil det derefter deltage i konkurrencen mellem

godkendte ansøgninger om at kunne modtage tilsagn om tilskud. Det er tanken, at godkendte ansøgninger, dvs. ansøgninger, der er sagsbehandlede og lever op til gældende betingelser, vil kunne prioriteres inden for ansøgningsrundens tilsagnsramme. Når projektet er realiseret, vil projektets gennemførelse skulle dokumenteres over for den ansvarlige myndighed, herunder vil det skulle vurderes, om dokumentationen er retvisende. For skrotningsordningen forventes det ikke, at virksomhederne deltager i en konkurrence mellem ansøgninger om godkendelser, men behandles ud fra ansøgninger fra prækvalificerede virksomheder om at kunne modtage tilsagn efterhånden som ansøgningerne herom indkommer, som beskrevet i punkt 2.1.2.2.2.

Med bestemmelsen i § 7, stk. 3, nr. 2, foreslås, at ministeren vil kunne fastsætte regler om ansøgningsperioder.

Ordningerne forventes for så vidt angår bygningspuljen og erhvervspuljen at blive tilrettelagt efter følgende overordnede modeller. Ved bekendtgørelserne foreslås fastsat regler om perioder inden for hvilke, der vil kunne ansøges, herunder ved at offentliggøre disse i overensstemmelse med cirkulære nr. 10082 af 26. november 2019 om Statens-tilskudspuljer.dk og på Energistyrelsens hjemmeside. Med disse ansøgningsrunder vurderes de indkomne ansøgninger og prioriteres i overensstemmelse med de regler, der vil blive fastsat i de pågældende bekendtgørelser. De godkendte ansøgninger vil kunne opnå tilsagn inden for den bevillingsramme for puljen, der er afsat.

Med hensyn til bygningspuljen og erhvervspuljen forventes det, at ordningerne vil blive tilrettelagt således, at der vil være flere ansøgningsrunder hvert år. Hyppigheden af ansøgningsrunder vil både skulle tage hensyn til, at afviste ansøgere skal have mulighed for at søge igen, evt. med en revideret ansøgning, inden for en overskuelig tidshorisont, samt ud fra et hensyn til administrationen af ordningen.

Med hensyn til skrotningsordningen forventes det, at ordningen vil blive tilrettelagt således, at der løbende vil kunne prækvalificeres energitjenesteleverandører, som kan tilbyde abonnementsordningen til varmekunder. Den løbende mulighed, som virksomheder har for at ansøge om prækvalifikation, vil både skulle tage hensyn til, at afviste ansøgere skal have mulighed for at søge igen med en revideret ansøgning, samt ud fra et hensyn til administrationen af ordningen.

Der vil efter den foreslåede bestemmelse bl.a. kunne blive fastsat regler om, at ansøgning om udbetaling senest skal indgives inden en bestemt frist efter projektets færdiggørelse. Subsidiært vil der i tilsagn om tilskud kunne fastsættes individuelle frister for ansøgning om udbetaling i medfør af vilkår i tilsagnet, jf. den foreslåede § 7, stk. 2, nr. 5.

Overskridelse af fristen for ansøgning om udbetaling vil som udgangspunkt indebære, at tilsagn om tilskuddet bortfalder, dog således at Energistyrelsen i særlige tilfælde efter ansøgning i medfør af den foreslåede § 10, stk. 3, vil kunne

se bort fra fristoverskridelsen, jf. de specielle bemærkninger nedenfor.

Med bestemmelsen § 7, stk. 3, nr. 3, foreslås, at ministeren inden for beløb, der vil blive afsat på de årlige bevillingslove, vil kunne fastsætte tilskudspuljernes størrelse pr. ansøgningsrunde.

Det følger således af den foreslåede bestemmelse, at ministeren bliver bemyndiget til at fastsætte puljernes størrelse pr. ansøgningsrunde og antal ved regler i bekendtgørelse. Hverken puljernes størrelse eller antal er endnu fastlagt. Det foreslås, at ministeren kan fastsætte disse via regler i bekendtgørelserne for de pågældende støtteordninger på en sådan måde, at der skal kunne sikres størst mulig målretning af ordningen og tilpasning til markedet.

Betingelse om, at et projekt skal være gennemført og omkostninger afholdt før udbetaling, er et grundlæggende princip, der foreslås lovfæstet i energispareloven for så vidt angår projekter, der kan få tilskud i medfør af lovens foreslåede kapitel 3. Den skal derfor ses i forlængelse af de specifikke bemyndigelser i den foreslåede § 7. Med § 8 foreslås udtrykkeligt som en betingelse for udbetaling af tilskud, at projektet om energibesparelser og energieffektiviseringer er gennemført, og at omkostninger til projektet er afholdt forud for ansøgning om udbetaling. Til understøttelse af den tilskyndende effekt, der afspejles i forhold til det foreslåede krav i § 7, stk. 1, om, at projektet ikke må være påbegyndt inden tilsagn om tilskud, foreslås i § 8, at tilskud kun udbetales efter ansøgning og i henhold til det givne tilsagn efter § 7, når projektet er gennemført, og omkostningerne til projektet om energibesparelser og energieffektivisering er afholdt.

For at skabe grundlag for en god og sikker tilskudsforvaltning inden for det foreslåede kapitel 3 er det tanken at etablere et kontrolsystem, der effektivt kan understøtte denne målsætning. Den gældende energisparelov har alene i § 16 en bemyndigelsesbestemmelse under lovens kapitel 5, som omhandler specifikke kontrolforanstaltninger. Lovens kapitel 5 omhandler imidlertid alene obligatoriske energisyn m.v. for store virksomheder. Den gældende § 16 omfatter bemyndigelse til at fastsætte regler inden for kapitel 5, herunder om kontrol. Der er ikke andre kontrolbestemmelser i loven, og fordi lovforslaget med kapitel 3 samler bestemmelserne om tilskud til energibesparelser og energieffektivisering dér, foreslås kontrolbestemmelsen i forhold til tilskud til energibesparelser og energieffektivisering indsat i kapitel 3 i direkte tilknytning til de øvrige bestemmelser om tilskud.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 i energispareloven omfatter hjemmel til kontrol med, at reglerne i kapitel 3 eller regler fastsat i medfør heraf samt vilkår i tilsagn bliver overholdt. Den foreslåede bestemmelse indeholder desuden hjemmel til, at der hos ansøger vil kunne indhentes sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de i loven omfattede opgaver om tilskudsadministration. Herudo-

ver foreslås, at ministeren vil kunne fastsætte regler om kontrollen og om fornødent gennemføre fysisk kontrol. Tilskudsmottager eller af denne bemyndigede personer vil kunne blive pålagt pligt til at bistå ved gennemførelsen af kontrollen.

Da lovforslaget med kapitel 3 samler bestemmelserne om tilskud til energibesparelser og energieffektivisering dér, foreslås kontrolbestemmelsen i forhold til tilskud til energibesparelser og energieffektivisering indsat i kapitel 3 i direkte tilknytning til de øvrige bestemmelser om tilskud.

Med den foreslåede § 9, stk. 1, fører klima-, energi- og forsyningsministeren kontrol med, at reglerne i lovens kapitel 3, eller regler udstedt i medfør heraf samt vilkår i tilsagn overholdes.

Det er tanken, at kontrolbeføjelsen i medfør af lovens § 19 og det almindelige over- underordningsforhold vil blive delegeret til en styrelse under ministeriet (Energistyrelsen). Efter lovens § 19 kan klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndige en under ministeriet oprettet institution, en anden myndighed, en virksomhed eller en anden sagkyndig institution eller organisation til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren. Hvis det viser sig nødvendigt, eksempelvis at sikre det nødvendige faglige grundlag for udøvelsen af kontrolbeføjelsen, vil der med forslaget være mulighed for med hjemmel i § 19 inden for afgrænsede rammer at kunne delegerer visse kontrolbeføjelser til ekstern part for så vidt angår verifikation og kvalitetssikring af den dokumentation, der lægges til grund for ansøgning om tilsagn om tilskud og for udbetaling af tilskud. Denne eksterne part kan være en under ministeriet oprettet institution, en anden myndighed, en virksomhed eller en anden sagkyndig institution eller organisation, jf. § 19.

Tilsagnsmottager vil i overensstemmelse med energisparelovens § 21 om underretnings- og oplysningsforpligtelser i hele perioden, hvor betingelserne for tilskud skal opfyldes efter loven eller regler udstedt i medfør heraf, på forlangende skulle afgive erklæring om, hvorvidt betingelserne for tilskud fortsat er opfyldt. Energisparelovens § 21 foreslås udvidet til at omfatte forpligtelser i henhold til det foreslåede kapitel 3, jf. nedenfor til § 1, nr. 12, vedrørende forslag om ændring af energisparelovens § 21, stk. 1.

Den foreslåede § 9, stk. 1, vil således medføre, at ministeren eller den, der af ministeren bemyndiges til det, vil kunne gennemføre kontrol af reglernes overholdelse, så de betingelser og vilkår, der stilles for at kunne give tilsagn om tilskud, er opfyldt samt, at betingelserne og vilkår for udbetalingen af tilskuddet efter gennemførelse af projektet ligeledes er opfyldt. Betingelserne vil således bl.a. omfatte de betingelser i henhold til regler, der udstedes i medfør af den foreslåede § 7, stk. 2, nr. 4, og de vilkår der kan fastsættes i tilsagn i medfør af den foreslåede § 7, stk. 2, nr. 5. Herudover vil kontrollen medføre gennemgang af den dokumentation, der kan kræves i forbindelse med ansøgning om tilsagn og udbetaling af tilskud, jf. den foreslåede § 7, stk. 2, nr. 3.

Til brug for kontrollen vil der bl.a. være behov for at indhente offentligt tilgængelige oplysninger fra en række registre, herunder BBR, Energimærkningsdatabasen og CVR. Hvor der vil være behov for at anvende andre ikke-offentligt tilgængelige oplysninger, er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at dette vil kunne ske i overensstemmelse med forvaltningslovens § 31 og de regler, der er gældende i overensstemmelse med EU's databeskyttelsesregler, GDPR, der står for General Data Protection Regulation samt den nationale databeskyttelseslovgivning. Der henvises tillige til afsnit 4 i de almindelige bemærkninger om digitaliseringsklar lovgivning.

Af den foreslåede § 9, stk. 2, fremgår, at ministeren og de, der er særligt bemyndiget dertil, jf. § 19, hvis det skønnes nødvendigt for at tilvejebringe oplysninger til brug for kontrolopgaver i henhold til dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf, mod behørig legitimation og uden retskendelse vil have adgang til fysiske installationer og konstruktioner i virksomheder, hvortil der er givet tilsagn om tilskud til realisering af energibesparelser eller energieffektiviseringer efter denne lov. På tilsvarende måde vil ministeren og de, der er særligt bemyndiget dertil, jf. § 19, have adgang til virksomheders regnskaber, forretningsbøger, papirer m.v., herunder materiale, der opbevares i elektronisk form.

Det er overordnet set forventningen, at langt størsteparten af tilskudssagerne vil kunne kontrolleres administrativt på baggrund af indsendt dokumentation, herunder gennem de krav om dokumentation, der stilles i forbindelse med såvel ansøgning om tilsagn om tilskud såvel som – efter tiltagets gennemførelse – ansøgning om udbetaling af tilskud. Adgang uden retskendelse forventes ud fra et proportionalitets-hensyn kun at blive betragtet som nødvendigt i sjældne tilfælde, herunder hvor andre og mindre indgribende kontrolforanstaltninger ikke kan anses for tilstrækkelige i det konkrete tilfælde.

Der vil dog kunne være situationer, eksempelvis ud fra en specifik risikovurdering eller ved særlig mistanke om uregelmæssigheder, hvor det vil være nødvendigt at foretage en fysisk kontrol på stedet af de installationer m.v., der er givet tilsagn om tilskud til, herunder også hvorvidt betingelser for eller vilkår i tilsagn er opfyldt. Adgangen for ministeren og de, der er særligt bemyndigede hertil efter lovens § 19, vil omfatte adgang til fysiske installationer og konstruktioner i de relevante dele af den pågældende virksomheds driftssted og alle øvrige lokaliteter, hvor projektet efter ansøgningen om tilsagn skal gennemføres. Det foreslås endvidere, at ministeren og de, der er særligt bemyndiget dertil, jf. § 19, skal have ret til at gøre sig bekendt med relevant skriftligt materiale, herunder materiale, der opbevares i elektronisk form, i det omfang, det er nødvendigt for at udøve kontrol efter loven.

Bestemmelsen vil ifølge forslaget give hjemmel til at foretage kontrol på stedet, der vil kunne ske uden retskendelse. Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med bestemmelserne i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikker-

hed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter med senere ændringer (retssikkerhedsloven). Denne lov indeholder bl.a. regler om myndighedernes pligt til at give underretning til vedkommende borger eller virksomhed forud for et tvangsindgrebs gennemførelse, samt om den fremgangsmåde forvaltningsmyndighederne eller andre, som måtte være bemyndiget dertil, skal følge ved iværksættelse af et tvangsindgreb uden for strafferetsplejen (kontrolbesøg m.v.).

Den foreslåede § 9, stk. 2, vil endvidere give mulighed for, at andre i følgeskab med de kontrollerende myndigheder, såsom personer med særlig fagkundskab kan medvirke ved kontrollen gennemført af den myndighed, eller de personer, der er særligt bemyndiget dertil.

For så vidt angår gennemførelse af kontrol i forhold til tilskudsordningen om energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger (bygningspuljen) er det hensigten, at ministeren og de, der er særligt bemyndiget dertil i medfør af § 19, vil have adgang uden retskendelse til at foretage kontrol i virksomheders bygninger, hvor det omhandlede projekt efter ansøgningen om tilsagn skal gennemføres, dvs. den eller de dele af bygningen, hvor den fysiske installation eller konstruktion vil kunne findes. Adgangen forventes yderligere at være begrænset til de dele af bygningen, som er uden for beboelsesareal.

På tilsvarende måde vil ministeren og de, der i henhold til lovens § 19 er særligt bemyndiget dertil, have adgang til virksomheders regnskaber, forretningsbøger, papirer m.v., herunder materiale, der opbevares i elektronisk form, for at tilvejebringe oplysninger til brug for kontrolopgaver i henhold til loven. Kontrollen vil blive tilrettelagt på baggrund af, at ordningen vil tage afsæt i de pågældende bygningers energimærkning, herunder suppleret med bl.a. fakturaer for de gennemførte projekter. Det er forventningen, at størstedelen af tilskudssagerne vil kunne kontrolleres administrativt på baggrund af dokumentation, der er lagt til grund ved sagernes behandling. Fysisk kontrol vil dog kunne være nødvendig i helt særlige tilfælde, f.eks. hvis der er særligt store og komplekse projekter, hvor der kan være begrundet usikkerhed om specifikke forhold ved den faktiske gennemførelse af projektet.

For så vidt angår tilskud under skrotningsordningen tænkes der blandt andet på data, der vil kunne indhentes data fra BBR. Efter bekendtgørelse nr. 1611 af 10. december 2015 om indretning, etablering og drift af olietanke, rørsystemer og pipelines (kapitel 5) skal boligejeren eller bruger af en olietank indberette sløjfning af olietanken. Derudover forudsætter den reducerede elafgift til forbrug af elektricitet i helårshuse, der opvarmes med elektricitet efter lov om afgift af elektricitet (Elafgiftsloven), at boligenheden er registreret som elopvarmet helårsbolig i BBR. Her forventes det derfor ikke at være nødvendigt at skulle gennemføre fysisk kontrol af installationen af varmepumpen hos varmekunden.

For så vidt angår erhvervspuljen er det hensigten, at ministeren og de, der er særligt bemyndiget dertil i medfør af § 19, vil have adgang til at foretage kontrol på stedet af de fysiske installationer i hele den relevante virksomheds driftssted og alle øvrige lokaliteter, hvor projektet efter ansøgningen om tilsagn skal gennemføres. På tilsvarende måde vil ministeren og de, der i henhold til lovens § 19 er særligt bemyndiget dertil, have adgang til virksomheders regnskaber, forretningsbøger, papirer mv., herunder materiale, der opbevares i elektronisk form, for at tilvejebringe oplysninger til brug for kontrolopgaver i henhold til loven. Under erhvervspuljen er det forventningen, at størstedelen af tilskudssagerne skal kunne kontrolleres administrativt på baggrund af indsendt dokumentation. Kontrol på stedet kan dog blive nødvendigt i helt særlige tilfælde, f.eks. hvis der er særligt store og komplekse projekter, hvor der kan være begrundet usikkerhed om specifikke forhold ved den faktiske gennemførelse af projektet.

Af den foreslåede § 9, stk. 3, fremgår, at tilsagnsmottager og af denne bemyndigede personer skal yde den fornødne vejledning og hjælp ved kontrollens gennemførelse og vil på begæring skulle udlevere eller indsende det i stk. 2 nævnte materiale til ministeren eller de, der er særligt bemyndiget dertil.

Det følger således af den foreslåede bestemmelse, at en person eller virksomhed, der har modtaget tilsagn om tilskud, vil blive forpligtet til at yde den fornødne hjælp med f.eks. at ville skulle finde det nødvendige materiale ved kontrollens gennemførelse og til at udlevere eller indsende materiale til de kontrollerende myndigheder på disses begæring. Det følger af retssikkerhedslovens § 10, at hvis der er en konkret mistanke om, at en enkeltperson eller juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, kan personen ikke pålægges at meddele oplysninger om det. Den foreslåede § 9, stk. 3, vil i overensstemmelse med retssikkerhedsloven således ikke kunne anvendes til at pålægge tilsagnsmottager pligt til at udlevere materiale, hvis der på forhånd foreligger en begrundet mistanke om strafbart forhold, herunder svig. Tilsagnsmottager må således ikke skulle forpligtes til selvinkriminering.

Af den foreslåede § 9, stk. 4, fremgår, at ministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om kontrol af de foranstaltninger, der ydes tilskud til efter dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf. Der forventes udstedt bekendtgørelser, der med henblik på at understøtte en god forvaltning vil omfatte disse forskellige elementer for hver enkelt tilskudsordning til opnåelse af energibesparelser og energieffektiviseringer, og til gennemførelse af energiaftalen af 2018 for bygningspuljen, skrotningsordningen og erhvervspuljen.

I forbindelse med administrationen af ordningerne, herunder behandlingen af ansøgningen om udbetaling og kontrollen efter forslag til § 9, vil den ansvarlige myndighed skulle påse, at der ikke foreligger omstændigheder, der vil give grundlag for at træffe afgørelse om helt eller delvist bortfald af tilsagnet om tilskud.

Såfremt der ved kontrol m.v. opdages uregelmæssigheder med grundlaget for tilsagnet, gælder i udgangspunktet de overordnede principper om aftaleretlige forhold, idet energispareprojekterne f.eks. ikke er gennemført i overensstemmelse med tilsagnet, og princippet om condition indebiti, dvs. mulighed for tilbagesøgning af uretmæssige udbetalinger. Men i lighed med anden tilskudslovgivning og for at indkredse rammerne for de gældende ordninger og de situationer, hvor tilsagn helt eller delvist kan bortfalde med evt. tilbagebetalingskrav til følge, foreslås med § 10 i energispareloven hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at tilsagn om tilskud efter den foreslåede § 7, stk. 1, helt eller delvist kan bortfalde i visse situationer.

Muligheden for, at tilsagn helt eller delvist kan bortfalde foreslås efter § 10, stk. 1, nr. 1, i tilfælde, hvor tilsagnsmotageren eller af denne bemyndigede personer har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, eller har fortiet oplysninger af betydning for ansøgningen om tilsagn eller udbetaling af tilskud. Her er det tanken, at der vil kunne træffes afgørelse om hel eller delvis bortfald af tilsagn, f.eks. hvor der i ansøgningssituationen eller undervejs i projektførelsen er fremlagt misvisende dokumentation eller fortiet oplysninger af betydning for vurdering af, om der med et projekt kan opnås de energibesparelser, der er stillet i udsigt i ansøgningen, og som der på dette grundlag er givet tilsagn til.

Efter den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 2, vil der kunne træffes afgørelse om hel eller delvist bortfald af tilsagn i situationer, hvor betingelserne for tilskuddet eller vilkår i tilsagnet ikke længere opfyldes. Den ansvarlige myndighed vil i forbindelse med administration af ordningerne bl.a. skulle påse, at projektet er gennemført i overensstemmelse med tilsagnsgrundlaget, herunder projektbeskrivelsen, og at vilkårene for tilsagnet om tilskud er blevet overholdt. Er det ikke tilfældet, vil der kunne træffes afgørelse om, at tilsagnet om tilskud helt eller delvist bortfalder.

Efter den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 3, vil der tilsvarende kunne træffes afgørelse om helt eller delvist bortfald af tilsagn i situationer, hvor tilsagnsmotageren eller af denne bemyndigede personer har tilsidesat sine pligter i henhold til den foreslåede § 9, stk. 3, eller regler fastsat i medfør af § 9, stk. 4. Det betyder, at tilsagnsmotager eller af denne bemyndigede personer har tilsidesat sine forpligtelser i forbindelse med kontrol af ordningen, herunder de oplysningsforpligtelser, der fremgår af lovens § 21, og som foreslås udvidet til at omfatte forslaget til kapitel 3 om tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil i administrationen af tilskudsordningerne lægge til grund, at der ikke vil blive udbetalt tilskud, før det projekt, der er givet tilsagn om tilskud til, er gennemført og udgifterne hertil er afholdt, jf. den foreslåede § 8. Hvis den administrerende myndighed (Energistyrelsen) inden udbetaling af tilskuddet, f.eks. efter ansøgning om udbetaling af tilskuddet efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 1, bliver opmærksom på, at de forhold,

der er nævnt i § 10, stk. 1, nr. 1 – 3 foreligger, vil styrelsen træffe afgørelse om, at tilsagnet om tilskud helt eller delvist bortfalder, og der vil herefter ikke eller kun delvist blive udbetalt tilskud.

Hvis de forhold, der er nævnt i stk. 1, nr. 1 – 3, først bliver konstateret efter udbetalingen af tilskuddet – f.eks. i forbindelse med opfølgende kontrol eller i forbindelse med virksomhedens indsendelse af oplysninger eller dokumentation, vil den ansvarlige myndighed, som forventes at blive Energistyrelsen, efter den foreslåede § 10, stk. 2, kunne bestemme, at det udbetalte tilskud helt eller delvist skal tilbagebetales.

Delvist bortfald af et tilsagn eller krav om delvis tilbagebetaling efter stk. 1 og 2 vil f.eks. kunne komme på tale, hvis projektet kun delvist er gennemført i overensstemmelse med projektbeskrivelsen, forudsat at projektet alligevel helt eller delvist har den effekt på energibesparelser og energieffektiviseringer, der lå grund for tilsagnet om tilskud.

Der kan tillige blive tale om situationer, hvor der foreligger særlige omstændigheder, f.eks. omstændigheder, der forhindrer eller gør det uforholdsmæssigt vanskeligt at gennemføre projektet i overensstemmelse med projektbeskrivelsen eller vilkårene i tilsagnet om tilskud. Tilsvarende kan der også være tale om situationer, hvor projektet på mindre væsentlige punkter ikke er gennemført i overensstemmelse med projektbeskrivelsen og vilkårene for tilskud. Der vil skulle gennemføres et konkret skøn i hvert enkelt tilfælde.

Af den foreslåede § 10, stk. 3, fremgår, at ministeren i særlige tilfælde efter ansøgning kan ændre et allerede meddelt tilsagn. Dette vil efter en konkret vurdering også kunne gælde, selvom projektet er igangsat. Ændringer vedrørende et meddelt tilsagn vil blandt andet kunne indebære, at projektets udformning ændres, eller at dele af projektet udgår. Sådanne ændringer må ikke blive så omfattende, at projektet ikke længere i det væsentlige kan anses for indeholdt i den oprindelige projektansøgning. Det ændrede projekt skal være udformet på en sådan måde, at det selvstændigt ville kunne have opfyldt betingelserne for at opnå tilsagn (pris pr. kWh), hvis der var blevet ansøgt om det fra starten. Der vil i ansøgninger om projektændringer skulle angives en tilstrækkelig begrundelse for, hvorfor projektet ikke længere ønskes gennemført som forudsat i den oprindelige ansøgning. En ændringsansøgning vil ikke kunne medføre en forhøjelse af det oprindeligt meddelte tilsagnsbeløb. Det vil være et væsentligt kriterium for helt eller delvist at kunne imødekomme ansøgningen om at ændre det meddelte tilsagn, at det oprindelige projekts målsætning om energieffektiviseringen eller energibesparelsen helt eller delvist vil kunne gennemføres.

Det vil f.eks. kunne tillades, at en ny fysisk eller juridisk person kan indtræde i et allerede meddelt tilsagn i stedet for den oprindelige tilsagnsmotager, også selv om projektet er igangsat. Her tænkes eksempelvis på virksomhedsoverdragelser eller lignende tilfælde, hvor det forpligtede retssub-

jekt ændrer identitet, eksempelvis ved generationsskifte eller fusioner af virksomheder, samt situationer, hvor f.eks. en tilskudsberettiget bygningssejer ved salg overdrager den pågældende bygning. Også betingelser og vilkår i meddelte tilsagn vil kunne ændres, f.eks. den fastsatte tidsfrist for afslutning af projektet og indsendelse af udbetalingsansøgning, hvor force majeure lignende omstændigheder gør sig gældende, som eksempelvis brand i virksomheden eller meget alvorlig sygdom. Det vil i hvert enkelt tilfælde bero på en konkret vurdering.

Ved overskridelse af frister for anmodning om udbetaling kan det i særlige tilfælde efter begrundet skriftlig ansøgning tillades, at tilskuddet ikke bortfalder. Ved vurderingen af anmodningen lægges vægt på, at projektet opfylder alle yderligere betingelser og vilkår, samt at ansøgning om udbetaling har været forbundet med betydelige vanskeligheder, herunder evt. force majeure lignende hændelser som nævnt ovenfor.

Til nr. 8

I henhold til energisparelovens § 13, stk. 2 og 3, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om nærmere angivne energibesparelsesaktiviteter i offentlige institutioner m.v. som nævnt i lovens § 14.

Af bestemmelsen i § 14, stk. 1, fremgår det, at § 13 gælder for den offentlige forvaltning og for selskaber, institutioner, foreninger m.v., såfremt udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige, regionale eller kommunale midler, eller såfremt de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelse på statens, en regions eller en kommunes vegne. Af bestemmelsen i § 14, stk. 2, fremgår endvidere, at ministeren efter forhandling med finansministeren og social- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at § 13 også skal gælde for virksomheder, der ejes af staten, regioner eller kommuner, eller hvor staten, regioner eller kommuner har bestemmende indflydelse. I medfør af bestemmelsen i § 14, stk. 3, kan ministeren herudover fastsætte regler om undtagelse fra bestemmelserne i § 13.

Bemyndigelserne forudsættes alene anvendt, hvor der efter forhandlinger med de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. eller organisationer, der repræsenterer de nævnte institutioner, jf. § 13, stk. 1, ikke er opnået de ønskede resultater.

Af bemyndigelsesbestemmelsen i § 13, stk. 2, nr. 3, fremgår, at der kan fastsættes regler om, at offentlige institutioner m.v. skal fremme energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering og vedligeholdelse. Bestemmelsen er udmøntet i cirkulære nr. 9015 af 10. januar 2020 om energieffektivisering i statens institutioner, hvoraf der fremgår, at de statslige institutioner ved indkøb af produkter og tjenesteydelser skal overholde de i cirkulæret fastsatte energikrav.

Bestemmelsen i § 13, stk. 2, nr. 3, i energispareloven relaterer sig til implementering af den del af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, der omhandler energikrav ved indkøb af produkter og tjenesteydelser.

Af artikel 6, stk. 1, følger, at medlemsstaterne skal sikre, at deres statslige forvaltning kun køber produkter, tjenesteydelser og bygninger, samt indgår nye lejeaftaler om bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, for så vidt det er i overensstemmelse med omkostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed, bæredygtighed generelt, teknisk egnethed, og at der på området er tilstrækkelig konkurrence.

Endvidere fremgår det af direktivets artikel 6, stk. 3, at medlemsstaterne skal tilskynde offentlige organer, herunder på regionalt og lokalt niveau, til under behørig hensyntagen til deres respektive beføjelser og administrative struktur og med den statslige forvaltning som forbillede kun at købe produkter, tjenesteydelser og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet. Artikel 6 henviser endvidere til direktivets bilag III om energieffektivitetskrav ved statslige indkøb af produkter, tjenesteydelser og bygninger.

Det følger af den foreslåede ændring af § 13, stk. 2, nr. 3, at den gældende bemyndigelse vil præciseres, således at det udtrykkeligt vil fremgå af bemyndigelsesbestemmelsen, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler med krav til offentlige institutioner m.v. om energikrav ved køb af tjenesteydelser.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at den gældende bemyndigelsesbestemmelse allerede rummer begrebet "tjenesteydelser", men at formuleringen af § 13, stk. 2, nr. 3, også udtrykkeligt bør afspejle dette begreb og dermed direktivets ordlyd for, at formuleringen ikke kan give anledning til tvivl om bemyndigelsesens rækkevidde. Med lovforslaget foreslås derfor, at bestemmelsen bliver præciseret, således at det af bestemmelsen udtrykkeligt vil fremgå, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om udførelse af energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., også omfatter køb af tjenesteydelser. Der vil hermed af bestemmelsen udtrykkeligt fremgå, at den udgør hjemmelsgrundlag for at gennemføre de krav, der følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, for så vidt angår energikrav ved den statslige forvaltnings køb af tjenesteydelser, og for energikrav til statslige institutioners køb af tjenesteydelser, der fremgår af cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner.

Det bemærkes, at den brede kreds af omfattede offentlige institutioner m.v., jf. lovens § 14, opretholdes, herunder for at opretholde det brede anvendelsesområde, der følger af cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner, således at energikrav ved indkøb af tjenesteydelser fortsat gælder i forhold til cirkulærets omfattede statsinstitutioner.

Til nr. 9

Energispareloven og bekendtgørelse nr. 1146 af 20. november 2019 om obligatorisk energisyn i store virksomheder indeholder regler om obligatorisk energisyn for store virksomheder. Bestemmelserne om energisyn er fastsat som led i gennemførelsen af forpligtelser i energieffektivitetsdirektivets artikel 8, stk. 4 om, at medlemsstaterne skal sikre, at virksomheder, der ikke er SMV'er (små og mellemstore virksomheder), foretager energisyn.

Det følger af lovens § 15, stk. 1, 1. pkt., at store virksomheder som minimum hvert fjerde år beregnet fra datoen for det foregående energisyn skal lade foretage energisyn på en uafhængig måde ved kvalificerede eksperter. Af stk. 1., 2. pkt., fremgår, at virksomheder som nævnt i bestemmelsens 1. pkt. herudover skal indsende dokumentation til klima-, energi- og forsyningsministeren om det foretagne energisyn.

I henhold til lovens § 15, stk. 3, skal ved store virksomheder forstås, virksomheder, som ikke falder ind under kategorierne mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder i henhold til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder. I medfør af § 16, stk. 1, nr. 1, i loven kan ministeren dog fastsætte regler om præcisering af, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af store virksomheder.

Med ændringen foreslås, at henvisningen i § 15, stk. 3, til § 16, stk. 1, nr. 1 om, at ministeren kan fastsætte regler om præcisering af, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af store virksomheder, fjernes. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at afgrænsningen, der følger af lovens § 15, stk. 3, af de virksomheder, der er omfattet af krav til energisyn, følger den afgrænsning, der er fastsat i energieffektivitetsdirektivet og at afgrænsningen derfor ikke bør kunne præciseres ved bekendtgørelse.

Den foreslåede ændring vil sammenholdt med ophævelsen af bemyndigelsen i § 16, stk. 1, nr. 1, i energispareloven indebære, at afgrænsning, der følger af lovens § 15, stk. 3, af de virksomheder, der ikke er omfattet af krav til energisyn, ikke længere vil kunne præciseres ved bekendtgørelse. Se endvidere de specielle bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10, om ophævelse af bemyndigelsen i § 16, stk. 1, nr. 1, i energispareloven.

Til nr. 10

Det følger af § 16, stk. 1, nr. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren er bemyndiget til at fastsætte regler om præcisering af, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen store virksomheder og dermed som udgangspunkt omfattet af krav om at foretage energisyn.

Det fremgår af forarbejderne til § 16, stk. 1, nr. 1, jf. Folketings Tidende 2013-2014, A, L121 som fremsat, side 21, at det vurderedes mest hensigtsmæssigt at fastsætte de nærmere kriterier for, hvornår en virksomhed er "stor" ved be-

kendtgørelse. Det var således ministeriets opfattelse, at Kommissionens forståelse af en stor virksomhed ikke var entydig. Da den nærmere fastlæggelse heraf i et vist omfang ville basere sig på nationale regler, var vurderingen derfor, at der var behov for at bemyndige ministeren til at kunne fastlægge præcise kriterier.

Bemyndigelsen til at præcisere, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af stor virksomhed blev først udmøntet i bekendtgørelse nr. 846 af 1. juli 2014, om obligatorisk energisyn i store virksomheder. Ifølge bekendtgørelse nr. 1212 af 19. november 2014, er definitionen i dag en virksomhed, der globalt har mindst 250 ansatte opgjort som fuldtidsstillinger og en årlig omsætning på mindst 50 millioner euro eller en årlig balance på mindst 43 millioner euro opgjort efter aflagt årsregnskab. Definitionen gælder også for offentlige virksomheder, der fungerer på markedsvilkår. Det totale antal ansatte, den samlede omsætning og balance for selskabet inklusive datterselskaber og andre virksomheder, hvor virksomheden har over 25 pct. af ejerskabet eller stemmerettighederne, regnes med i virksomhedens størrelse. Beregningen skal foretages i overensstemmelse med Kommissionens henstilling 2003/361/EF, bilag 1, artikel 3-5.

Denne definition er videreført i en efterfølgende ændring af bekendtgørelsen, jf. bekendtgørelsen nr. 1383 af 1. december 2015 og i en nyaffattelse af bekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1382 af 29. november 2018.

Den definition og afgrænsning, der fremgik af bekendtgørelsen, indebar imidlertid, at en del virksomheder, der i henhold til direktivet forudsættes undergivet energisyn, blev undtaget fra energisynsforpligtelsen. Det henvises navnlig til, at der af præciseringen i bekendtgørelsen fremgik, at store virksomheder afgrænsedes til virksomheder, der samlet set både opfyldte kravet til antal ansatte og årlig omsætning eller kravet til antal ansatte og årlig balance. Denne afgrænsning afveg fra direktivets, hvorefter Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder lægges til grund, og hvor det er tilstrækkeligt, at blot kriteriet om antal ansatte eller det finansielle kriterium (årlig omsætning eller årlig balance) er opfyldt.

Afgrænsningen i bekendtgørelsen af, hvilke virksomheder, der er underlagt krav om energisyn, er nu ændret med bekendtgørelse nr. 1146 af 20. november 2019 således, at afgrænsningen af store virksomheder foretages med henvisning til den afgrænsning, der fremgår af § 15, stk. 3 i loven, og den er dermed bragt i overensstemmelse med den afgrænsning, der følger af artikel 8 i energieffektivitetsdirektivet.

Det foreslås herefter, at bemyndigelsen til klima-, energi- og forsyningsministeren i § 16, stk. 1, nr. 1, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om præcisering af, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af store virksomheder, ophæves. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at afgrænsningen, der følger af lovens § 15, stk.

3, af de virksomheder, der er omfattet af krav til energisyn, følger den afgrænsning, der er fastsat i energieffektivitetsdirektivet, og at den derfor ikke bør kunne præciseres ved bekendtgørelse.

Den foreslåede ophævelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren ikke længere vil være bemyndiget til at præcisere den afgrænsning af virksomheder, der i henhold til lovens § 15, stk. 3, ikke er omfattet af krav til energisyn, og at alene virksomheder, der er omfattet af direktivets definition på mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, jf. Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003, vil være undtaget fra krav om energisyn.

Som konsekvens af ophævelsen af § 16, stk. 1, nr. 1, bliver § 16, stk. 1, nr. 2 og 3 til § 16, stk. 1, nr. 1 og 2.

Til nr. 11

Det følger af lovens § 17, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med overholdelse af bestemmelserne i § 15 og regler udstedt i medfør af bestemmelserne i § 16, hvorefter ministeren bl.a. kan træffe afgørelse om, hvorvidt en virksomhed er forpligtet til at foretage energisyn. Endvidere fremgår det af § 17, stk. 2, at ministeren som led i tilsynet kan pålægge virksomheder inden for en af ministeren fastsat frist at få foretaget et energisyn, der opfylder kravene i § 15, stk. 1, og i regler udstedt i medfør af § 16, stk. 1, nr. 2 og 3.

Som konsekvens af ophævelsen af § 16, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, ændres § 17, stk. 2, således at henvisningen til § 16, stk. 2 og 3 bliver til § 16, stk. 1 og 2.

Til nr. 12

Energisparelovens § 21, stk. 1, giver klima-, energi- og forsyningsministeren og Energiklagenævnet hjemmel til at pålægge kollektive energiforsyningsvirksomheder, store virksomheder omfattet af lovens kapitel 5 og virksomheder, institutioner eller organisationer, som er nævnt i § 19, at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i loven, herunder til afgørelser af, om et forhold er omfattet af loven.

Det foreslås, at udvide § 21, stk. 1, hvorefter bl.a. oplysningspligten bliver udvidet til at gælde for tilsagnsmottagere efter det foreslåede kapitel 3. Herefter vil disse forpligtelser også gælde for administrationen af tilskud til de projekter, der er omfattet af den foreslåede § 7, stk. 1. Det vil have den virkning, at tilsagnsmottageren i hele perioden, hvor betingelserne for tilskud efter loven eller regler udstedt i medfør af loven vil skulle opfyldes, vil kunne pålægges at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver som er nævnt i loven. Det betyder, at tilsagnsmottagere omfattet af den foreslåede kapitel 3 vil skulle underrette ministeren eller den,

han bemyndiger hertil, såfremt betingelser eller vilkår for at modtage tilskud ikke længere er opfyldt.

Til nr. 13

Det følger af den gældende energisparelovs § 22, stk. 1, nr. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der meddeler klima-, energi- og forsyningsministeren eller Energiklagenævnet urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader at afgive oplysninger som omhandlet i lovens § 21.

Lovens § 22, stk. 1, nr. 1, foreslås med lovforslaget udvidet således, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der meddeler klima-, energi- og forsyningsministeren eller Energiklagenævnet urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader at afgive oplysninger af betydning for afgørelser truffet i henhold til lovens § 7, stk. 2, eller § 9, stk. 3, eller som omhandlet i lovens § 21.

Overtrædelser foreslås at kunne straffes ved simpel uagtsomhed eller ved en grovere tilregnelsergrad, jf. straffelovens § 19, 2. pkt. Ved fastsættelsen af straffen vil lægges der bl.a. blive lagt vægt på graden af uagtsomhed, og det vil f.eks. være en skærpende omstændighed, hvis overdrivelsen er gennemført groft uagtsomt ved, at der eksempelvis er udvist meget grov sjuusk med dokumentation. Det vil desuden kunne betragtes som en skærpende omstændighed, hvis der har været gentagne overtrædelser. Der vil ikke kunne straffes for forsøg, jf. straffelovens § 21, stk. 3.

Det foreslåede kapitel 3 indeholder hjemmel til at yde tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer. Det vil være en grundlæggende betingelse for, at tilskud kan ydes til tilsagnsmottager på et troværdigt grundlag, at der er størst mulig sikkerhed for, at projektet beror på en retvisende dokumentation.

Det er således Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at tilskudsadministrationen skal bero på et troværdigt og retvisende grundlag, så der er størst mulig sikkerhed for en sikker forvaltning. Det er vurderingen, at muligheden for at kunne straffe med bøde, vil kunne styrke forvaltningen og troværdigheden af tilskudsordningerne samt have en præventiv effekt. Bødestraf vurderes at være den mest passende og hensigtsmæssige sanktionsform. Bødestrafen skal stå i rimeligt forhold til overtrædelserne, være proportional og have afskrækkende virkning.

Den foreslåede udvidelse af strafbestemmelsen vil have betydning for overtrædelser af den foreslåede § 9, stk. 3, samt i henhold til lovens § 22, stk. 2, for så vidt angår regler fastsat i medfør af den foreslåede § 7, stk. 2.

Den foreslåede straffehjemmel i energisparelovens § 22, stk. 1, nr. 1, forventes på tilstrækkelig vis at kunne kompletten-

tere energisparelovens § 22, stk. 2, hvorefter der i regler, der udstedes i henhold til loven kan fastsættes bødestraf for overtrædelser i reglerne eller vilkår og påbud udstedt i henhold til reglerne, dvs. for reglerne fastsat med hjemmel i den foreslåede § 7, stk. 2.

Det fremgår således af den foreslåede § 7, stk. 2, at ministeren kan fastsætte regler om bl.a. den dokumentation, der skal tilvejebringes for at opnå tilsagn. Det foreslås, at det kan straffes med bøde, når en ansøger har opgivet urigtige eller vildledende oplysninger, f.eks. hvis fotodokumentation ikke er retvisende i forhold til det tilsagnsberettigede projekt eller er direkte misvisende. Tilsvarende foreslås, hvis tilsagnsmottager ikke varetager sin underrettningspligt og dermed fortier oplysninger af betydning for ansøgningen om tilsagn eller udbetaling af tilskud.

Formålet med at strafsanktionere overtrædelse af den foreslåede § 7, stk. 2, er bl.a. at afskrække fra at overdrive beregninger eller bruge forkerte tal eller være vidende om, at en rådgiver har opgivet urigtige eller vildledende oplysninger. Dette gør sig også gældende for fakturaer for støtteberettigede omkostninger.

Det fremgår af den foreslåede § 9, stk. 3, at tilsagnsmottager og af denne bemyndigede personer skal yde den fornødne vejledning og hjælp ved kontrollens gennemførelse og på begæring skal udlevere eller indsende det i bestemmelsens stk. 2 nævnte materiale til ministeren eller personer, der er særligt bemyndiget dertil. Det foreslås, at der kan straffes med bøde, hvor tilsagnsmottager har tilsidesat pligter i medfør af denne bestemmelse, herunder hvis der ikke på begæring er fremvist de relevante dokumenter, f.eks. regnskaber, eller relevante dokumenter er blevet tilbageholdt.

Strafmuligheden skal ses i sammenhæng med muligheden for den foreslåede § 10 om, at ministeren under visse omstændigheder kan bestemme, at tilsagn om tilsagn helt eller delvist kan bortfalde og evt. udbetalt tilskud skal tilbagebetales.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at *fodnoten* til lov om fremme af energibesparelser i bygninger titel affattes på ny, så den indeholder en opdateret oversigt over alle gældende EU-forskrifter, som udgør lovens EU-retlige baggrund.

Den ændrede affattelse skyldes vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, samt vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2002/EU af 11. december 2018 om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet.

Til nr. 2

Den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 4, stk. 2, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger fastsætter regler om gyldigheden af energimærkninger. Bestemmelsen indeholder hjemmel til, at Energistyrelsen kan fastsætte gyldighedsperioden for energimærkning på op til 10 år, og blev indsat i lov nr. 585 af 24. juni 2005 om fremme af energibesparelser i bygninger.

Af forarbejderne fremgår det, at formålet med § 4, stk. 2, er at fastsætte, hvor lang en tidsperiode energimærkningen skal gælde, jf. Folketingstidende 2004-05, tillæg A, L136 som fremsat s. 5806. Derimod fremgår det ikke, at der er bemyndigelse til at fastsætte betingelser for gyldigheden ud over det, der fremgår af § 4, stk. 3 og 4. Det følger af § 4, stk. 3, at en energimærkning mister sin gyldighed, såfremt der er gennemført tilbygninger eller andre ændringer, som i væsentligt omfang påvirker bygningens energimæssige ydeevne. Af § 4, stk. 4, følger det, at energimærkningens gyldighed kan gøres afhængig af, at energimærkningen er indberettet til et register af virksomheder eller personer, der er berettigede til at udarbejde energimærkninger.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen i § 4, stk. 3, 2. pkt. at klima-, energi- og forsyningsministeren vil blive bemyndiget til at fastsætte regler om, hvornår energimærkningen mister sin gyldighed.

Lovforslaget lægger ikke op til, at ændre på klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse til at fastlægge, hvornår tilbygninger eller ændringer i væsentligt omfang påvirker bygningens energimæssige ydeevne, så det medfører at energimærkningen mister sin gyldighed. Forslaget er derfor tiltænkt som en udvidelse af bemyndigelsesbestemmelsen.

Med den foreslåede udvidelse vil der kunne fastsættes regler for, hvornår energimærkningen mister gyldigheden. Det vil bl.a. gøre sig gældende i forhold til indholdet af energimærkningen, også i de tilfælde, hvor der hverken er sket tilbygninger eller andre ændringer på bygningen.

Hensigten er at understøtte tilliden til kvaliteten i energimærkningsordningen samt sikre retvisende energimærkninger og data af høj kvalitet.

Den foreslåede udvidelse af bemyndigelsen forventes særligt at ville omfatte tilfælde, hvor energimærkninger er mangelfulde eller giver et misvisende billede af bygningens energimæssige tilstand, og hvor energimærkningen ikke kan berigtiges, f.eks. fordi det certificerede energimærkningsfirma ikke længere eksisterer, og dermed ikke kan berigtige energimærkningen. Energimærkninger, som ikke er retvisende, vil først forsøges rettet gennem berigtigelse.

Berigtigelse af energimærkninger er imidlertid ikke altid muligt, herunder særligt hvis det certificerende energimærkningsfirma, som har udarbejdet energimærkningen ikke længere er certificeret. Det er alene certificerende energimærk-

ningsfirmaer, der efter de gældende regler, må indberette energimærker, samt berigtige egne udarbejdede energimærkninger. Endvidere vil det i situationer, hvor energimærkninger ved en fejl er indberettet på den forkerte adresse, også være relevant at gøre det pågældende energimærkning ugyldig, samt i andre lignede tilfælde.

Med forslaget vil energimærkninger kunne blive gjort ugyldige i de tilfælde, hvor myndigheden i forbindelse med den almindelige sagsbehandling bliver opmærksom på, at energimærkningen er misvisende eller mangelfuld, og ikke kan blive retvisende ved berigtigelse, f.eks. fordi der ikke findes et ansvarligt certificeret energimærkningsfirma.

Til nr. 3

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger fremgår det af § 12, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at projekterende og udførende af et nybyggeri skal levere den fornødne dokumentation for nybyggeriet til den energikonsulent, som ejeren af bygningen har indgået aftale med om energimærkning af bygningen.

Efter gældende ret er ansvaret for udarbejdelse af energimærkninger som udgangspunkt hos certificerede virksomheder og ikke energikonsulenter.

Bemyndigelsen er i dag udmøntet i bekendtgørelse nr. 793 af 7. august 2019 om energimærkning af bygninger. Efter gældende ret er ansvaret for udarbejdelse af energimærkninger som udgangspunkt hos certificerede virksomheder og ikke energikonsulenter.

Hjemmelsgrundlaget for udmøntningen har været uklart, og for at sikre et klart hjemmelsgrundlag, foreslås bestemmelsen udvidet. Det foreslås, som konsekvens heraf, at »energikonsulent« i § 12, stk. 1, ændres til »virksomhed eller person«.

Den foreslåede ændring vil understøtte, at der kan fastsættes regler for registrerings-, godkendelses- eller beskikkelsesordninger eller ordninger for akkreditering eller akkrediteret certificering for virksomheder eller personer.

I dag udarbejdes energimærkningerne som udgangspunkt af firmaer, der er certificerede efter særlige regler. Med den foreslåede ændring, vil disse virksomheder kunne kræve, at projekterende og udførende af et nybyggeri skal levere den fornødne dokumentation for nybyggeriet til dem, såfremt virksomheden har indgået aftale med bygningsejer om energimærkning af bygningen.

Den foreslåede ændring er en udvidelse af bestemmelsen og burde have fundet sted i forbindelse med lov nr. 389 af 2. maj 2012, om ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger, lov om bygnings- og boligregistrering samt byggeloven. Hensigten bag forslaget er at sikre, at energimærkeordningens tilrettelæggelse og administration løbende kan tilpasses, så der er den rette balance mellem på den ene side en enkel, smidig og ubureaukratisk administration og på den anden side den fornødne kvalitetssikring og kontrol

af energikonsulenterne og virksomhederne, samt deres arbejde.

Til nr. 4

Det følger af § 21 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler med krav til offentlige institutioner og virksomheder m.v., der er nævnt i lovens § 22, stk. 1, om at gennemføre rentable energibesparelser og om at udføre andre nærmere angivne energibesparelsesaktiviteter m.v.

I bestemmelsen i § 22, stk. 1, nævnes 1) den offentlige forvaltning, 2) institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentlige vegne, og 3) virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse.

Af bestemmelsen i § 21, stk. 1, nr. 7, fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., ved indgåelse, forlængelse eller genforhandling af lejeaftale for privatejede bygninger eller dele heraf skal sikre, at det pågældende lejemål opfylder visse energikrav.

Bemyndigelsen er udmøntet i cirkulære nr. 9015 af 10. januar 2020 om energieffektivisering i statens institutioner, hvoraf det fremgår, at der ved statens institutioners indgåelse af lejeaftaler om bygninger skal overholde de energikrav, der er fastsat i cirkulæret.

Bestemmelsen relaterer sig til implementeringen af den del af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, der omhandler energikrav ved indgåelse af lejeaftaler om bygninger. Det følger af artikel 6, stk. 1, at medlemsstaterne skal sikre, at deres statslige forvaltning kun køber produkter, tjenesteydelser og bygninger samt indgår nye lejeaftaler om bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, for så vidt det er i overensstemmelse med omkostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed, bæredygtighed generelt, teknisk egnethed, og at der på området er tilstrækkelig konkurrence. Artikel 6 henviser til direktivets bilag III om energieffektivitetskrav ved statslige indkøb af produkter, tjenesteydelser og bygninger, hvoraf bl.a. energikrav vedrørende køb af bygninger og indgåelse af nye lejeaftaler for bygninger fremgår, jf. energieffektivitetsdirektivets bilag III, litra f.

Endvidere fremgår det af direktivets artikel 6, stk. 3, at medlemsstaterne skal tilskynde offentlige organer, herunder på regionalt og lokalt niveau, til under behørig hensyntagen til deres respektive beføjelser og administrative struktur og med den statslige forvaltning som forbillede kun at købe produkter, tjenesteydelser og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet.

Det foreslås herefter, at bemyndigelsen i § 21, stk. 1, nr. 7, ændres, således at begrænsningen til privatejede bygninger

vil udgå, og det dermed vil fremgå af bemyndigelsesbestemmelsen, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler med krav til indgåelse, forlængelse eller genforhandling af lejeaftale for bygninger eller dele heraf for at sikre, at det pågældende lejemål opfylder visse energikrav. Dette vil således gælde offentlige institutioner og virksomheder m.v., om energikrav ved indgåelse af lejeaftale om bygninger generelt, og bemyndigelsen vil ikke være begrænset til privatejede bygninger. Samtidigt bemærkes det, at den brede kreds af omfattede offentlige institutioner og virksomheder m.v., jf. § 22, stk. 1, opretholdes.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at bemyndigelsen i § 21, stk. 1, nr. 7, er mangelfuld i forhold til at kunne gennemføre energieffektivitetsdirektivets forpligtelser om, at fastsætte høje energikrav ved den statslige forvaltnings indgåelse af lejeaftaler om bygninger. Den gældende bestemmelse er afgrænset til privatejede bygninger, hvilket er en begrænsning i forhold til de forpligtelser, der følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 6 sammenholdt med direktivets bilag III, der finder anvendelse på i forhold til indgåelse af lejeaftaler om bygninger generelt.

Med den foreslåede ændring vil bemyndigelsesbestemmelsen tilpasses til de energikrav, der følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 6 sammenholdt med direktivets bilag III, således at begrænsningen til privatejede bygninger vil udgå af § 21, stk. 1, nr. 7, i loven og det vil fremgå, at bemyndigelsen omfatter fastsættelse af regler om energikrav ved indgåelse af lejeaftale om bygninger generelt. Opretholdelsen af den brede kreds af omfattede offentlige institutioner og virksomheder m.v., jf. § 22, stk. 1, vil føre til, at det brede anvendelsesområde, der følger af cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner vil kunne fastholdes, således at energikrav ved indgåelse af lejeaftale fortsat vil gælde i forhold til cirkulærets omfattede statsinstitutioner.

Til nr. 5

I medfør af § 21 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler med krav til offentlige institutioner og virksomheder m.v. nævnt i lovens § 22, stk. 1, om at gennemføre rentable energibesparelser og om at udføre andre nærmere angivne energibesparelsesaktiviteter m.v.

I bestemmelsen i § 22, stk. 1, nævnes 1) den offentlige forvaltning, 2) institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentlige vegne, og 3) virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse.

Af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 1, fremgår, at medlemsstaterne skal sikre, at deres statslige forvaltning kun køber produkter, tjenesteydelser og bygninger samt indgår nye lejeaftaler om bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, for så vidt det er i overensstemmelse med om-

kostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed, bæredygtighed generelt, teknisk egnethed, og at der på området er tilstrækkelig konkurrence. Artikel 6, stk. 1, henviser til direktivets bilag III om energieffektivitetskrav ved statslige indkøb af produkter, tjenesteydelser og bygninger, hvoraf bl.a. energikrav vedrørende køb af bygninger og indgåelse af nye lejeaftaler for bygninger fremgår, jf. energieffektivitetsdirektivets bilag III, litra f.

Endvidere fremgår det af artikel 6, stk. 3, i direktivet, at medlemsstaterne skal tilskynde offentlige organer, herunder på regionalt og lokalt niveau, til under behørig hensyntagen til deres respektive beføjelser og administrative struktur og med den statslige forvaltning som forbillede kun at købe produkter, tjenesteydelser og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet.

Energieffektivitetsdirektivets forpligtelse om at sikre, at den statslige forvaltning kun køber bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, og om at tilskynde offentlige organer, med den statslige forvaltning som forbillede, kun at købe produkter, tjenesteydelser og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, er gennemført i dansk ret ved cirkulære nr. 9015 af 10. januar 2020 om energieffektivisering i statens institutioner. Bestemmelserne i §§ 21 og 22 er gennemført med hjemmel i lovens § 2 a. Der kan med hjemmel i denne bestemmelse fastsættes regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område. Ud over den generelle hjemmelsbestemmelse, der fremgår af lovens § 2 a, er der imidlertid ingen bestemmelse, der kan udgøre udtrykkelig implementeringshjemmel til energieffektivitetsdirektivets artikel 6 for så vidt angår fastsættelse af energikrav ved offentlige organers køb af bygninger.

Det foreslås herefter af ordensmæssige grunde at indsætte en bemyndigelse i § 21, stk. 1, nr. 8, hvorefter ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om nærmere angivne aktiviteter for offentlige institutioner og virksomheder m.v. som er nævnt i § 22, stk. 1 i loven, udvides til også at omfatte køb af bygninger eller dele af bygninger inden for den statslige forvaltningen, hvorefter det skal sikres, at bygningen opfylder visse energikrav.

I energieffektivitetsdirektivet defineres ”statsforvaltningen” som alle administrative afdelinger, hvis kompetence dækker hele en medlemsstats område”, jf. direktivets artikel 2, nr. 9. Der kan ikke på baggrund af definitionen af statsforvaltning i energieffektivitetsdirektivet udledes en entydig afgrænsning af præcis, hvilke statslige myndigheder, der er omfattet. Det foreslås derfor, at der ved gennemførelsen i cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner af energieffektivitetsdirektivets forpligtelse i artikel 6, for så vidt angår krav om at sikre, at den statslige forvaltning kun køber bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, tages afsæt i en almindelige forståelse af begrebet statslig statsforvaltning. Det vil sige, at alene departementer, styrelser og lign. vil være omfattede, dvs. myndigheder, som ved delegation af opgaver fra ministeren er en del af det almindelige mini-

sterielle hierarki, og hvis kompetence omfatter hele landet. Når lignende myndigheder er medtaget, så skyldes dette, at de enkelte ministerier kan have organiseret sig på en måde, hvor det ikke er entydigt, hvorledes en myndighed skal klassificeres. Det vil være de enkelte ministerier i overensstemmelse med princippet om selvforvaltning i staten, der konkret skal vurdere, hvilke myndigheder inden for deres ressort, som skal betragtes som en del af den statslige forvaltning.

Herudover foreslås det af ordensmæssige grunde at indsætte en bemyndigelse i § 21, stk. 1, nr. 9, hvorefter ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om nærmere angivne aktiviteter for offentlige institutioner og virksomheder m.v. udvides til at omfatte køb af bygninger eller dele af bygninger, der ikke er en del af den statslige forvaltning, hvorefter det tilskyndes til at sikre, at bygningen opfylder visse energikrav.

De foreslåede ændringer vil føre til, at der etableres udtrykkelig implementeringshjemmel til energieffektivitetsdirektivets artikel 6 for så vidt angår fastsættelse af energikrav ved offentlige organers køb af bygninger.

Som konsekvens af indsættelsen af nyt nummer og 8 og 9 i § 21, stk. 1, bliver § 21, stk. 1, nr. 8 og 9 til nummer 10 og 11.

Til nr. 6

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger fremgår det af § 25, stk. 4, 2. pkt., at ejeren og de energikonsulenter eller tekniske eksperter, som for ejeren udfører henholdsvis energimærkning eller kontrol og eftersyn af tekniske anlæg, kan uden yderligere tilladelse anvende disse oplysninger og beregninger i forbindelse med efterfølgende energimærkning eller kontrol og eftersyn m.v. af de tekniske anlæg.

Efter gældende ret er ansvaret for udarbejdelse af energimærkninger som udgangspunkt hos certificerede virksomheder og ikke energikonsulenter. Det foreslås, som konsekvens heraf, at der efter »energikonsulent« i § 25, stk. 4, 2. pkt. indsættes »samt virksomheder, der beskæftiger dem,«.

Den foreslåede ændring understøtter reglerne om, at der vil kunne fastsættes regler for registrerings-, godkendelses- eller beskikkelsesordninger eller ordninger for akkreditering eller akkrediteret certificering for virksomheder eller personer.

I dag udarbejdes energimærkningerne som udgangspunkt af firmaer, der er certificerede efter særlige regler. Med den foreslåede ændring vil disse virksomheder også kunne anvende tidligere registrerede oplysninger og beregninger i forbindelse med energimærkning af bygninger uden yderligere tilladelse i forbindelse med efterfølgende energimærkning

Den foreslåede ændring er en udvidelse af bestemmelsen og burde have fundet sted i forbindelse med lov nr. 389 af 2.

maj 2012. Hensigten bag forslaget er at sikre, at energimærkeordningens tilrettelæggelse og administration løbende kan tilpasses, så der er den rette balance mellem på den ene side en enkel, smidig og ubureaukratisk administration og på den anden side den fornødne kvalitetssikring og kontrol af energikonsulenterne og virksomhederne, samt deres arbejde.

Til nr. 7

Den foreslåede bestemmelse er ny. Det er således efter gældende ret muligt at indgive ansøgninger, anmeldelser, indberetning m.v. til myndighederne efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger på papir, telefonisk, eller ved personligt fremmøde i overensstemmelse med gældende regler.

Efter den foreslåede § 25 a, stk. 1, 1. pkt., får klima-, energi- og forsyningsministeren en generel bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om, at kommunikation om forhold inden for lov om fremme af energibesparelser i bygninger eller af EU-retsakter om forhold omfattet af loven, skal ske digitalt. Dette betyder, at der ved bekendtgørelse kan fastsættes regler om, at borgere og virksomheder har pligt til at kommunikere digitalt med den ansvarlige myndighed.

De ansvarlige myndigheder er de myndigheder, som er tillagt kompetencer efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Det er i første omgang energi-, forsynings- og klimaministeren og Energi-, forsynings- og klimaministeriet. Endvidere er det Energistyrelsen, som i medfør af bekendtgørelse nr. 1068 af 25. oktober 2019 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser har fået tillagt en række af ministerens kompetencer efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Endvidere forudsættes, at der kan fastsættes krav om, at kommunikation mellem borgere eller virksomheder og Energiklagenævnet skal foregå digitalt. Energiklagenævnet henhører under Erhvervsministeriet, hvorfor klima-, energi- og forsyningsministeren derfor fastsætter regler for Energiklagenævnet efter nærmere forhandling med erhvervsministeren.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan anvende bestemmelsen i § 25 a, stk. 1, 2. pkt., til at fastsætte regler om anvendelse af et bestemt digitalt system inden for lovens område, eksempelvis ved at anvende bestemmelsen til at fastsætte regler om pligtsmæssig brug af et digitalt system i ansøgningssager, anmeldelser, indberetninger m.v. og at svaret fra myndigheden, sendes digitalt.

Med digitalt system menes, at der kan laves regler om brug af bestemte digitale systemer, herunder selvbetjeningsløsninger, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende

Klima-, energi- og forsyningsministeren skal efter § 25 a, stk. 1, 3. pkt., fastsætte regler om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse personer og virksomheder, når der fast-

sættes regler om digital kommunikation. Fritagelse kan ske, hvis der foreligger særlige personlige eller virksomhedsmæssige forhold. Derudover vil situationer, såsom IT-nedbrud eller anden lignende force majeure begivenhed også kunne medføre fritagelse.

Det bemærkes dog, at en fritagelse fra tilslutning til Digital Post fra offentlige afsendere adskiller sig fra fritagelse fra en konkret digital selvbetjeningsløsning. Fritagelse fra Digital Post giver ikke adgang til en generel fritagelse fra digitale selvbetjeningsløsninger. Fritagelse fra brug af en digital selvbetjeningsløsning er en konkret afgørelse i det enkelte tilfælde.

Hvis den enkelte offentlige myndighed i det konkrete tilfælde vurderer, at der foreligger særlige forhold, der gør, at visse borgere eller virksomheder ikke kan anvende den digitale selvbetjeningsløsning, skal myndigheden anvise, hvordan borgere eller virksomheder i stedet skal indgive en ansøgning, anmeldelse m.v. Særlige forhold kan eksempelvis være særlige handicap, manglende digitale kompetencer, visse socialt udsatte borgere, sprogvanskeligheder m.v., der gør, at borgere eller virksomheder ikke kan ansøge digitalt. Der er tale om en vurdering fra henvendelse til henvendelse, som foretages uafhængigt af, om borgeren eller virksomheden er tilsluttet til Digital Post.

Det forhold, at en virksomhed eller en person oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende selv at overvinde, kan ikke føre til undtagelse fra pligten til digital kommunikation.

IT-problemer (nedbrud, midlertidig kapacitetsnedgang m.v.) kan betyde, at en digital meddelelse ikke kan afleveres til myndigheden. Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den gøres tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt.

Det følger af det EU-retlige effektivitetsprincip, at medlemsstaterne i deres nationale lovgivning ikke må fastsætte regler, der i praksis gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der følger af EU-retten. I de tilfælde, hvor der f.eks. stilles krav om anvendelse af en dansk digital signatur, og det vurderes at være i strid med EU-retten, vil udenlandske virksomheder og borgere blive undtaget fra at kommunikere digitalt med de danske myndigheder.

Med den foreslåede § 25 a, stk. 1, 4. pkt., gives der mulighed for, at der i forbindelse med fastsættelsen af regler om obligatorisk digitalselvbetjening kan fastsættes regler om klageadgang, der afviger fra den klagestruktur, der i øvrigt gælder på det enkelte område. Der vil bl.a. kunne fastsættes regler om, at klagen først skal sendes til myndigheden, der

har truffet afgørelse, med henblik på, at myndigheden vurderer, om afgørelsen skal ændres, eller om afgørelsen skal oversendes til den overordnede myndighed med en udtalelse. Ministeren vil ligeledes efter bestemmelsen kunne fastsætte regler om, at afgørelser truffet af en underordnet myndighed, herunder afvisning af henvendelser, meddelelser mv., der ikke er indgivet via den digitale selvbetjeningsordning, ikke kan påklages til anden forvaltningsmyndighed. I et sådant tilfælde vil myndighedens afgørelser være den endelige administrative afgørelse i sagen. Muligheden for at fastsætte særlige klageregler, herunder afskære klageadgangen, knytter sig alene til klager over afgørelser mv. truffet i medfør af regler udstedt efter den foreslåede § 25 a, stk. 1, 4. pkt., samt den sagsbehandling, der knytter sig hertil. Bestemmelsen giver således ikke mulighed for at afskære klageadgang, der i øvrigt følger af lovgivningen.

I det foreslåede § 25 a, stk. 2, fastsættes det, hvornår en digital meddelelse anses for at være kommet frem.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden dvs. når myndigheden har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det er således uden betydning, om eller hvornår myndigheden gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt være tilgængelig for en myndighed på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle eller læse meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i modtagessystemet eller i et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En ansøgning, anmeldelse, indberetning m.v., der er tilgængelig i myndighedens system eksempelvis klokken 23:59 den 30. november, er således kommet frem den 30. november, uanset at der ikke fysisk sidder en medarbejder i myndigheden, og gør sig bekendt med meddelelsen på dette tidspunkt, der ligger uden for normal arbejdstid/åbningstid. Det kan med digital selvbetjening præcist registreres, hvornår en ansøgning, anmeldelse, indberetning m.v. er kommet frem. Hvorvidt fremkomsten er rettidig må bedømmes efter de gældende forvaltningsretlige regler og eventuelle tidsfrister fastsat i eller i medfør af særlovgivningen. I de tilfælde, hvor myndigheden har behov for at gøre sig bekendt med en meddelelse inden et bestemt tidspunkt, må der fastsættes en tidsfrist, der indeholder såvel en dato som et præcist klokkeslæt for, hvornår anmeldelsen skal være indgivet for at være kommet frem rettidigt.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke komme borgeren til skade, at en ansøgning eller indberetningen m.v.

modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En sådan bestemmelse er blandt andet relevant i forhold til ansøgningsfrister og forældelse m.v. Der bør fra myndighedernes side udvises fleksibilitet i forhold til at udsætte frister en rimelig tid, hvis it-problemerne opstår tæt på fristen for indgivelse af en meddelelse.

Den offentlige myndighed vil, som tilfældet er i dag, skulle sikre, at en ansøgning, anmeldelse, indberetning eller lignende, der indgives til en forkert offentlig myndighed, henvises til den rette myndighed, jf. forvaltningslovens regler herom. Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2. om baggrunden for bestemmelsen.

Til nr. 8

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger fremgår det af § 28, stk. 2, nr. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at netvirksomheder efter lov om elforsyning, naturgasdistributionsselskaber efter lov om naturgasforsyning og kollektive forsyningsanlæg efter lov om varmforsyning skal stille oplysninger om registrerede energiforbrug m.v. for en bygning til rådighed for energikonsulenter, der har indgået aftale om udarbejdelse af energimærkning for en bygning.

Efter gældende ret er ansvaret for udarbejdelse af energimærkninger som udgangspunkt hos certificerede virksomheder og ikke energikonsulenter. Det foreslås, som konsekvens heraf, at »energikonsulenter« i § 28, stk. 2, nr. 1, ændres til »virksomheder eller personer«.

Den foreslåede ændring understøtter reglerne om, at der kan fastsættes regler for registrerings-, godkendelses- eller beskikkelsesordninger eller ordninger for akkreditering eller akkrediteret certificering for virksomheder eller personer.

I dag udarbejdes energimærkningerne som udgangspunkt af firmaer, der er certificerede efter særlige regler. Med den foreslåede ændring vil disse virksomheder også kunne kræve, at netvirksomheder og naturgasdistributionsselskaber og kollektive forsyningsanlæg skal stille oplysninger om registrerede energiforbrug m.v. for en bygning til rådighed for dem, såfremt de har indgået aftale om udarbejdelse af energimærkning for en bygning.

Den foreslåede ændring er en udvidelse af bestemmelsen og burde have fundet sted i forbindelse med lov nr. 389 af 2. maj 2012. Hensigten bag forslaget er at sikre, at energimærkeordningens tilrettelæggelse og administration løbende kan tilpasses, så der er den rette balance mellem på den ene side en enkel, smidig og ubureaukratisk administration og på den anden side den fornødne kvalitetssikring og kontrol af energikonsulenterne og virksomhederne, samt deres arbejde.

Til § 3

Med lov nr. 129 af 25. februar 1998 om statstilskud til produktrettede energibesparelser, som ændret ved lov nr. 1516 af 27. december 2009 blev der i finansårene 2009 til 2011 ydet tilskud til fremme af varmepumper, kampagner til fremme af energibesparelser i bygninger og tilskud til en skrotningsordning, hvori ineffektive oliefyre blev skrottet og erstattet med mere effektive opvarmningssystemer. Beløbsrammen for denne ordning var fastsat på de årlige finanslove for de omfattede år.

Loven var et led i opfølgningen af den daværende regerings energihandlingsplan Energi21, som indeholdt mål for CO₂ reduktionen i 2005 på 20 pct. samt ændringer som følge af en energiaftale fra 2008. Hovedformålet med reglerne var at begrænse CO₂-udledningen ved at give tilskud til produkter, som kunne medføre varmebesparelser og el-besparelser i alle typer bygninger, dvs. blandt andet boliger og offentlige institutioner.

Der ydes ikke længere tilskud efter loven, idet den tilskudsordning, som loven danner ramme om, ikke er blevet forlænget ud over finansåret 2011.

Da der med den foreslåede hjemmel i energisparelovens forslag til § 7, stk. 1, bl.a. kan gives mulighed for at yde tilskud til skrotning af ineffektive oliefyre til fordel for mere energieffektive opvarmningssystemer, vil denne del af lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser delvist blive videreført i den foreslåede energisparelov. Af hensyn til regelsaneringshensyn skønnes det mest hensigtsmæssigt at opheve lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser.

Det er Klima- Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse. Det foreslås derfor at lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser af hensyn til regelsanering opheves.

Til § 4

Lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 84 af 3. februar 2000, hjemler, at der kan etableres tilskudsordninger til at fremme besparelser og effektivisering af erhvervslivets energianvendelse.

Loven er vedtaget som en opfølgning på et beslutningsforslag B 52, jf. Folketingstidende 1990-91 (1. samling), tillæg A, side 3607, med det formål at nedbringe CO₂-udledningen og er en del af en lovpakke om justering af den grønne afgiftspakke for erhvervslivet.

Efter loven kan der ydes tilskud i form af op til 30 pct. af investeringsomkostningerne til projekter, der førte til energidnyttelse eller energibesparelser i erhvervslivets energianvendelse. Tilskud kunne ydes til alle landplacerede erhvervsvirksomheder og fiskefartøjer, men dog ikke transportmidler.

Der ydes ikke længere tilskud efter loven, idet bevillingerne til den tilskudsordning, som loven danner ramme om, ikke er blevet forlænget ud over finansåret 2001.

Det er Klima- Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har været koblet til tidligere politiske aftaler og delvist erstattes af forslaget om ændringen af energispareloven, samt udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse. Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder af hensyn til regelsanering ophæves.

Til § 5

Lov nr. 3 af 3. januar 1992 om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler, som ændret ved lov nr. 143 af 3. marts 1992, om ændring af visse ikrafttrædelsestidspunkter i CO₂-pakken, hjemler, at der kan ydes tilskud til anlægsaktiviteter som led i omstillingen fra kulfyrede fjernvarmeværker til naturgasbaseret decentral kraftvarme og til fremme af anvendelsen af biobrændsler i områder, hvor der ikke er udlagt til kul- eller naturgasbaseret kraftvarme eller affaldsforbrænding. Af bemærkninger til loven fremgår at tilskudsordningen var forventet at gælde i en periode på 5 år fra projektets begyndelse, jf. Folketingstidende 1991-92, tillæg A, spalte 2067, men blev forlænget, primært med fokus på støtte til fremme af biobrændsler.

Loven blev vedtaget som en del af en lovpakke, der fulgte op på beslutningsforslag B 52 jf. Folketingstidende 1990-91 (1. samling), tillæg A, side 3607, i 1992, som pålagde regeringen en række tiltag, der havde til formål at nedbringe CO₂-udledningen.

Loven dækker efter sit indhold som udgangspunkt over en bevilling fra 1992 til 1996, og en forlængelse af ordningen fra 2000 til 2002. Der har ikke senere været behov for en fornyelse af denne støtteordning, og der ydes således ikke længere tilskud efter loven.

Det er Klima- Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at loven energipolitisk ikke længere er tidssvarende og har udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse. Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsel af regelsaneringshensyn ophæves.

Til § 6

Lov nr. 4 af 3. januar 1992 om statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet, som ændret ved lov nr. 143 af 3. marts 1992, om ændring af visse ikrafttrædelsestidspunkter i CO₂-pakken, giver mulighed for at tilskud til projekter forbundet med udbygningen af fjernvarmenettet.

Tilskuddet kunne ydes til selskaber, der ejer eller driver fjernvarmenet, herunder også kommunale forsyningsselska-

ber med op til 50 pct. for renovering af anlæg og op til 100 pct. ved nyanlæg.

Lovens formål var at fremskynde færdiggørelsen af fjernvarmenettet. Efter loven kunne der ydes tilskud til projekter forbundet med udbygningen af fjernvarmenettet. Tilskuddet kunne ydes til selskaber, der ejer eller driver fjernvarmenet, herunder også kommunale forsyningsselskaber med op til 50 pct. for renovering af anlæg og op til 100 pct. ved nyanlæg. Tilskudsordningen var tidsbegrænset på 6 år og havde senest bevilling på finansloven 1998.

Idet loven efter sit indhold, som dækker over en bevilling fra 1992 til 1998, og idet der ikke senere har været behov for en fornyelse af denne støtteordning, må loven anses for at have udtømt sit indhold.

Det er Klima- Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse, da der ikke har været bevillinger til loven på finansloven siden 1998, og da disse i henhold til den bagvedliggende politiske aftale skulle være tidsbegrænsede til 6 år. Det foreslås derfor, at love om statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet af regelsaneringshensyn ophæves

Til § 7

Lov nr. 5 af 3. januar 1992 om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme, som ændret ved lov nr. 128 af 25. februar 1998, om ændring af lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger og lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme (Tilskudsudbetaling, arbejdets igangsættelse m.v.), er en del af en lovpakke som opfølgning på beslutningsforslag B 52 i 1992, jf. Folketingstidende 1990-91 (1. samling), tillæg A, side 3607. Loven hjemler, at der kan gives tilskud til installation af centralvarme og varmt brugsvand i boliger opført før 1950 uden vandbaseret opvarmningssystem med henblik på at gøre det muligt at tilslutte boligen til kraftvarmeforsyning. Tilskud kunne kun ydes til boliger anvendt som helårsbeboelse, og det var betinget af, at boligen var beliggende i et område udlagt til kraftvarmeforsyning efter bestemmelser i lov om varmeforsyning.

Efter bemærkningerne til loven var støtteordningen tidsbegrænset til 10 år, jf. Folketingstidende 1991-92, tillæg A, spalte 2085, og den seneste bevilling til loven blev givet ved finansloven for 2001.

Idet loven efter sit indhold, dækker over en 10 årig periode med i udløb 2001, og fordi der ikke senere har været behov for en fornyelse af denne støtteordning, må loven anses for at have udtømt sit indhold.

Det er Klima- Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse. Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til omstilling af ældreboliger til kraftvarme af regelsaneringshensyn ophæves.

Til § 8

Lov nr. 1050 af 23. december 1992 om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger, som ændret ved lov nr. 128 af 25. februar 1998, om ændring af lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger og lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme (Tilskudsudbetaling, arbejdets igangsættelse m.v.), og lov nr. 1087 af 13. december 2000, om ændring af lov om social pension, lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love, har til formål at gennemføre energibesparende foranstaltninger i boliger, der bebos af pensionister, som modtager personligt tillæg til betaling af varmeudgifter (varmetillæg) efter lov om social pension. Tilskuddet udgør 50 pct. af udgifterne til de energibesparende foranstaltninger i pensionisten bolig. Tilskudsberettiget modtager kan både være pensionisten selv eller ejeren af boligen, som udlejes til pensionisten. Det er en betingelse for tilskuddet, at der anbefales en energibesparende foranstaltning om rumopvarmning og varmt i en energiplan for bygning efter lov om fremme energi- og vandbesparelser i bygninger.

Der har ikke været afsat bevillinger til loven på finansloven siden 2003. Der ydes således ikke længere tilskud efter loven.

Idet loven ikke har haft bevillinger tilknyttet siden 2003, må loven anses for at have udtømt sit indhold.

Det er Klima- Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at loven delvist erstattes med muligheden for at søge tilskud i medfør af den foreslåede ændring af energispareloven, og at den har udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse, bl.a. da den ikke har haft en bevilling tilknyttet siden 2003. Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger som led i en regelsanering ophæves. Loven vurderes at have haft et socialpolitisk sigte, som i dag kan håndteres i anden lovgivning.

Til § 9

Lov nr. 420 af 1. juni 1994 om statstilskud til fremme tilslutning af kulkraftvarme har til formål at øge rentabiliteten af kraftvarmeforsyningsvirksomhederne. Loven hjemler, at der kan gives tilskud til forsyningsvirksomhederne, som skal benytte tilskuddet til at give forbrugerne en besparelse. Tilskuddet gives som en kompensation for forhøjelsen af kulafgiften. Det fremgår af bemærkninger til loven, at ordningen forventes at ophøre ved udgangen af år 2000, jf. Folketingstidende 1993-94 (1. samling), tillæg A, spalte 7465.

Der har ikke været afsat bevillinger til loven på finansloven siden år 2000, og der ydes således ikke længere tilskud efter loven. Idet loven ikke har haft bevillinger tilknyttet siden 2000, må loven anses for at have udtømt sit indhold.

Det er Klima- Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse og ikke længere ligger inden for rammerne af regeringens politiske målsætninger. Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til fremme tilslutning af kulkraftvarme som led i en regelsanering ophæves.

Til § 10

Lov nr. 407 af 14. juni 1995 om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger indfører et tilskud til at fremme omstillingen af elopvarmede bygninger til centralvarme i områder, hvor der ikke er mulighed for kollektiv forsyning. Tilskuddet kan bl.a. andet gives ved installation af centralvarmeanlæg, vandbaseret radiatorsystem og varmt vand i bygninger, som er elopvarmede. Tilskuddet gives til energiforbrugeren, som eksempelvis kunne være ejere af privat bolig eller staten, hvis bygningen er til offentlig brug. Det fremgår af bemærkninger til loven, at ordningen forventedes at ophøre 1999 og vare i alt fem år, jf. Folketingstidende 1994-95, tillæg A, side 2802.

Der har ikke været afsat bevillinger ud over det forventede, og seneste bevilling til loven er på finansloven år 1999. Der ydes således ikke længere tilskud efter loven.

Idet loven ikke har haft bevillinger tilknyttet siden 2000, må loven anses for at have udtømt sit indhold.

Det er Klima- Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse. Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger som led i en regelsanering ophæves.

Til § 11

Lov nr. 1024 af 23. december 1998 om statstilskud til forskning og teknologisk udvikling på energiområdet hjemler en tilskudsordning, som yder tilskud til energiforskningsprojekter og teknologiske udviklingsprojekter inden for energiområdet. Tilskud er ydet særligt med henblik til udvikling af nye energikilder, fremme bedre og renere energiudnyttelse, forbedring af efterforsknings- og energiindvindingsmetoder samt energibesparelser.

Der har senest været bevilling til loven på finansloven i 2007. Efter samme anmærkning på efterfølgende finanslove er der givet bevillinger efter lov nr. 555 af 6. juni 2007 om et Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram. Der er således ikke bevilling til lov om statstilskud til forskning og teknologisk udvikling på energiområdet og gives midler til energiforskning efter anden lovgivning.

Det er Klima- Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse. Idet loven ikke har haft bevillinger tilknyttet siden 2007 og der ydes tilskud til udvikling, demonstration

og markedsintroduktion efter anden lovgivning, må loven anses for at have udtømt sit indhold.

Det foreslås derfor, at lov om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger som led i en regelsanering ophæves.

Til § 12

Efter afskrivningslovens § 44, stk. 1, nr. 4, kan udgifter til anskaffelse af aktiver straksafskrives, hvis udgiften helt eller delvist er betalt af tilskud, der er ydet efter lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 44, stk. 1, nr. 4, ophæves. Forslaget er en følge af, at lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 4.

Til § 13

Til nr. 1

Efter ligningsloven § 7 F, stk. 1, nr. 3, skal tilskud efter lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme ikke medregnes til den skattepligtige indkomst.

Det foreslås at ophæve bestemmelsen, da lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme reglerne foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 7.

I stedet foreslås som en ny bestemmelse indsat en nyaffattet bestemmelse i ligningslovens § 7 F, stk. 1, nr. 3. Efter den nyaffattede bestemmelse foreslås, at tilskud til private bygningsejere, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse, samt til energimærkning af bygningen anvendt som dokumentation ved ansøgning om tilskud til sådanne energibesparelser- og energieffektiviseringsprojekter, efter § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget, ikke vil skulle medregnes til den skattepligtige indkomst.

Det omhandlede forslag om tilskud vil blive ydet som led i en tilskudsordning, der udmønter energiaftale af 2018, for så vidt angår bygninger og vil udgøre tilskud ydet til private bygningsejere. Baggrunden for den foreslåede skattefritagelse er, at det ydes for at tilskynde bygningsejere til gennemførelse af energiforbedringstiltag. En beskatning af det foreslåede tilskud må forventes at forringe tilskyndelsen hertil. Det foreslåede tilskud er således fastsat ud fra en forudsætning om, at det ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst.

Den foreslåede skattefritagelse vil omfatte tilskudsmodtagere efter den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af energibesparelser i energiforbruget, dvs. private bygningsejere, hvor bygningen anvendes til helårsbeboelse, herunder stuehuse, parcelhuse, rækkehuse og etageejendomme, inkl. ejerlejlighedsforeninger, andelsboligforeninger og private

udlejningsejendomme. Fritidshuse vil ikke være omfattet af den foreslåede tilskudsordning.

Der henvises herudover til bemærkningerne til den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget.

Hvis det foreslåede tilskud ydes til personer, der driver erhvervmæssig virksomhed i de nævnte bygninger, vil udgifter m.v., der svarer til de skattefrie tilskud ikke kunne fradrages ved indkomstopgørelsen eller medregnes i afskrivningsgrundlaget for virksomheden. Det følger af reglen i ligningslovens § 7 F, stk. 2.

Den foreslåede skattefritagelse af tilskud til private bygningsejere, efter § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget er fremtidssikret i den forstand, at skattefritagelsesbestemmelsen vil omfatte de nævnte tilskud efter lov om fremme af besparelser i energiforbruget, uanset om den underliggende puljefinansiering evt. fornyes.

Det bemærkes, at der med forslaget ikke vil kunne foretages fradrag efter BoligJobordningen for arbejde, hvortil der er ydet tilskud efter andre offentlige støtteordninger, jf. ligningslovens § 8 V, stk. 6. Tilskudsmodtagere vil således ikke kunne foretage fradrag efter BoligJobordningen for arbejde, hvortil der er ydet skattefrit tilskud efter lov om fremme af besparelser i energiforbruget.

Til nr. 2

Efter ligningsloven § 7 F, stk. 1, nr. 4, skal tilskud efter lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger, ikke medregnes til den skattepligtige indkomst.

Efter ligningsloven § 7 F, stk. 1, nr. 5, skal tilskud efter lov om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger ikke medregnes til den skattepligtige indkomst.

Det foreslås at ophæve reglerne i ligningslovens § 7 F, stk. 1, nr. 4 og 5, som følge af de foreslåede ophævelser af lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger og lov om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger, jf. lovforslagets § 8 og § 10.

Til nr. 3

Efter ligningsloven § 7 F, stk. 1, nr. 8, skal tilskud til forbrugere til køb og installation af energieffektive produkter og til fjernvarmetilslutning som nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2 og 5, i lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser ikke medregnes til den skattepligtige indkomst.

Det foreslås at ophæve reglerne i ligningslovens § 7 F, stk. 1, nr. 8, som følge af den foreslåede ophævelse af lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser, jf. lovforslagets § 3.

Til nr. 4

Efter ligningsloven § 7 F, stk. 3, skal kompensation i henhold til lov om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme, ikke medregnes til den skattepligtige indkomst.

Det foreslås at ophæve reglerne i ligningslovens § 7 F, stk. 3, som følge af den foreslåede ophævelse af lov om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme, jf. lovforslagets § 9.

Til § 14

Det foreslås med § 14, stk. 1, at loven, som er erhvervsrettet, træder i kraft den 1. juli 2020 med henblik på at sikre overensstemmelse med ikrafttrædelsestidspunktet for øvrig erhvervsrettet lovgivning, der som udgangspunkt træder i kraft den 1. januar eller den 1. juli.

Det foreslås i stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets § 1, nr. 5, som er energisparelovens formålsbestemmelse, og § 1, nr. 7, der er ophæng for de foreslåede tilskudsordninger. Det foreslås endvidere, at ministeren herunder skal kunne fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter. ↯

Lovforslagets § 1, nr. 7, jf. den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1, for så vidt angår bygningspuljen, hvor der vil kunne gives tilsagn om tilskud til private bygningsejere, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger til helårsbeboelse, samt til energimærkning af bygningen anvendt som dokumentation ved ansøgning om tilskud til sådanne energibesparelser- og energieffektiviseringsprojekter, vil kunne medføre støtte, der vil udgøre statsstøtte. Dette vil også omfatte tilskud, som ydes til private bygningsejere til gennemførelse af energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, hvor der udlejes lokaler eller værelser til erhverv eller boligformål. Ordningen er beskrevet i afsnit 2.1.2.2.1. Det foreslås, at klima-, energi-, og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ordningens ikrafttræden. Det forventes, at ordningen kan træde i kraft den 1. juli 2020 eller senest den 1. januar 2021.

Den foreslåede ordning forventes at blive anmeldt til Europa-Kommissionen i medfør af henholdsvis Europa-Kommissionens generelle gruppefritagelsesforordning for statsstøtte (Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), og Europa-Kommissionens de minimis-forordning (Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013), eller kun ydet i henhold til Europa-Kommissionens de minimis-forordning. Gruppefritagelsesforordningen er tidsbegrænset til udgangen af 2020, men Europa-Kommissionen har tilkendegivet, at det er hensigten, at forordningens gyldighedsperiode vil blive forlænget indtil udgangen af 2022. ↯ Den foreslåede bestemmelse i energisparelovens § 7, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, angår både bygningspuljen og skrotningsordningen. Efter bestemmelsen vil der kunne gives tilsagn om tilskud til virksomheder, der

gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse. For så vidt angår bygningspuljen vil der efter denne bestemmelse kunne gives tilsagn om tilskud til bygningsejere, der bedriver erhvervsvirksomhed, f.eks. til udlejningsvirksomheder. Ordningen er beskrevet i afsnit 2.1.2.2.1 Med hensyn til skrotningsordningen vil der efter denne bestemmelse kunne gives tilsagn om tilskud til en virksomheds indkøb af varmepumpe efter den foreslåede skrotningsordning som beskrevet i afsnit 2.1.2.2.2 Det foreslås, at klima-, energi-, og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ordningernes ikrafttræden. For bygningspuljen forventes det, at ordningen kan træde i kraft senest den 1. januar 2021. For så vidt angår skrotningsordningen forventes det, at ordningen træder i kraft 1. juli 2020.

Bygningspuljen forventes at blive anmeldt til Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Kommissionens generelle gruppefritagelsesforordning for statsstøtte (Kommissionens forordning (EU) Nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), og Europa-Kommissionens de minimis-forordning (Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013), eller kun ydet i henhold til Europa-Kommissionens de minimis-forordning. Skrotningsordningen forventes at blive anmeldt til Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Kommissionens generelle gruppefritagelsesforordning for statsstøtte (Kommissionens forordning (EU) Nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108), og Europa-Kommissionens de minimis-forordning (Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013). Gruppefritagelsesforordningen er tidsbegrænset til udgangen af 2020, men Europa-Kommissionen har tilkendegivet, at det er hensigten, at forordningens gyldighedsperiode vil blive forlænget indtil udgangen af 2022.

Den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, vedrører en støtteordning for erhvervspuljen, hvor der ydes tilskud til energispareprojekter til procesenergi i industri- og serviceerhverv. Den foreslåede ordning forventes at kunne blive anmeldt til Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (2014/C 200/01), herunder retningslinjernes afsnit 13 og 18 f om støtte til energieffektiviseringsforanstaltninger. Europa-Kommissionen har tilkendegivet, at det er hensigten, at retningslinjernes gyldighedsperiode vil blive forlænget indtil udgangen af 2022. Tilskudsordningen vil i givet fald først kunne træde i kraft, når og i det omfang Europa-Kommissionen godkender ordningen. Der tages således blandt andet forbehold for, at Europa-Kommissionen kan stille vilkår i forhold til indretning af støtteordningen, herunder hvilke anlæg, som kan omfattes af ordningen og beregningsgrundlaget for støttesatsen. Det undersøges for øjeblikket, hvorvidt det vil være muligt at indrette ordningen under gruppefritagelsesforordningen. Indretningen af ordningen efter enten gruppefritagelsesforordning

gen eller retningslinjerne vil få betydning for tidshorizonten. Det foreslås derfor, at klima-, energi-, og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ordningens ikrafttræden. Det forventes dog, at reglerne vedrørende ordningen kan træde i kraft senest den 1. januar 2021, idet den forventes at skulle afløse den gældende energispareordning, jf. afsnit 2.1.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås samtidig i stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af ligningslovens § 7 F, stk. 1, nr. 3, som affattet ved denne lovs § 13, nr. 1. Herved muliggøres samtidig ikrafttrædelse af ligningslovens § 7 F, stk. 1, nr. 3, om skattefritagelse af tilskud efter § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget og tilskudshjemlen i § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget.

Forslagets § 1 om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget gælder ikke for Færøerne og Grønland, da

lov om fremme af besparelser i energiforbrug, jf. lovens § 25, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Forslagets § 2 om ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger gælder ikke for Færøerne og Grønland, da lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovens § 40, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

De love, der foreslås ophævet, jf. lovforslagets §§ 3-11, gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Forslagets § 12 om ændring af afskrivningsloven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da afskrivningsloven, jf. lovens § 69, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Forslagets § 13 om ændring af ligningsloven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da ligningsloven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet på baggrund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28.

§ 1. Loven skal fremme energibesparelser og energieffektivisering hos forbrugerne i overensstemmelse med

klima- og miljømæssige hensyn og hensyn til forsynings-sikkerhed og samfundsøkonomi.

Stk. 2. Loven skal inden for den i stk. 1 nævnte målsætning særligt

1) ---

2) fremme samarbejde og koordinering om udførelsen af aktiviteterne og

3) fremme en effektiv anvendelse af energi gennem kam-pagner, markedsintroduktion og information.

§ 2 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fast-sætte regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forplig-telser i henhold til EU-retten inden for kapitel 5.

Kapitel 3 (ophævet)

I lov om fremme af besparelser i energiforbruget, jf. lov-bekendtgørelse nr. 881 af 23. august 2019, foretages følgen-de ændringer:

1. Som *fodnote* til lovens titel:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af di- rektiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rå- dets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet på baggrund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28 og ved Europa-Parlamentets og Rådets direk- tiv 2018/2002 af 11. december 2018 om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 210.

2) Loven indeholder bestemmelser, der har været notifice- ret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU af 9. september 2015 om en informa- tionsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt for- skrifter for informationsfundets tjenester, EU-Tidende 2015, nr. L 241, side 1.«

2. I § 1, stk. 1, § 2, stk. 1, og § 3 ændres »forbrugerne« til: »energiforbrugerne«.

3. I § 1, stk. 2, nr. 2, ændres »aktiviteterne og« til: »aktivite- terne,«.

4. I § 1, stk. 2, nr. 3, ændres »information.« til: »information og«.

5. I § 1, stk. 2, indsættes som *nummer 4*:

»4) Fremme energibesparelser og energieffektiviseringer gennem tilskud.«

6. I § 2 a ændres »kapitel 5« til: »lovens område«.

7. Efter kapitel 2 indsættes:

»Kapitel 3

Tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer

§ 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan forud for påbegyndelse af et projekt om energibesparelser og energieffektiviseringer og efter ansøgning give tilsagn om tilskud til følgende:

1) Private bygningsejere, der gennemfører projekter med henblik på at opnå energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse, samt til energimærkning af bygninger anvendt som dokumentation ved ansøgning om tilskud til sådanne energibesparelser- og energieffektiviseringsprojekter.

2) Virksomheder, der gennemfører projekter med henblik på at opnå energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse.

3) Virksomheder, der gennemfører projekter med henblik på at opnå energibesparelser og energieffektiviseringer overvejende i procesenergi.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud efter stk. 1, herunder om følgende:

1) Tilskudsberettigede foranstaltninger, herunder gennem udformning af en positivliste og negativliste.

2) Tilskudsberettigede omkostninger, tilskudsprocenter, tilskudsloft, tilskuddets størrelse og beregning.

3) Den dokumentation, der skal tilvejebringes for at kunne opnå tilsagn og for at kunne få udbetalt tilskud efter dette kapitel, herunder om krav til ansøger om ekstern kvalitets sikring af ansøgningen.

4) Betingelser for at kunne opnå tilsagn om tilskud.

5) Vilkår i tilsagn.

6) Kriterier for prioritering af ansøgninger om tilskud.

Stk. 3. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om ansøgning om tilsagn og udbetaling af tilskud, herunder om:

1) Ansøgningsproceduren.

2) Ansøgningsperioder.

3) Tilskudspuljernes størrelse pr. ansøgningsrunde.

§ 8. Det er en betingelse for udbetaling af tilskud, at projektet om energibesparelser og energieffektiviseringer er gennemført, og at omkostninger til projektet er afholdt forud for ansøgning om udbetaling.

§ 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren fører kontrol med, at reglerne i dette kapitel 3 og regler udstedt i medfør heraf samt eventuelle vilkår i tilsagn overholdes.

Stk. 2. Ministeren og de, der er særligt bemyndiget dertil, jf. § 19, har, hvis det skønnes nødvendigt for at tilvejebringe oplysninger til brug for kontrolopgaver i henhold til dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf, mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til fysiske installationer og konstruktioner i virksomheder, hvortil der er givet tilsagn om tilskud til energibesparelser eller energieffektiviseringer efter denne lov. På tilsvarende måde har ministeren og de, der er særligt bemyndiget dertil, jf. § 19, adgang til virksomheders regnskaber, forretningsbøger, papirer m.v., herunder materiale, der opbevares i elektronisk form.

Stk. 3. Tilsagnsmottager og af denne bemyndigede personer skal yde den fornødne vejledning og hjælp ved kontrollens gennemførelse og skal på begæring udlevere eller indsende det i stk. 2 nævnte materiale til ministeren eller de, der er særligt bemyndiget dertil.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om kontrol af de foranstaltninger, der ydes tilskud til efter dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf.

§ 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at tilsagn om tilskud efter § 7, stk. 1, kan bortfalde helt eller delvist, hvis

1) tilskudsmottageren eller af denne bemyndigede personer har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger eller har fortiet oplysninger af betydning for ansøgningen om tilsagn eller udbetaling af tilskud,

2) betingelserne for tilskuddet eller vilkår i tilsagnet ikke længere opfyldes eller

3) tilskudsmottageren eller af denne bemyndigede personer tilsidesætter sine pligter i medfør af § 9, stk. 3, eller regler fastsat i henhold til § 9, stk. 4.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan som følge af afgørelse om helt eller delvist bortfald af tilsagn, jf. stk. 1, bestemme, at ydede tilskud skal tilbagebetales.

Stk. 3. Ministeren kan i særlige tilfælde efter ansøgning ændre et allerede meddelt tilsagn.«

§ 13. ---

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner mv. skal udføre følgende energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de ejer eller lejer:

1-2) ---

3) fremme energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering og vedligeholdelse og

4) ---

Stk. 3. ---

§ 15. ---

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Ved store virksomheder forstås virksomheder, som ikke falder ind under kategorierne mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder i henhold til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, dog som præciseret i regler udstedt i medfør af § 16, stk. 1, nr. 1.

Stk. 4. ---

§ 16. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om

1) præcisering af, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af store virksomheder,

2)-3) ---

Stk. 2. ---

8. I § 13, stk. 2, nr. 3, indsættes efter »projektering«: », tjenesteydelser«.

9. I § 15, stk. 3, udgår », dog som præciseret i regler udstedt i medfør af § 16, stk. 1, nr. 1«.

10. § 16, stk. 1, nr. 1, ophæves.

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 1 og 2.

§ 17. --

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan som led i tilsynet pålægge virksomheden inden for en af ministeren fastsat frist at få foretaget et energisyn, der opfylder kravene i § 15, stk. 1, og i regler udstedt i medfør af § 16, stk. 1, nr. 2 og 3.

§ 21. Klima-, energi- og forsyningsministeren, og Energiklagenævnet kan pålægge kollektive energiforsyningsvirksomheder, store virksomheder omfattet af kapitel 5 og virksomheder, institutioner eller organisationer, som er nævnt i § 19, at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, [...]

Stk. 2-5. ---

§ 22. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

1) meddeler klima-, og energi- og forsyningsministeren, eller Energiklagenævnet urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader at afgive oplysninger som omhandlet i § 21 eller

2) ---

Stk. 2-3. ---

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som senest ændret ved Rådets direktiv 2013/25/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 368, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet på baggrund af Repu-

11. I § 17, *stk. 2* ændres »nr. 2 og 3« til: »nr. 1 og 2«.

12. I § 21, *stk. 1*, indsættes efter »energiforsyningsvirksomheder,«: »tilsagnsmottagere omfattet af kapitel 3,«.

13. I § 22, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter:»undlader at afgive oplysninger«: »af betydning for afgørelser truffet i henhold til lovens § 7, stk. 2, eller § 9, stk. 3, eller«.

§ 2

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lov-bekendtgørelse nr. 841 af 21. august 2019 foretages følgende ændringer:

1. Som *fodnote* til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 75, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU

blikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28.

§ 4. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En energimærkning mister sin gyldighed, såfremt der er gennemført tilbygninger eller andre ændringer, som i væsentligt omfang påvirker bygningens energimæssige ydeevne. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 4. ---

§ 12. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at projekterende og udførende af et nybyggeri skal levere den fornødne dokumentation for nybyggeriet til den energikonsulent, som ejeren af bygningen har indgået aftale med om energimærkning af bygningen.

Stk. 2. ---

§ 21. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i § 22, stk. 1,

1-6) ---

7) ved indgåelse, forlængelse eller genforhandling af lejeaftale for privatejede bygninger eller dele heraf skal sikre, at det pågældende lejemål opfylder visse energikrav,

8) skal optage forhandlinger med eventuelle øvrige ejere med henblik på at tilskynde, at opførelse, drift, vedligehold m.v. af bygninger, herunder tekniske anlæg, sker på energieffektiv måde, og opfordre eventuelle ikke-offentlige brugere til at foretage energiinvesteringer og udvise energirigtig adfærd og

9) skal optage forhandlinger med eventuelle øvrige ejere med henblik på at tilskynde til, at opførelse og gennemrenovering af bygninger sker på en måde, der øger andelen af energi fra vedvarende energikilder.

Stk. 2-5. ---

§ 25. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Den til enhver tid værende ejer af en bygning eller en ejerlejlighed har fuld adgang til registrerede oplysninger og beregninger i forbindelse med energimærkning af bygninger samt kontrol, eftersyn og vedligeholdelse af tekniske anlæg omfattet af kapitel 7. Ejeren og de energikonsulenter eller tekniske eksperter, som for ejeren udfører henholdsvis energimærkning eller kontrol og eftersyn af tekniske anlæg, kan uden yderligere tilladelse anvende disse oplysninger og

samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet på baggrund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2002/EU af 11. december 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 210.«

2. § 4, stk. 3, 2. pkt., affattes således: »Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår energimærkningen mister sin gyldighed«.

3. I § 12, stk. 1, ændres »energi-konsulent« til »virksomhed eller person«.

4. I § 21, stk. 1, nr. 7, udgår »privatejede«.

5. I § 21, stk. 1, indsættes efter nr. 7 som nye numre:

»8) ved køb af bygninger eller dele af bygninger inden for den statslige forvaltning, skal sikre, at bygninger opfylder visse energikrav,

9) ved køb af bygninger eller dele af bygninger, uden for den statslige forvaltning, tilskyndes til at sikre, at bygninger opfylder visse energikrav,«.

Nr. 8 og 9 bliver herefter nr. 10 og 11.

6. I § 25, stk. 4, 2. pkt., indsættes efter »energi-konsulenter«: »samt virksomheder, der beskæftiger dem,«.

beregninger i forbindelse med efterfølgende energimærkning eller kontrol og eftersyn m.v. af de tekniske anlæg.

§ 28. ---

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at netvirksomheder efter lov om elforsyning, naturgasdistributionselskaber efter lov om naturgasforsyning og kollektive forsyningsanlæg efter lov om varmforsyning skal

1) stille oplysninger om registrerede energiforbrug m.v. for en bygning til rådighed for energikonsulenter, der har indgået aftale om udarbejdelse af energimærkning for en bygning, og

2) ---

Stk. 3. ---

7. Efter § 25 indsættes:

»§ 25 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov, af bestemmelser fastsat i henhold til loven eller af EU-retsakter om forhold omfattet af loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder udstede regler om anvendelse af et bestemt digitalt system. Ved fastsættelse af regler efter 1. pkt. skal der fastsættes regler om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse personer og virksomheder. Der kan endvidere fastsættes regler om klageadgang, der afviger fra den klageadgang, der i øvrigt gælder på det enkelte område.

Stk. 2. En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden.«

8. I § 28, *stk. 2, nr. 1*, ændres »energikonsulenter« til: »virksomheder eller personer«.

§ 3

Lov nr. 129 af 25. februar 1998 om statstilskud til produktrettede energibesparelser ophæves.

§ 4

Lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 84 af 3. februar 2000, ophæves.

§ 5

Lov nr. 3 af 3. januar 1992 om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler ophæves.

§ 6

Lov nr. 4 af 3. januar 1992 om statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet ophæves.

§ 7

Lov nr. 5 af 3. januar 1992 om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme ophæves.

§ 8

Lov nr. 1050 af 23. december 1992 om statstilskud til energibesparelser i pensionisters boliger ophæves.

§ 9

Lov nr. 420 af 1. juni 1994 om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme ophæves.

§ 10

Lov nr. 407 af 14. juni 1995 om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger ophæves.

§ 11

Lov nr. 1024 af 23. december 1998 om statstilskud til forskning og teknologisk udvikling på energiområdet ophæves.

§ 12

I afskrivningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1147 af 29. august 2016, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 1577 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

§ 44. Reglerne i denne bestemmelse gælder for anskaffelse af afskrivningsberettigede aktiver, når udgiften helt eller delvis er betalt ved et eller flere af følgende tilskud m.v.:

1-3) ---

4) Tilskud, der er ydet efter lov om statstilskud til energibesparelser m.v. i erhvervsvirksomheder.

5-9) ---

Stk. 2. Udgifter til anskaffelse af afskrivningsberettigede aktiver kan uanset reglerne i denne lov straksafskrives i den skattepligtige indkomst for anskaffelsesåret, i det omfang udgiften er betalt ved tilskud som nævnt i stk. 1.

Stk. 3-4. ---

1. § 44, stk. 1, nr. 4, ophæves.

Nr. 5-9 bliver herefter nr. 4-8.

§ 13

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019, som ændret senest ved lov nr. 93 af 31. januar 2020, foretages følgende ændringer:

1. § 7 F, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) tilskud til private bygningsejere, der gennemfører projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer i deres bygninger, hvor hovedanvendelsen er helårsbeboelse, samt til energimærkning af bygninger anvendt som dokumentation ved ansøgning om tilskud til sådanne energibesparelser- og energieffektiviseringsprojekter efter § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget.«.

§ 7 F. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

1-2) ---

3) tilskud efter lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme,

4) tilskud efter lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger,

5) tilskud efter lov om statstilskud til omstilling af elopvarmede bygninger,

6) beløb, der i henhold til miljølovgivningen udbetales af det offentlige til oprensning mv. af forurenede ejendomme,

7) beløb, der udbetales af Oliebranchens Miljøpulje i henhold til aftale af 21. december 1992 til oprensning mv. af forurenede ejendomme,

8) tilskud til forbrugere til køb og installation af energieffektive produkter og til fjernvarmetilslutning som nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2 og 5, i lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser,

9) beløb, som sælgeren af en fast ejendom betaler til køberen til hel eller delvis dækning af præmie for ejerskifteforsikring i medfør af § 2, stk. 3, i lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v.,

10) tilskud, som ydes for at sikre realisering af dokumenterbare energibesparelser, jf. § 22, stk. 1, nr. 5, i lov om elforsyning, § 14, stk. 1, nr. 4, i lov om naturgasforsyning og § 28 b, stk. 1, i lov om varmforsyning, og

11) tilskud efter lov om statstilskud til renoverings- og bygningsarbejder og energibesparende materialer i helårsboliger.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Kompensation i henhold til lov om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme skal ikke medregnes til forbrugerens skattepligtige indkomst. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse for den del af udgifterne, som svarer til kompensation, som er skattefri efter 1. pkt.

2. § 7 F, stk. 1, nr. 4 og 5, ophæves.

Nr. 6 og 7 bliver herefter nr. 4 og 5.

3. § 7 F, stk. 1, nr. 8, ophæves.

Nr. 9-11 bliver herefter nr. 6-8.

4. § 7 F, stk. 3, ophæves.